

Nya regler om betaltjänster

Sammanfattning

Utskottet ställer sig bakom regeringens lagförslag om nya regler för betaltjänster. Av lagtekniska skäl föreslår dessutom utskottet en mindre lagändring.

I propositionen föreslås ändringar huvudsakligen i betaltjänstlagen för att genomföra andra betaltjänstdirektivet. Syftet med lagändringarna är att utveckla marknaden för elektroniska betalningar och skapa bättre förutsättningar för säkra och effektiva betalningar. Termen betaltjänst utvidgas till att även omfatta betalningsinitieringstjänster och kontoinformationstjänster. Tillämpningsområdet utökas i fråga om geografiskt område och valutor. Betaltjänstleverantörer ges tillgång till betalkonto hos kreditinstituten på objektiva, icke-diskriminerande och proportionella grunder och i den omfattning som krävs för att de effektivt ska kunna tillhandahålla betaltjänster. Det införs även nya bestämmelser som reglerar frågor om säkerhet och hantering av risker.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2018.

Behandlade förslag

Proposition 2017/18:77 Nya regler om betaltjänster.

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	4
Ärendet och dess beredning.....	4
Bakgrund	4
Utskottets överväganden.....	7
Nya regler om betaltjänster	7
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	40
Propositionen	40
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	41
<i>Bilaga 3</i>	
Utskottets lagförslag	127

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Nya regler om betaltjänster

Riksdagen

a) antar regeringens förslag till

1. lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster med den ändringen att förslaget i de delar det avser 4 a kap. 5 § utgår,
2. lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.,
3. lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078),
4. lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ,
5. lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486),
6. lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
7. lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

b) antar utskottets förslag i bilaga 3 till lag om ändring i lagen (2017:342) om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2017/18:77 punkterna 1–7.

Stockholm den 22 mars 2018

På finansutskottets vägnar

Fredrik Olovsson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Fredrik Olovsson (S), Elisabeth Svantesson (M), Monica Green (S), Maria Plass (M), Ingela Nylund Watz (S), Oscar Sjöstedt (SD), Jörgen Andersson (M), Emil Källström (C), Janine Alm Ericson (MP), Niklas Wykman (M), Marie Granlund (S), Dennis Dioukarev (SD), Ulla Andersson (V), Jakob Forssmed (KD), Niklas Karlsson (S), Björn Wiechel (S) och Said Abdu (L).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlar utskottet proposition 2017/18:77 Nya regler om betaltjänster.

Regeringens förslag till riksdagsbeslut framgår av bilaga 1. Regeringens lagförslag redovisas i bilaga 2.

Inga motioner har väckts med anledning av propositionen.

Lagrådet har granskat lagförslagen, och regeringen har i huvudsak följt Lagrådets förslag och synpunkter. Efter Lagrådets granskning har ändringar gjorts i förslagen till 3 kap. 18 a och 20 §§ och 8 kap. 21 § lagen (2010:751) om betaltjänster, i 1 § marknadsföringslagen (2008:486) samt i 3 kap. 19 a och 21 §§ lagen (2011:755) om elektroniska pengar. Regeringen bedömer att dessa ändringar både författningstekniskt och även i övrigt är av sådan beskaffenhet att Lagrådets hörande skulle sakna betydelse.

Av lagtekniska skäl har utskottet gjort en mindre ändring av regeringens lagförslag i 4 a kap. 5 § i lagen om betaltjänster. Utskottets lagförslag redovisas i bilaga 3.

Utskottet noterar att det i avsnitt 2.6 i propositionen saknas ett tredje stycke till 3 kap. 19 § lagen om elektroniska pengar, i lagens nuvarande lydelse.

I ärendet har det inkommit en skrivelse från Svenska Bankföreningen (dnr 1398-2017/18) och en skrivelse från Mastercard (dnr 1382-2017/18).

Bakgrund

I Sverige har betalningsförmedling traditionellt hanterats inom bankväsendet, och bankernas kontosystem utgör grunden för betalningssystemet. Numera förmedlas betalningar även av företag i andra branscher.

En betalning är en överföring av ett penningbelopp från en avsändare till en mottagare. Den kan vara kontantbaserad eller kontobaserad. Den kan gälla stora betalningar eller massbetalningar. Med stora betalningar avses överföringar av betydande belopp, över 10 miljoner kronor.

De vanligaste sätten att betala i Sverige är med kort, autogiro, gireringar och kontanter. Kontobaserade betalningar innebär att medel flyttas mellan två konton i en eller två banker genom t.ex. en girering, en överföring med autogiro eller en kortbetalning. Vid girering används ett särskilt bank- eller plusgironummer för identifiering av mottagaren, samtidigt som det vanligtvis också anges ett OCR-nummer som gör det möjligt för mottagaren att identifiera betalningen. Autogiro innebär att betalningsmottagaren och betalningsavsändaren har ingått avtal om automatisk debitering av betalarens bankkonto. Betalning med bankkort kan ske antingen med betalkort eller med kreditkort. Om betalkort används samlar kortutgivaren inköpen för en viss

period och fakturerar sedan kortinnehavaren det sammanlagda beloppet för perioden. Ett kreditkort ger kortinnehavaren möjlighet att betala skuldbeloppet i efterhand. För att kontobaserade betalningar ska kunna genomföras krävs att en eller flera mellanhänder medverkar. Under senare år har det utvecklats andra sätt att genomföra betalningar, t.ex. via mobiltelefoner. Ett exempel på en mobil betaltjänst är applikationen Swish. För att Swish ska fungera krävs att både avsändaren och mottagaren är anslutna till Swish med sina respektive bankkonton i någon av de deltagande bankerna.

Kontobaserade betalningar hanteras i olika betalningssystem. Alla stora banker och clearingorganisationer i Sverige deltar i Riksbankens betalningssystem RIX.

Massbetalningar mellan bankerna hanteras i Sverige i bankgirosystemet som drivs av Bankgirocentralen (BGC). På uppdrag av Svenska Bankföreningen driver BGC Dataclearingen, som är ett system för bl.a. vanliga banköverföringar från konto till konto. BGC driver sedan 2012 även betalningssystemet Betalningar i Realtid (BiR). I detta system genomförs clearing och avveckling i realtid, vilket innebär att pengar kan flyttas direkt mellan olika konton.

Första betaltjänstdirektivet

Till grund för det nuvarande svenska regelverket om betaltjänster ligger första betaltjänstdirektivet¹. Direktivet har genomförts i svensk rätt genom betaltjänstlagen och lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument². Betaltjänstlagen innehåller bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom EES i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor. Dessutom finns bestämmelser om betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, tillståndskrav, rörelse regler, informationskrav, behandling av personuppgifter, tillträde till betalningssystem samt tillsyn och ingripanden.

I lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument regleras de skyldigheter som en kontohavare har vid användningen av ett betalningsinstrument och vilket betalningsansvar som gäller vid obehöriga transaktioner.

Andra betaltjänstdirektivet

I november 2015 antog Europaparlamentet och rådet andra betaltjänstdirektivet³. Genom direktivet upphävs första betaltjänstdirektivet och de reglerna har förts över till andra betaltjänstdirektivet. Andra

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG.

² Prop. 2009/10:220, bet. 2009/10:FiU30, rskr. 2009/10:372.

³ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG.

betaltjänstdirektivet handlar om att utveckla en EU-omfattande marknad för elektroniska betalningar och att skapa bättre förutsättningar för säkra och effektiva betalningar. I skälen till direktivet anges bl.a. att likvärdiga driftsvillkor bör säkerställas för både befintliga och nya aktörer på marknaden genom åtgärder som gör det möjligt för nya betalningsmetoder att nå ut till en större marknad. Enligt kommissionen bör detta öka effektiviteten inom betalningssystemet och leda till större valfrihet och bättre insyn när det gäller betaltjänster, samtidigt som konsumenternas förtroende för en harmoniserad betalningsmarknad stärks.

I andra betaltjänstdirektivet utvidgas termen betaltjänst till att omfatta även betalningsinitieringstjänster och kontoinformationstjänster. Tillämpningsområdet utökas också i fråga om geografiskt område och valutor. Direktivet ger betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer rätt till tillgång till kreditinstitutens betalkontotjänster på objektiva, icke-diskriminerande och proportionella grunder och i den omfattning som krävs för att dessa företag effektivt och obehindrat ska kunna tillhandahålla betaltjänster. Direktivet innehåller också flera nya regler om säkerhet och hantering av risker i samband med betaltjänstleverantörers kommunikation med betaltjänstanvändare, t.ex. i fråga om en betalningstransaktion.

I september 2009 antog Europaparlamentet och rådet det s.k. e-penningdirektivet⁴. E-penningdirektivet har i svensk rätt genomförts i lagen (2011:755) om elektroniska pengar som innehåller bestämmelser om utgivning av elektroniska pengar samt om institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare.

I andra betaltjänstdirektivet regleras genomförandet av betalningstransaktioner där medlen är elektroniska pengar enligt definitionen i e-penningdirektivet. Däremot regleras själva utgivningen av elektroniska pengar i e-penningdirektivet. I andra betaltjänstdirektivet görs flera ändringar i e-penningdirektivet. Ändringarna rör främst frågor om tillståndskrav och andra rörelsekrav, men det görs även ändringar i e-penningdirektivets tillsyns- och övergångsbestämmelser.

Rättsakter, riktlinjer och rekommendationer

Enligt andra betaltjänstdirektivet har kommissionen bemyndigats att anta ett antal delegerade akter och genomförandeakter. Genomförandeåtgärderna består främst av s.k. tekniska standarder som utarbetas av Europeiska bankmyndigheten (Eba). Eba får även utfärda riktlinjer och rekommendationer till behöriga myndigheter och finansiella företag.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG.

Utskottets överväganden

Nya regler om betaltjänster

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens lagförslag om nya regler om betaltjänster samt utskottets lagförslag i bilaga 3.

Propositionen

Allmänna utgångspunkter

Andra betaltjänstdirektivet är ett s.k. fullharmoniseringsdirektiv, vilket innebär att handlingsutrymmet för medlemsstaterna att anta avvikande regler är begränsat. Regeringen anser att en utgångspunkt vid genomförandet av direktivet bör vara att det i svensk rätt inte bör ställas upp några krav som går längre än kraven i direktivet om det inte finns starka skäl för det. De nya termer och uttryck som införs med anledning av andra betaltjänstdirektivet bör enligt regeringen så nära som möjligt ansluta till de termer och uttryck som används i direktivet. Vidare anser regeringen att hänvisningarna till EU-förordningar i de bestämmelser som föreslås bör vara dynamiska, dvs. avse förordningarna i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Hänvisningar till EU-direktiv bör dock vara statiska, dvs. avse direktivet i den vid en viss tidpunkt gällande lydelsen. Det stämmer också överens med den hänvisningsteknik som har använts i propositioner under senare tid.⁵ För att genomföra andra betaltjänstdirektivet i svensk rätt föreslår regeringen ändringar i lagen om betaltjänster, lagen om elektroniska pengar, lagen om utländska filialer m.m., bokföringslagen, lagen om europakooperativ, marknadsföringslagen och lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Vidare föreslås att lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument ska upphöra att gälla och att bestämmelserna i den lagen förs över till lagen om betaltjänster.

Definitioner

Andra betaltjänstdirektivet innehåller ett antal definitioner av termer och uttryck. Många av definitionerna finns även i första betaltjänstdirektivet och har i svensk rätt genomförts i betaltjänstlagen. Regeringen anser att om de nya definitionerna saknar motsvarighet i svensk rätt och är av vikt för genomförandet av direktivet, bör definitionerna tas in i betaltjänstlagen. I propositionen föreslås bl.a. att följande begrepp förklaras:

⁵ Exempelvis prop. 2016/17:22 och prop. 2016/17:162.

- betaltjänst
- betalningsinitieringstjänst
- kontoinformationstjänst
- kontoförvaltande betaltjänstleverantör
- kontobaserad betalning
- autentisering
- stark kundautentisering
- personlig behörighetsfunktion
- känslig betalningsuppgift
- grupp
- elektroniskt kommunikationsnät
- elektronisk kommunikationstjänst
- inlösen av transaktionsbelopp
- betalningsinstrument och utgivning av betalningsinstrument
- kapitalbas
- kreditinstitut
- utländskt kreditinstitut
- obehörig transaktion
- säker kommunikation.

Regeringen föreslår att i definitionen av betaltjänster i betaltjänstlagen utmönstras den nuvarande betaltjänsten genomförande av betalnings-transaktioner där betalaren godkänner transaktionen med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik och betalningen sker till systemoperatören som endast fungerar som mellanhand. Termen transaktioner ersätts med termen åtgärder och termen utfärdande med termen utgivning. Förvaltningsrätten i Stockholm efterfrågar exempel på vilka andra åtgärder än transaktioner som skulle omfattas av den ändrade definitionen. Regeringen anför att ändringen skulle kunna omfatta åtgärder som t.ex. öppnande och avslutande av ett betalkonto. Definitionen av betaltjänster utvidgas till att omfatta även betalningsinitieringstjänster och kontoinformationstjänster. Med betalningsinitieringstjänst avses en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör. Sådana tjänster tillhandahålls bl.a. av Trustly och Klarna. Med kontoinformationstjänst avses en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betaltjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer. Exempel på en sådan tjänst är applikationen Tink.

Tillämpningsområde

Aktörer

Andra betaltjänstdirektivet innehåller regler om vilka personer – betaltjänstleverantörer – och aktiviteter som omfattas av direktivet. Kategorierna motsvarar i stort sett dem som anges i första betaltjänstdirektivet

och i e-penningdirektivet. Definitionen av betaltjänstleverantör i betaltjänstlagen utvidgas till att även omfatta filialer till institut för elektroniska pengar från länder utanför EES. Dessa företag ska få tillhandahålla betaltjänster i Sverige utan tillstånd enligt betaltjänstlagen.

Det finns en möjlighet enligt andra betaltjänstdirektivet att undanta vissa institut från hela eller delar av direktivet, exempelvis Svenska skeppshypotekskassan. Regeringen anser dock att något sådant undantag inte bör införas. Samma bedömning gjordes när första betaltjänstdirektivet infördes.

Geografiska begränsningar och betaltjänster i olika valutor

Andra betaltjänstdirektivet är liksom första betaltjänstdirektivet tillämpligt på betaltjänster som tillhandahålls inom unionen. Det innehåller också regler om det geografiska tillämpningsområdet och vid transaktioner i olika valutor som skiljer sig från reglerna i första betaltjänstdirektivet. Regeringen gör följande bedömning av vilka ändringar i betaltjänstlagen som detta föranleder.

Betaltjänstlagen gäller för betalningstransaktioner i euro eller i någon annan av EES-ländernas valutor när såväl betalarens som betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer, eller i förekommande fall den enda betaltjänstleverantören i betaltjänstransaktionen, hör hemma inom EES. Enligt regeringens bedömning bör inte de nya reglerna i den delen föranleda någon lagstiftningsåtgärd.

Betaltjänstlagen föreslås gälla även för betalningstransaktioner i andra valutor än euro eller någon annan av EES-ländernas valutor. När en betalningstransaktion genomförs i en annan valuta än euro eller någon annan av EES-ländernas valutor och både betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer hör hemma inom EES ska det dock gälla undantag för vissa bestämmelser i betaltjänstlagen. Det ska också gälla om det bara är en betaltjänstleverantör i betalningstransaktionen och denne hör hemma inom EES. Undantag ska gälla för bestämmelser som rör information om maximal genomförandetid för en betaltjänst innan avtal ingås eller en betalningstransaktion innan den genomförs, och överförda eller mottagna belopp samt om genomförandetid och valuteringsdag.

Det finns en möjlighet för medlemsstaterna att föreskriva kortare maximitider för genomförandet av nationella betalningstransaktioner. Samma möjlighet fanns också enligt första betaltjänstdirektivet. Regeringen väljer nu, liksom vid införandet av första betaltjänstdirektivet, att inte utnyttja den möjligheten.

Regeringen anser, i enlighet med vad som följer av andra betaltjänstdirektivet, att betaltjänstlagen i sin helhet som huvudregel ska vara tillämplig även på betalningstransaktioner där endast betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör hör hemma inom EES. Det bör enligt regeringen gälla oavsett i vilken valuta som transaktionen genomförs. Vissa av reglerna i direktivet ska dock inte tillämpas på dessa transaktioner.

Undantag från tillämpningsområdet

Samhället förses med kontanter genom den s.k. kontanthanteringskedjan. Kedjan består av ett antal aktörer, både offentliga och privata, som på olika sätt gör det möjligt för allmänheten och företag att få tillgång till och använda sig av kontanter. Kontanthanteringskedjan i Sverige består främst av Riksbanken, BDB Bankernas Depå AB (BDB), företag som tillhandahåller kontantautomater och s.k. värdebolag. BDB är i dagsläget det enda företag som har rätt att lämna in och hämta ut kontanter hos Riksbanken. I Sverige är de dominerande värdebolagen på marknaden Loomis Sverige AB (Loomis) och Nokas Värdehantering AB. Dessa bolags verksamheter består bl.a. i att de hämtar, lämnar och kontrollräknar kontanter, t.ex. butikers dagskassar, och sätter in behållningen på kundernas konto. Utöver värdetransporter, dvs. fysiska transporter av kontanter, sköter dessa bolag alltså även hanteringen av kontanter i uppräkningscentraler, även kallade värdedepåer. I depåerna räknas, äkthetskontrolleras och sorteras sedlarna från dagskassorna.

Den del av kontanthanteringskedjan som avser yrkesmässig fysisk transport av sedlar och mynt, inbegripet insamling, hantering och leverans av dessa, undantas från andra betaltjänstdirektivet. Detsamma gäller enligt första betaltjänstdirektivet, men nu har undantaget förtydligats. Undantaget i betaltjänstlagen för yrkesmässig, fysisk transport av kontanter ska uttryckligen omfatta även hantering av kontanter som har samband med transporten. Undantaget ska dock inte omfatta uppräkningsverksamhet.

I andra betaltjänstdirektivet undantas särskilda betalningsinstrument som endast kan användas i begränsad omfattning – i ett begränsat nätverk – från direktivets tillämpningsområde. Undantaget har fått en ändrad lydelse i förhållande till motsvarande undantag i första betaltjänstdirektivet. Regeringen föreslår att undantaget ska preciseras i betaltjänstlagen så att det anges att det ska vara fråga om ett mycket begränsat sådant utbud.

I andra betaltjänstdirektivet finns också ett undantag från direktivet för betalningstransaktioner som genomförs via en leverantör av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster, där leverantören fungerar som mellanhand, om betalningstransaktionerna faktureras på leverantörens faktura och

1. avser inköp av digitalt innehåll och röstbaserade tjänster eller
2. genomförs från eller via elektronisk utrustning för välgörenhetsändamål eller för inköp av biljetter.

Undantagen ska gälla bara om värdet på de enskilda betalningstransaktionerna inte överstiger ett belopp motsvarande 50 euro och betalningstransaktionernas sammanlagda värde för en abonnent inte överstiger ett belopp motsvarande 300 euro per månad.

Detta undantag har ändrats i förhållande till motsvarande undantag i första betaltjänstdirektivet. Regeringen föreslår att undantaget införs i betaltjänstlagen.

Enligt andra betaltjänstdirektivet tillämpas direktivet inte på tekniska stödtjänster som t.ex. tillhandahållande av terminaler eller annan utrustning, behandling, lagring och autentisering av uppgifter, integritetsskyddande tjänster och it-tjänster. Ett motsvarande undantag finns i första betaltjänstdirektivet. Undantaget i andra betaltjänstdirektivet är dock inte tillämpligt för betalningsinitieringstjänster och kontoinformationstjänster. Undantaget i betaltjänstlagen för tekniska tjänster som stöder betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel, ska inte omfatta betalningsinitieringstjänster eller kontoinformationstjänster.

I andra betaltjänstdirektivet undantas vissa tjänster avseende uttag av kontanter i uttagsautomater. Men för att en tjänst som endast möjliggör uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater ska undantas från betaltjänstlagen ska den som tillhandahåller tjänsten lämna information om eventuella uttagsavgifter och växelkurs innan uttaget görs och när kontanterna lämnas ut. Detta föreslår regeringen ska anges i betaltjänstlagen.

Regeringen föreslår också att undantaget i betaltjänstlagen för betalningstransaktioner som sker genom en handelskommissionär utvidgas till att omfatta även betalningstransaktioner som sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelsagent eller liknande uppdragstagare, som för endast betalarens eller betalningsmottagarens räkning förhandlar eller ingår avtal om köp eller försäljning av varor eller tjänster.

Anmälan om och register över verksamhet som omfattas av vissa undantag

Regeringen föreslår att den som driver en verksamhet som avser tjänster som baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett mycket begränsat varu- eller tjänsteutbud ska anmäla detta till Finansinspektionen om det sammanlagda värdet av de betalningstransaktioner som genomförts under de senaste tolv månaderna överstiger ett belopp motsvarande 1 miljon euro. Även den som driver verksamhet som avser vissa andra betalningstransaktioner ska anmäla det till Finansinspektionen. Upplysningar om verksamheten och därmed sammanhängande omständigheter ska lämnas till Finansinspektionen om inspektionen begär det.

Vidare föreslår regeringen att Finansinspektionen, om förutsättningarna för undantag är uppfyllda, ska registrera den som har gjort en anmälan om undantag och föra in en beskrivning av de verksamheter som anmälts enligt bestämmelserna om undantag i betaltjänstlagen i det register som inspektionen för enligt den lagen. Finansinspektionen ska underrätta Eba om den information som förs in i registret.

Tvingande bestämmelser

En betaltjänstleverantör ska få komma överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från vissa särskilt angivna bestämmelser

i betaltjänstlagen som rör obehöriga transaktioner. Regeringen föreslår att det i betaltjänstlagen tas in en bestämmelse som innebär att avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i den lagen är till nackdel för en konsument ska vara utan verkan mot denne, om inte annat anges i lagen.

Tredjepartsbetaltjänstleverantörer

I andra betaltjänstdirektivet införs regler om s.k. tredjepartsbetaltjänstleverantörer. Därmed har termen betaltjänst fått en delvis ny och ändrad innebörd. Genom direktivet blir denna marknad reglerad, vilket inte är fallet i dag. En leverantör av betalningsinitieringstjänster kommer att vara tvungen att identifiera sig mot banken när en betalning genomförs. Detta kommer att innebära att bankerna kommer att kunna se att en betalningstransaktion utförs med en betalningsinitieringstjänst. Det kan de inte i dag.

Leverantörer av betalningsinitieringstjänster

Regeringen anser att det för att genomföra andra betaltjänstdirektivet om tillståndsplikt för leverantörer av betalningsinitieringstjänster bör anges i betaltjänstlagen att den som tillhandahåller betalningsinitieringstjänster inte får undantas från tillståndsplikt.

Tillstånd att tillhandahålla betalningsinitieringstjänster får bara ges om företaget har en ansvarsförsäkring som täcker det geografiska område inom vilket företaget driver sin verksamhet, eller annan jämförbar garanti som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. Ett betalningsinstitut som bara tillhandahåller betalningsinitieringstjänster ska ha ett startkapital som motsvarar minst 50 000 euro och en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet. Svenska Bankföreningen önskar ett förtydligande av hur den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska kunna ta del av ansvarsförsäkringen. Regeringen anser dock att det inte finns anledning att reglera detta i betaltjänstlagen.

Information

Andra betaltjänstdirektivet, liksom första betaltjänstdirektivet, innehåller regler om vilken information som ska lämnas till betaltjänstanvändaren eller hållas tillgänglig av betaltjänstleverantören i samband med enstaka betalningstransaktioner som inte omfattas av ett ramavtal. Informationen ska vara lätt att förstå och uttryckas klart och lättbegripligt (artikel 44). I andra betaltjänstdirektivet har lagts till ytterligare informationskrav som ställs särskilt på leverantörer av betalningsinitieringstjänster. Företaget Trustly Group AB anser att det bör framgå av lagen att leverantören av betalningsinitieringstjänsten uppfyller informationskravet genom att tillgängliggöra informationen eftersom en leverantör av en sådan tjänst inte alltid har kontaktuppgifter till kunden. Regeringen menar dock att termen tillhandahålla, som är den som anges i lagtexten, även innefattar att hålla information tillgänglig på en plats som betalaren har tillgång till.

Utöver den information som varje betaltjänstleverantör ska lämna innan ett ramavtal ingås med en betaltjänstanvändare, ska en leverantör av betalningsinitieringstjänster lämna information till betaltjänstanvändaren om hur ett godkännande att initiera en betalningsorder eller genomföra en betalningstransaktion ges och hur det kan återkallas, och om leverantörens ansvar för initiering eller genomförande av transaktioner. Svenska Bankföreningen vill att det tydliggörs att omfattningen av den information som ska ges till betaltjänstanvändaren är beroende av vilken typ av betaltjänstleverantör det rör sig om. Regeringen anser dock att det saknas skäl att ytterligare förtydliga detta.

Betalaren ska enligt andra betaltjänstdirektivet lämna sitt samtycke till att en betalningstransaktion genomförs direkt till sin kontoförvaltande betaltjänstleverantör, via betalningsmottagaren eller via en leverantör av betalningsinitieringstjänster. Samtycket ska lämnas uttryckligen. Konsumentverket anser att det, för att stärka konsumentskyddet, behövs en uttrycklig bestämmelse om att en återkallelse av ett godkännande att genomföra en serie betalningstransaktioner får till följd att varje betalningstransaktion därefter ska anses vara icke auktoriserad. När första betaltjänstdirektivet genomfördes i svensk rätt fann regeringen att det inte behövdes någon sådan uttrycklig bestämmelse. Regeringen gör samma bedömning när det gäller andra betaltjänstdirektivet.

Betaljänstanvändaren ska i förhållande till den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ha rätt att använda sig av betalningsinitieringstjänster om det berörda betalkontot är tillgängligt online. Denna rätt ska gälla oberoende av om det finns ett avtal om detta mellan leverantören av betalningsinitieringstjänster och den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantörens skyldigheter

När den kontoförvaltande betaltjänstleverantören har tagit emot en betalningsorder från leverantören av betalningsinitieringstjänster och betalaren uttryckligen godkänt betalningstransaktionen, ska den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ge leverantören av betalningsinitieringstjänster all tillgänglig information om initieringen och genomförandet av betalningstransaktionen. Informationen ska lämnas omedelbart efter det att betalningsordern har tagits emot från leverantören av betalningsinitieringstjänsten. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska behandla en betalningsorder som tas emot från en leverantör av betalningsinitieringstjänster på samma sätt som en betalningsorder som tas emot direkt från betalaren när det gäller val av tidpunkt, prioritering och avgifter, om det inte finns objektiva skäl för en annan behandling.

Åtkomst till betalkonto

En kontoförvaltande betaltjänstleverantör ska få vägra en leverantör av en betalningsinitieringstjänst åtkomst till ett betalkonto endast om den kontoförvaltande betaltjänstleverantören av skäl som är objektivt motiverade

och tillräckligt underbyggda gör bedömningen att leverantören av betalningsinitieringstjänster obehörigen har fått åtkomst till betalkontot eller obehörigen har initierat en betalningstransaktion från betalkontot. En kontoförvaltande betaltjänstleverantör som vägrar en leverantör av betalningsinitieringstjänster åtkomst till ett betalkonto ska på avtalat sätt underrätta betaltjänstanvändaren om att åtkomst till betalkontot har vägrats och om skälen för detta. Betaltjänstanvändaren ska informeras innan åtkomst till betalkontot vägras eller så snart som möjligt därefter. Någon information till betaltjänstanvändaren får dock inte lämnas om det skulle vara oförenligt med andra föreskrifter. Detsamma gäller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte lämna underrättelsen. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska medge åtkomst till betalkontot så snart det inte längre finns skäl för vägran. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har vägrats åtkomst till ett betalkonto och om skälen för detta. Konkurrensverket, Svenska Bankföreningen, Trustly Group AB och Tink AB lyfter frågan om betaltjänstanvändaren ska kunna lämna besked till den kontoförvaltande betaltjänstleverantören om att denne inte önskar att vissa leverantörer av betalningsinitieringstjänster ska få ha åtkomst eller tillträde till dennes betalkonto. Regeringen framhåller att betaltjänstanvändarens uttryckliga godkännande är en förutsättning för att initiera en betalningstransaktion via en leverantör av sådana tjänster (artikel 66.2 i andra betaltjänstdirektivet). Det stämmer också överens med grunden för att vägra åtkomst som anges i direktivet (artikel 68.5), nämligen att leverantören har icke auktoriserad tillgång till betalkontot. Det är alltså kunden som ska ha kontroll och mandat att bestämma över vilka aktörer som ska få tillgång till kontoinformation. Om en betaltjänstanvändare som tidigare lämnat ett meddelande till den kontoförvaltande betaltjänstleverantören att en viss leverantör inte ska ha åtkomst till kontot sedan lämnar ett godkännande till leverantören, får det senare meddelandet uppfattas som ett återtagande av det tidigare meddelandet. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska då inte ha rätt att vägra åtkomst.

Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder som initierats av en leverantör av betalningsinitieringstjänster, såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot någon annan lag.

Underrättelse vid vägran att initiera en betalningstransaktion

En betaltjänstleverantör som vägrar att initiera en betalningstransaktion ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast vid slutet av nästföljande bankdag eller, om betalningen initierats av eller via en betalningsmottagare, senast vid den tidpunkt som betalningsordern enligt avtal ska överföras till betalarens betaltjänstleverantör. Av underrättelsen ska om möjligt skälen för vägran framgå liksom vilket förfarande som tillämpas för att rätta till fel som kan ha föranlett vägran.

Betalningstjänstleverantören får ta ut en avgift för underrättelsen om det finns skäligen grund för vägran och leverantören enligt ett ramavtal med betalningstjänstanvändaren får ta ut en sådan avgift.

Återkallelse av en betalningsorder

När en betalningstransaktion initieras av en leverantör av betalningsinitieringstjänster ska betalaren inte få återkalla betalningsordern efter det att betalaren har gett sitt godkännande att initiera betalningstransaktionen till leverantören av betalningsinitieringstjänster. Efter denna tidpunkt ska betalningsordern få återkallas endast om detta har avtalats mellan betalningstjänstanvändaren och berörd betalningstjänstleverantör. Trustly Group AB vill ha ett förbud mot att den kontoförvaltande betalningstjänstleverantören erbjuder betalaren att avbryta en initierad transaktion. Den föreslagna bestämmelsen ger dock, enligt regeringen, inte utrymme för sådana erbjudanden, och det saknas därför skäl att införa ett sådant uttryckligt förbud.

Bevisbörda m.m.

Det behöver, enligt regeringen, inte införas någon uttrycklig bestämmelse om vilken part som har bevisbördan för att en betalningstransaktion godkänts och genomförts korrekt. Förvaltningsrätten i Stockholm och Svenska Bankföreningen anser att direktivets regler om bevisbördans placering bör komma till uttryck i lag. Regeringen hänvisar till genomförandet av första betalningstjänstdirektivet och den bedömning regeringen gjorde då.⁶ Regeringen uttalade då bl.a. att det enligt allmänna principer är leverantören som har bevisbördan för de förhållanden som anges i direktivet och att omständigheterna ingår i det som betalningstjänstleverantören måste visa utan att någon uttrycklig regel om detta behövs. Regeringen finner inte skäl till att göra någon annan bedömning när det gäller den motsvarande regeln i andra betalningstjänstdirektivet.

Om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har orsakat att en obehörig betalningstransaktion kunnat genomföras ska leverantören ersätta den kontoförvaltande betalningstjänstleverantören för de förluster, inbegripet belopp som betalats till betalningstjänstanvändaren, som uppkommit hos betalningstjänstleverantören.

Om en betalningstransaktion inte har genomförts eller genomförts bristfälligt och den har initierats av betalaren via en leverantör av betalningsinitieringstjänster ska den kontoförvaltande betalningstjänstleverantören betala tillbaka beloppet i betalningstransaktionen till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots ställning till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda betalningstransaktionen inte hade ägt rum. De bestämmelser i betalningstjänstlagen som reglerar när återbetalning inte behöver ske ska vara tillämpliga även när betalningen har initierats via en leverantör av betalningsinitieringstjänster. Om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har orsakat att en betalningstransaktion inte genomförts eller

⁶ Jfr prop. 2009/10:220 s. 217 och prop. 2009/10:122 s. 19.

genomförts bristfälligt ska leverantören ersätta den kontoförvaltande betaltjänstleverantören för de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändaren, som uppkommit hos den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

Betaltjänstanvändaren ska underrätta den kontoförvaltande betaltjänstleverantören om att en transaktion genomförts felaktigt även om det är en leverantör av betalningsinitieringstjänster som har initierat transaktionen.

Leverantörer av kontoinformationstjänster

Undantag från tillståndsplikt och krav på ansvarsförsäkring

Regeringen bedömer att för att reglerna i andra betaltjänstdirektivet om undantag från tillståndsplikt för leverantörer av kontoinformationstjänster ska anses genomförda i svensk rätt bör det i betaltjänstlagen anges att den som endast tillhandahåller kontoinformationstjänster ska undantas från tillståndsplikt. En fysisk eller juridisk person som är leverantör av kontoinformationstjänster får undantas från tillståndsplikt och i stället registreras under vissa förutsättningar. Förutsättningarna ska vara att det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas i enlighet med gällande regelverk och att företrädarna för den juridiska personen inte tidigare har gjort sig skyldiga till ekonomisk brottslighet, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och i övrigt är lämpliga. Ytterligare förutsättning för att en sådan leverantör ska få registreras ska vara att företaget har en ansvarsförsäkring som täcker det geografiska område inom vilket företaget driver sin verksamhet eller en jämförbar garanti som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten. I Finansinspektionens register över registrerade betaltjänstleverantörer ska det även föras in uppgifter om de registrerade betaltjänstleverantörer som inte längre uppfyller villkoren för registrering. Kravet på ansvarsförsäkring ska även gälla som förutsättning för tillstånd som betalningsinstitut för en betaltjänstleverantör som endast tillhandahåller kontoinformationstjänster. Svenska Bankföreningen vill ha en vägledning om hur banker och andra kontoförvaltande betaltjänstleverantörer ska kunna ta del av ansvarsförsäkringen. Regeringen anser dock inte att det finns anledning att i betaltjänstlagen reglera hur en ansvarsförsäkring ska tas i anspråk.

Undantag från vissa krav i direktivet

Leverantörer av kontoinformationstjänster ska inte omfattas av kraven i betaltjänstlagen om ägarprövning, startkapital och kapitalkrav, bevarande av uppgifter samt revision och redovisning. De ska inte heller omfattas av skyldigheten dels att anmäla ombud för tillhandahållande av betaltjänster, dels att anmäla att man uppdragit åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i deras verksamhet med betaltjänster. Dessa leverantörer behöver inte heller säkerställa att ombud som agerar för deras räkning eller etablerade filialer genom vilka verksamheten drivs informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande. Leverantörer av

kontoinformationstjänster ska inte omfattas av bestämmelserna i lagen om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. Leverantörer av kontoinformationstjänster ska dock omfattas av kraven på huvudkontor och hemvist i Sverige. De ska även omfattas av bestämmelserna om hantering av klagomål och om sanktioner i betaltjänstlagen och av befintliga förfaranden för alternativ tvistlösning. Finansinspektionen anser att möjligheten att utöva tillsyn över personer som inte har hemvist eller huvudkontor i Sverige är starkt begränsad och anser att det finns en risk att leverantörer av kontoinformationstjänster väljer att ansöka om undantag från tillståndsplikt i den medlemsstat där kraven på företaget är lägst och tillsynsmyndigheternas tillsyn är begränsad. Regeringen konstaterar att en registrerad betaltjänstleverantör enligt andra betaltjänstdirektivet måste ha antingen sitt huvudkontor eller sin hemvist i Sverige för att kunna ansöka om undantag från tillståndsplikten och registreras av Finansinspektionen. Med hänsyn till detta finner regeringen att det inte kan anses vara förenligt med direktivets syfte att undanta leverantörer av kontoinformationstjänster från hemvistkravet. Förvaltningsrätten i Stockholm anför att det bör utredas om det är förenligt med direktivet och dess ändamål att låta leverantörer av kontoinformationstjänster omfattas av reglerna om klagomålsförfaranden, förfaranden för alternativ tvistlösning och sanktioner. Regeringen anser att det inte skulle vara rimligt om användare av kontoinformationstjänster inte skulle ha tillgång till klagomålsförfaranden och förfaranden för alternativ tvistlösning. Vidare kan det enligt regeringen inte vara förenligt med direktivets syfte att leverantörer av kontoinformationstjänster skulle vara undantagna från nationella bestämmelser om tillsynsmyndigheternas möjlighet att besluta om sanktioner. Regeringen finner därför att leverantörer av kontoinformationstjänster bör omfattas av samtliga tillämpliga bestämmelser om klagomålsförfaranden samt förfaranden för alternativ tvistlösning och sanktioner. Det bör därför inte införas några undantag för leverantörer av kontoinformationstjänster när det gäller dessa bestämmelser i betaltjänstlagen eller andra lagar.

Närliggande tjänster och kontoinformationstjänster i andra länder

Svenska leverantörer av kontoinformationstjänster som undantagits från tillståndsplikt ska ha rätt att tillhandahålla kontoinformationstjänster i andra länder efter att ha underrättat Finansinspektionen om detta. Om verksamheten drivs genom anlitande av ombud eller etablering av en filial, ska det förfarande som gäller betalningsinstitut tillämpas. Utländska betaltjänstleverantörer som hör hemma inom EES och som i hemlandet undantagits från tillståndsplikt ska inte behöva tillstånd av Finansinspektionen för att tillhandahålla kontoinformationstjänster i Sverige. Finansinspektionen ska ha möjlighet att genomföra platsundersökningar hos en sådan utländsk betaltjänstleverantör. Leverantörer av kontoinformationstjänster bör enligt regeringen få tillhandahålla närliggande tjänster och driva annan verksamhet. Någon uttrycklig bestämmelse i betaltjänstlagen anser regeringen inte behövas.

Informationskrav vid utförandet av enstaka tjänster

Innan ett avtal om en enstaka leverans av en kontoinformationstjänst ingås, ska en leverantör av kontoinformationstjänster informera betaltjänstanvändaren om vilka uppgifter användaren ska lämna för att kontoinformationstjänsten ska kunna utföras korrekt, hur lång tid det längst tar att utföra tjänsten och det sammanlagda avgiftsbelopp som användaren ska betala till leverantören för tjänsten. Leverantören ska också ge betaltjänstanvändaren detaljerad information om avgiftsbeloppet när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat. Leverantören ska också göra samma information tillgänglig för användaren som inför det att ett ramavtal ingås. Informationen ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

Informationskrav vid ramavtal

I andra betaltjänstdirektivet finns regler om vilken information som en betaltjänstleverantör ska lämna till betaltjänstanvändaren innan ett ramavtal avseende betaltjänsten sluts. Regeringen föreslår att bestämmelserna i betaltjänstlagen om avgifter för information ska gälla även för leverantörer av kontoinformationstjänster. Förvaltningsrätten i Stockholm anser att frågan om förslaget är förenligt med direktivet bör utredas närmare. Regeringen anser att det skulle framstå som anmärkningsvärt om leverantörer av kontoinformationstjänster skulle ha möjlighet att ta ut avgift för information som de enligt direktivet är skyldiga att lämna sina användare. Detta kan enligt regeringen inte vara direktivets syfte. I likhet med utredningen finner därför regeringen att även dessa aktörer som huvudregel inte bör ha rätt att ta ut avgift för den information som de har en skyldighet att förse sina användare med. Bestämmelserna i betaltjänstlagen om avgifter för information bör därför gälla även för leverantörer av kontoinformationstjänster.

Bevisbörda m.m.

Regeringen bedömer att det inte behöver anges i betaltjänstlagen att betaltjänstleverantören har bevisbördan för att den har uppfyllt sin informationsplikt enligt den lagen. Förvaltningsrätten i Stockholm anser att det finns en risk för att den uttryckliga regeln i direktivet inte genomförs på ett tillräckligt tydligt sätt om den inte kommer till uttryck i lag. Regeringen menar dock att det får anses följa av allmänna principer att en part som åläggs att lämna viss information också har att visa att skyldigheten har fullgjorts. Därför ingår omständigheterna i det som betaltjänstleverantören har bevisbördan för utan att det krävs någon uttrycklig bestämmelse i lag.

En betaltjänstanvändare ska ha rätt att använda kontoinformationstjänster om det berörda betalkontot är tillgängligt online. Denna rätt ska gälla oberoende av om det finns ett avtal om detta mellan leverantören av kontoinformationstjänster och den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

En leverantör av kontoinformationstjänster får inte tillhandahålla tjänster utan betaltjänstanvändarens uttryckliga godkännande. En sådan leverantör får inte begära känsliga betalningsuppgifter som är kopplade till betalkontot eller använda, ha tillgång till eller lagra uppgifter för andra ändamål än för att genomföra den kontoinformationstjänst som uttryckligen begärs av betaltjänstanvändaren.

Leverantören av kontoinformationstjänster ska endast ha rätt till tillgång av information från angivna betalkonton och sådana betalningstransaktioner som hör till kontona. Leverantören av kontoinformationstjänster ska kommunicera på ett säkert sätt med den kontoförvaltande betaltjänstleverantören. Datainspektionen tar upp frågan om vilket regelverk för personuppgiftsbehandling som en leverantör av kontoinformationstjänster har att följa. Regeringen anför att dessa leverantörers hantering av personuppgifter i samband med tillhandahållandet av sina tjänster som huvudregel faller inom personuppgiftslagens (1998:204) tillämpningsområde. Personuppgiftslagen är subsidiär i förhållande till annan lagstiftning. Det innebär att om det i annan lagstiftning finns bestämmelser som avviker från personuppgiftslagen ska de bestämmelserna gälla. I betaltjänstlagen finns sådan särreglering, men dessa specialbestämmelser är inte tillämpliga på leverantörer av kontoinformationstjänster eftersom de inte genomför betalningstransaktioner. Om en sådan leverantör driver en verksamhet som är tillståndspliktig enligt kreditupplysningslagen finns emellertid specialbestämmelser i den lagen, som leverantören har att följa. Tink AB tar upp frågan om vilken information som leverantörer av kontoinformationstjänster ska ha tillgång till. Regeringen anför att den närmare avgränsningen av vad som utgör ett betalkonto bör göras med utgångspunkt i att ett betalkonto ska vara avsett för utförande av betalningstransaktioner och att avgörande för bedömningen således är kontots syfte och funktion. Tillgången till annan typ av information regleras inte i direktivet. Direktivet utgör inte heller något hinder för sådan tillgång. Betaltjänstleverantörernas tillgång till sådan information kommer därför även i fortsättningen att vara ett område där det råder avtalsfrihet. Om behov skulle uppstå kan regeringen dock komma att ta initiativ i frågan för att konsumenterna även i fortsättningen ska kunna få tillgång till ett brett utbud av tjänster.

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantörens skyldigheter m.m.

Regeringen föreslår att den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska behandla en begäran om uppgifter som överförs via en leverantör av kontoinformationstjänster på samma sätt som en begäran direkt från betaltjänstanvändaren, om det inte finns objektiva skäl för en annan behandling. Vidare föreslår regeringen att den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska kommunicera på ett säkert sätt med leverantören av betalningsiniteringstjänster.

En kontoförvaltande betaltjänstleverantör ska bara få vägra en leverantör av kontoinformationstjänster tillträde till ett betalkonto om den konto-

förvaltande leverantören av skäl som är objektivt motiverade och vederbörligen styrkta gör bedömningen att leverantören av kontoinformationstjänster har obehörigt tillträde till betalkontot. Innan den kontoförvaltande betaltjänstleverantören vägrar tillträde till ett betalkonto ska leverantören på avtalat sätt underrätta betaltjänstanvändaren. I underrättelsen ska skälen för vägran anges. Om användaren inte kan underrättas innan tillträde vägras, ska en underrättelse lämnas så snart som möjligt efter vägran. Betaltjänstanvändaren får inte underrättas om en underrättelse är oförenlig med andra föreskrifter. Detsamma gäller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte lämna underrättelsen. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska medge tillträde till betalkontot så snart det inte längre finns skäl för vägran. Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om en leverantör av kontoinformationstjänster har vägrats tillträde till ett betalkonto. I underrättelsen ska skälen för vägran anges. Eftersom reglerna i direktivet är desamma för leverantörer av betalningsinitieringstjänster som för leverantörer av kontoinformationstjänster bör samma regler gälla. När det gäller leverantörer av kontoinformationstjänster bör dock termen tillträde till ett betalkonto användas.

Obehöriga transaktioner

Reglerna i första betaltjänstdirektivet om ansvar för obehöriga transaktioner har genomförts i lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument. Regler om vilka skyldigheter som gäller för den leverantör som utfärdar ett betalningsinstrument har genomförts i betaltjänstlagen.

Reglerna i andra betaltjänstdirektivet bör genomföras i betaltjänstlagen

Regeringen föreslår att de bestämmelser som i svensk rätt genomför reglerna i andra betaltjänstdirektivet om skyldigheter i samband med utgivande och användande av betalningsinstrument samt om ansvar vid obehöriga transaktioner samlas i betaltjänstlagen. Enligt regeringen kan det finnas ett värde i att samla de bestämmelser som genomför andra betaltjänstdirektivet i en och samma lag. För en sådan lösning talar enligt regeringen att direktivet innehåller nya regler som även gäller ansvaret för obehöriga transaktioner när en leverantör av betalningsinitieringstjänster medverkar vid transaktionen samt när betalningsmottagaren eller dennes betaltjänstleverantör inte krävt stark kundautentisering. Bestämmelserna i lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument förs över till ett eget kapitel i betaltjänstlagen. Regeringen föreslår att lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument upphävs. Den lagen ska dock fortfarande gälla i fråga om avtal som ingåtts före ikraftträdandet.

Skyldigheter vid utgivning och användning av betalningsinstrument

Betaltjänstleverantören ska se till att villkoren för utgivning och användning av betalningsinstrument är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella. Regeringen anser att frågan om en betaltjänstleverantörs

villkor för utgivning och användning av betalningsinstrument i det enskilda fallet uppfyller de angivna kraven får prövas av Finansinspektionen och ytterst avgöras av rättstillämpningen.

Betaljänstanvändaren ska

- skydda de personliga behörighetsfunktioner som är knutna till betalningsinstrumentet
- vid vetskap om att betalningsinstrumentet har kommit bort eller obehörigen använts snarast anmäla detta till betaljänstleverantören
- i övrigt följa de villkor som enligt avtalet gäller för användning av betalningsinstrumentet.

Betaljänstleverantören ska se till att de personliga behörighetsfunktioner som är knutna till betalningsinstrumentet inte görs tillgängliga av leverantören för andra än den betaljänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet.

Regeringen föreslår att det införs en bestämmelse i betaljänstlagen om att det ska vara avgiftsfritt för betaljänstanvändaren att anmäla till betaljänstleverantören att betalningsinstrumentet har kommit bort eller obehörigen använts. Betaljänstleverantören får dock ta ut en avgift för de kostnader som är direkt hänförliga till ersättandet av betalningsinstrumentet.

Ansvar vid obehöriga transaktioner

Om det har genomförts en obehörig transaktion från en kontohavares konto, ska kontohavarens betaljänstleverantör, som huvudregel, återställa kontot till den ställning det skulle ha haft om den obehöriga transaktionen inte genomförts. Återställandet ska ske omedelbart och senast i slutet av den bankdag som inträffar efter det att leverantören har fått kännedom om den obehöriga transaktionen. Om det finns anledning att misstänka att transaktionen är obehörig, har betaljänstleverantören dock rätt till en skälig tid för att undersöka saken. Om kontot inte återställs omedelbart eller senast i slutet av den bankdag som inträffar efter det att betaljänstleverantören har fått kännedom om transaktionen, ska leverantören skriftligen underrätta Finansinspektionen om anledningen. Svenska Bankföreningen anser att uttrycket ”har fått kännedom om transaktionen” i lagtexten bör ändras till ”har noterat den obehöriga transaktionen”. Regeringen bedömer dock att termen kännedom är lämpligare än noterat för att beskriva vilken vetskap betaljänstleverantören ska ha om transaktionen, men att det i lagtexten bör tydliggöras att det handlar om en obehörig transaktion.

När ett konto ska återställas efter en obehörig transaktion ska valuteringsdagen för kreditering av kontohavarens konto bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades. Vidare ska den kontoförvaltande betaljänstleverantören återställa kontot, även om den obehöriga transaktionen har initierats av en leverantör av betalningsinitieringstjänster. Om obehöriga transaktioner har kunnat genomföras till följd av att kontohavaren inte har skyddat sin personliga behörighetsfunktion, ska kontohavaren ansvara för

beloppet, dock högst 400 kronor. Om obehöriga transaktioner har kunnat genomföras till följd av att kontohavaren genom grov oaktsamhet har brutit mot de förpliktelser som gäller för användning av betalningsinstrument, ska kontohavaren ansvara för hela beloppet. I konsumentförhållanden ska ansvaret vid grov oaktsamhet begränsas till högst 12 000 kronor. Har konsumenten handlat särskilt klandervärt, ska han eller hon dock ansvara för hela beloppet. Det bör enligt regeringen anges i betaltjänstlagen.

Om stark kundautentisering inte har använts för en elektronisk betalningstransaktion som omfattas av bestämmelserna om stark kundautentisering, ska kontohavarens betaltjänstleverantör ansvara för hela beloppet för de obehöriga transaktionerna. Detta ska dock inte gälla om betalaren genom svikligt förfarande har orsakat eller bidragit till de obehöriga transaktionerna. Om betalningsmottagaren eller dennes betaltjänstleverantör inte har krävt stark kundautentisering, ska den part som inte krävt detta ersätta kontohavarens betaltjänstleverantör för den förlust som drabbat denne.

Nuvarande bestämmelser i lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument om kontohavarens ansvar efter det att han eller hon anmält till betaltjänstleverantören att betalningsinstrumentet ska spärras förs över till betaltjänstlagen. Detsamma gäller bestämmelserna om kontohavarens ansvar vid sena underrättelser och kontohavarens ansvar för andra, enligt kontoavtalet behöriga, personers handlande. Det är den kontoförvaltande betaltjänstleverantören som ska underrättas om en obehörig betalningstransaktion av kontohavaren, även om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har initierat den obehöriga transaktionen.

Tillträde till betalningssystem och tillgång till betaltjänster hos kreditinstitut

Tillträde till betalningssystem

Andra betaltjänstdirektivet innehåller regler om betaltjänstleverantörers rätt att få tillträde till betalningssystem. Reglerna motsvarar i allt väsentligt reglerna i första betaltjänstdirektivet. Regeringen föreslår att deltagare i ett betalningssystem enligt lagen om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden som ger en betaltjänstleverantör som inte är deltagare i systemet möjlighet att sända överföringsorder genom systemet, ska ge även andra betaltjänstleverantörer som begär det motsvarande möjlighet. Detta ska ske på ett objektivt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt. Tillträde ska inte få hindras i större utsträckning än vad som är nödvändigt för att skydda mot risker i verksamheten och för att skydda betalningssystemets finansiella och operativa stabilitet. Det ska inte heller vara tillåtet att diskriminera betaltjänstleverantörer på grund av den juridiska form i vilken deras verksamhet drivs. Om en begäran om tillträde nekas, ska deltagaren ge betaltjänstleverantören skälen för detta. Finansinspektionen ska samråda med Konkursverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot en deltagare i ett betalningssystem för överträdelse av bestämmelserna i

betaltjänstlagen om tillträde och mot ett kreditinstitut för överträdelse av bestämmelserna om tillgång till betalkonto.

Tillgång till betalkontotjänster hos kreditinstitut

Andra betaltjänstdirektivet innehåller en ny regel i förhållande till första betaltjänstdirektivet som innebär att ett betalningsinstitut ska ha rätt till tillgång till kreditinstitutens betalkontotjänster på objektiva, icke-diskriminerande och proportionella grunder. Sådan tillgång ska ges i den omfattning som krävs för att betaltjänstleverantörer obehindrat och effektivt ska kunna tillhandahålla sina betaltjänster. Ett kreditinstitut ska meddela Finansinspektionen om en betaltjänstleverantör nekas tillgång till institutets betalkontotjänster och skälen för detta. Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot kreditinstitut för överträdelse av bestämmelserna i betaltjänstlagen om tillgång till betalkontotjänster.

Avgifter för betaltjänster och förbud mot vissa avgifter

Regeringen föreslår att bestämmelsen i betaltjänstlagen om att betalaren och betalningsmottagaren ska betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör tar ut för en betalningstransaktion ändras så att den gäller även för betalningstransaktioner som medför valutaväxling. Regeringen gör bedömningen att reglerna i andra betaltjänstdirektivet om avgiftsuttag i samband med tillhandahållande av betaltjänster i övrigt ryms inom gällande rätt och inte kräver någon lagstiftningsåtgärd. Förbudet i betaltjänstlagen för en betalningsmottagare att ta ut en avgift av betalaren vid användning av ett betalningsinstrument bör kvarstå oförändrat.

Operativa risker, säkerhetsrisker och autentisering

Andra betaltjänstdirektivet innehåller flera nya regler om säkerhet och hantering av risker i samband med betaltjänstleverantörers kommunikation med betaltjänstanvändare, t.ex. i fråga om en betalningstransaktion.

Hantering av operativa risker och säkerhetsrisker

Regeringen föreslår att en betaltjänstleverantör ska ha ett system med lämpliga åtgärder och kontrollmekanismer för att hantera operativa risker och säkerhetsrisker som är förknippade med de betaltjänster som leverantören tillhandahåller. Inom ramen för detta system ska betaltjänstleverantören reglera hur incidenter ska hanteras. En betaltjänstleverantör ska till Finansinspektionen rapportera vilka operativa risker och säkerhetsrisker som är förknippade med de betaltjänster som leverantören tillhandahåller och vilka åtgärder som har vidtagits för att hantera dessa risker. Betaltjänstleverantören ska till Finansinspektionen lämna statistiska uppgifter om svikliga förfaranden som har ägt rum i samband med användningen av leverantörens betaltjänster. Konsumentverket anser att rapporteringsskyldigheten bör avse samtliga

kortreklamationer och beviljade kortreklamationer, men regeringen bedömer att rapporteringsskyldigheten i detta avseende bör utformas i enlighet med direktivet och motsvara sådana uppgifter som ska tillhandahållas Eba och ECB.

Incidentrapportering

Regeringen föreslår att en betaltjänstleverantör så snart det kan ske ska underrätta Finansinspektionen om en allvarlig operativ incident eller säkerhetsincident som uppkommit i verksamheten. Om incidenten påverkar eller kan påverka betaltjänstanvändarnas ekonomiska intressen, ska betaltjänstleverantören så snart det kan ske informera betaltjänstanvändarna om incidenten och om de åtgärder som kan vidtas för att begränsa risken för skada. Riksbanken anser att det är viktigt att den utan onödigt dröjsmål får del av information om allvarliga incidenter i betalningssystemet och att därför både Finansinspektionen och Riksbanken bör utses till behöriga myndigheter när det gäller rapportering om allvarliga operativa incidenter och säkerhetsincidenter. Regeringen anger att Finansinspektionen enligt förslaget ska vara skyldig att så snart det kan ske lämna sådan information till Riksbanken och att Riksbankens behov av information i det här avseendet bör tillgodoses genom den information som Finansinspektionen ska lämna. Det finns därför inte finns skäl att utse Riksbanken till behörig myndighet.

När Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse om en allvarlig operativ incident eller säkerhetsincident ska inspektionen så snart det kan ske informera Riksbanken och andra berörda svenska myndigheter, Eba och ECB.

Autentisering

I andra betaltjänstdirektivet har uttrycket stark kundautentisering införts. Stark kundautentisering definieras i direktivet som en autentisering som grundas på användning av två eller flera element, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det faktum att någon har kommit över ett av elementen inte äventyrar de andra elementens tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifternas sekretess. Regeringen föreslår följande. En betaltjänstleverantör ska tillämpa stark kundautentisering när betalaren loggar in på sitt betalkonto online, initierar en elektronisk betalningstransaktion eller genomför någon åtgärd på distans som kan innebära en risk för svikligt förfarande eller andra former av missbruk. För elektroniska betalningstransaktioner som genomförs på distans ska betaltjänstleverantören tillämpa stark kundautentisering som kopplar transaktionen till ett specifikt belopp och en specifik betalningsmottagare. Kraven på stark kundautentisering ska inte gälla om annat följer av tekniska standarder som antagits av kommissionen. En kontoförvaltande betaltjänstleverantör som tillhandahåller betaltjänstanvändaren ett betalkonto som är tillgängligt online ska göra det möjligt för tredjepartsbetaltjänstleverantörer att förlita sig på den

autentisering som den kontoförvaltande betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren. När stark kundautentisering tillämpas ska betaltjänstleverantören vidta särskilda åtgärder för att skydda betaltjänstanvändarens personliga behörighetsfunktioner mot obehörig åtkomst och förvanskning.

Alternativ tvistlösning, tillsyn och sanktioner

Regeringen föreslår att det i betaltjänstlagen ska anges att en betaltjänstleverantör ska ha lämpliga och effektiva förfaranden för hantering av klagomål för betaltjänstanvändare. Reglerna i andra betaltjänstdirektivet om behöriga myndigheter och deras befogenheter kräver enligt regeringen inte någon lagstiftningsåtgärd. Det följer av betaltjänstlagen att det är Finansinspektionen som har tillsynsansvar, och i den lagen anges också vilka befogenheter som inspektionen har i denna egenskap. Finansinspektionen uppfyller således redan i dag de krav som ställs upp för att en myndighet ska anses vara behörig myndighet enligt direktivet. Regeringen konstaterar att Finansinspektionen i betaltjänstlagen anges som behörig myndighet och anser inte att det finns skäl att införa en annan ordning.

Verksamhet över gränserna och tillhandahållande av betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige

Uppdragsavtal och tillhandahållande av tjänster genom ombud i Sverige eller ett annat land inom EES

I andra betaltjänstdirektivet finns regler om vad som ska gälla när ett betalningsinstitut avser att tillhandahålla betaltjänster genom ombud och vilka förutsättningar som ska gälla för utkontraktering av verksamhet. Regeringen föreslår att ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör som vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, utöver de uppgifter som ska lämnas enligt gällande rätt, ska lämna uppgifter till Finansinspektionen om vilka betaltjänster som ombudet har i uppdrag att tillhandahålla och, om sådana uppgifter finns, ombudets unika identifikationskod eller identifikationsnummer.

Beslut i fråga om registrering av ett ombud ska fattas inom två månader från det att anmälan togs emot. Innan registrering har gjorts får ombudet inte tillhandahålla betaltjänster. Lagrådet anser att det av bestämmelsen bör framgå att Finansinspektionen ska göra en allmän prövning av om det anmälda ombudet är lämpligt innan registrering sker. Regeringen anser dock att det inte finns stöd i direktivet för att den behöriga myndigheten ska göra en sådan allmän prövning av ombudets lämplighet.

Regeringen föreslår att om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra i en verksamhet som någon annan har fått i uppdrag att utföra, ska institutet eller leverantören anmäla detta till Finansinspektionen innan ändringen genomförs. Kravet i andra

betaltjänstdirektivet om att ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör utan onödigt dröjsmål ska underrätta den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om eventuella ändringar i användningen av ombud är enligt regeringen uppfyllt genom gällande svensk rätt.

Verksamhet över gränserna

Enligt andra betaltjänstdirektivet ska ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom att utöva etableringsrätten eller friheten att tillhandahålla tjänster i en annan medlemsstat lämna vissa uppgifter till den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten. Regeringen föreslår att ett betalningsinstitut eller en betaltjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster som avser att tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES genom ombud, utöver de uppgifter som ska lämnas när ett ombud ska anlitas, ska lämna uppgifter om betaltjänstleverantörens namn och adress samt i vilket land verksamheten ska drivas. Avser det att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska Finansinspektionen underrättas innan verksamheten påbörjas. Betalningsinstitutet eller betaltjänstleverantören som tillhandahåller kontoinformationstjänster ska även underrätta Finansinspektionen om vilken dag tillhandahållandet av betaltjänster genom ombudet påbörjas i det andra landet. Detsamma ska gälla ett betalningsinstitut eller en betaltjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial. Ett betalningsinstitut eller en betaltjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas.

Regeringen anser att kravet i andra betaltjänstdirektivet att ett betalningsinstitut eller en betaltjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster som avser att utkontraktera operativa betaltjänstfunktioner på andra enheter i värdmedlemsstaten ska meddela detta till de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat är uppfyllt genom gällande svensk rätt.

Utbyte av information mellan Finansinspektionen och behöriga myndigheter i andra länder inom EES

Finansinspektionen ska enligt regeringens förslag inom en månad vidarebefordra den information som betaltjänstleverantören lämnar i fråga om vilken dag som verksamheten genom ombud eller från en filial i ett annat land inom EES kommer att påbörjas till den behöriga myndigheten i värdlandet. Efter att ha tagit emot en underrättelse från en behörig myndighet i ett annat land inom EES om att ett utländskt företag avser att tillhandahålla betaltjänster i Sverige, ska Finansinspektionen inom en månad lämna relevanta uppgifter till myndigheten i det andra landet om det utländska företagets planerade tillhandahållande av betaltjänster här i landet. Om betaltjänster ska tillhandahållas genom ett ombud eller från en filial, ska underrättelsen också

innehålla uppgift om huruvida Finansinspektionen har skäligen anledning att anta att anlita eller inrätta en filial kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism. Finansinspektionen ska vägra att registrera ett svenskt betalningsinstituts ombud eller filial i ett annat land inom EES, eller återkalla en utförd registrering, om det inte är lämpligt att betal tjänstleverantören anlitar ombudet eller inrättar filialen. Finansinspektionen ska vid denna bedömning beakta den information som inspektionen tagit emot från den behöriga myndigheten i det andra landet. Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet inte har samma uppfattning i frågan om registrering, ska inspektionen underrätta den andra myndigheten om skälen för beslutet i fråga om registrering.

Tidpunkt för registreringsbeslut och rätt att inleda verksamhet

Finansinspektionen ska inom tre månader från det att en underrättelse togs emot från ett betalningsinstitut eller en betal tjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster om att betal tjänstleverantören avser att tillhandahålla betal tjänster genom ett ombud eller en filial i ett annat land inom EES underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och betal tjänstleverantören om sitt beslut i fråga om registrering. Ett utländskt företag får tillhandahålla betal tjänster genom ombud eller filial i Sverige efter det att Finansinspektionen har tagit emot ett beslut från den behöriga myndigheten i det land där företaget hör hemma om att ombudet eller filialen har registrerats av den myndigheten. Bestämmelsen i betal tjänstlagen om att ett utländskt företag får tillhandahålla betal tjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka betal tjänster företaget avser att tillhandahålla i Sverige ska utmönstras.

När Finansinspektionen har tagit emot en anmälan om att ett betalningsinstitut eller en betal tjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster avser att ändra en verksamhet i ett annat land, ska inspektionen inom en månad från det att anmälan togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Tillsyn när verksamhet drivs i ett annat land inom EES

Regeringen föreslår att utländska betalningsinstitut som tillhandahåller betal tjänster i Sverige från en filial eller genom ett ombud ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär. Detsamma ska gälla utländska företag som tillhandahåller kontoinformationstjänster från en filial eller genom ett ombud i Sverige. Om Finansinspektionen begär det ska utländska företag som tillhandahåller betal tjänster i Sverige genom ett ombud utse en central kontaktpunkt här i landet. Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland om ett utländskt företag som i Sverige tillhandahåller betal tjänster från en filial eller

genom ett ombud inte driver denna verksamhet i enlighet med bestämmelserna i betaltjänstlagen.

Om en behörig myndighet i ett annat land inom EES har underrättat Finansinspektionen om att en svensk betaltjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster överträtt föreskrifter i det landet, ska Finansinspektionen ingripa om det finns förutsättningar för det. Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och de behöriga myndigheterna i övriga berörda länder inom EES om vilka åtgärder som vidtas. En sådan underrättelse ska även lämnas om Finansinspektionen vidtar åtgärder mot ett svenskt betalningsinstitut efter en underrättelse från en behörig myndighet i ett annat land inom EES om att institutet överträtt föreskrifter i det landet.

I sin tillsynsverksamhet ska Finansinspektionen, i den utsträckning som följer av betalkontodirektivet och av andra betaltjänstdirektivet, samarbeta och utbyta information med motsvarande behöriga myndigheter inom EES. Samarbete och informationsutbyte ska även ske med ECB, kommissionen och Eba och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

Övriga frågor

Ägarprövning och krav på företagets ledning

För att få tillstånd att driva verksamhet som betalningsinstitut ska den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, utöver att vara lämplig för en sådan uppgift även ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett sådant företag. Enligt regeringen krävs det inte någon ytterligare lagstiftningsåtgärd för att genomföra reglerna i andra betaltjänstdirektivet om ägarprövning för betalningsinstitut.

Skyddskrav

Andra betaltjänstdirektivet innehåller regler om s.k. skyddskrav som innebär att ett betalningsinstitut som tillhandahåller vissa betaltjänster ska skydda de medel som har tagits emot av en betaltjänstanvändare eller genom en annan betaltjänstleverantör för genomförande av betalningstransaktioner. De krav på åtgärder för att skydda betaltjänstanvändares medel som anges i betaltjänstlagen föreslås vara tillämpliga oavsett vilket belopp som har tagits emot.

Registerfrågor

För att genomföra andra betaltjänstdirektivet bör det enligt regeringen i betaltjänstlagen anges att Finansinspektionen ska föra in uppgifter om tillstånd som återkallats och om de registrerade betaltjänstleverantörer som inte längre uppfyller villkoren för registrering. Det bör också anges att

Finansinspektionen så snart det kan ske ska underrätta Eba om den information som förs in i registret.

Betalningstransaktioner där transaktionsbeloppet inte är känt i förväg

Regeringen föreslår att om en kortbaserad betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren och det exakta beloppet inte är känt vid tidpunkten för betalarens godkännande av genomförandet av betalningstransaktionen, ska betalarens betaltjänstleverantör få reservera medel på betalarens betalkonto endast för täckning av transaktionen och om betalaren har godkänt det exakta belopp som reservationen avser. Betalarens betaltjänstleverantör ska frigöra de medel som har reserverats på betalarens betalkonto så snart det kan ske efter att betaltjänstleverantören tagit emot information om betalningstransaktionens exakta belopp eller tagit emot betalningsordern. Lagrådet påpekar att terminologin i betaltjänstlagen för att uttrycka att ett visst handlande ska ske så snabbt som möjligt inte är enhetlig och föreslår att de olika uttryckssätten genomgående ersätts med uttrycket så snart det kan ske. Regeringen instämmer med Lagrådet.

Besked om tillgängliga medel på betalarens betalkonto

Enligt regeringen bör den kontoförvaltande betaltjänstleverantören, på begäran av en betaltjänstleverantör som har gett ut ett kortbaserat betalningsinstrument, omedelbart ge ett klart besked om huruvida det belopp som krävs för genomförande av en kortbaserad betalningstransaktion är tillgängligt på betalarens betalkonto om

1. betalarens betalkonto är tillgängligt online vid tidpunkten för begäran
2. betalaren uttryckligen har godkänt att den kontoförvaltande betaltjänstleverantören lämnar ett sådant besked.

Begäran ska inte ge den kontoförvaltande betaltjänstleverantören rätt att reservera medel på betalarens betalkonto. På begäran av betalaren ska den kontoförvaltande betaltjänstleverantören underrätta betalaren om identiteten på den betaltjänstleverantör som begärt beskedet om tillgängliga medel samt om det svar som lämnats. Den betaltjänstleverantör som har gett ut ett kortbaserat betalningsinstrument får begära ett besked om tillgängliga medel om

1. betalaren uttryckligen har godkänt att en sådan begäran görs
2. betalaren har initierat betalningstransaktionen genom att använda ett kortbaserat betalningsinstrument som getts ut av betaltjänstleverantören.

Svaret får inte lagras eller användas i andra syften än för genomförande av den kortbaserade betalningstransaktionen. En betaltjänstleverantör som begär ett besked om tillgängliga medel ska tillämpa säker kommunikation och innan besked begärs autentisera sig gentemot den kontoförvaltande betaltjänstleverantören. Reglerna ska inte gälla betalningstransaktioner som initieras genom kortbaserade betalningsinstrument där det lagras elektroniska pengar.

Återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare

Regeringen föreslår att vid återbetalning av betalningstransaktioner som initierats av eller via en betalningsmottagare ska valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot. De villkor för återbetalning som anges i betaltjänstlagen och som avser att betalningstransaktionens exakta belopp inte angavs i samband med godkännandet av betalningstransaktionen och att beloppet överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde förvänta sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster och andra relevanta omständigheter, ska inte gälla för autogireringar som omfattas av Sepa-förordningen⁷. Regeringen anser att rätten till villkorslös återbetalning inte bör utvidgas till att omfatta andra autogireringar än de som omfattas av Sepa-förordningen.

Tidpunkt för när medel ska finnas tillgängliga för betalningsmottagaren

Det bör enligt regeringen förtydligas i betaltjänstlagen att kravet att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till betalningsmottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto även gäller betalningar inom en och samma betaltjänstleverantör. Detta ska gälla när det hos betaltjänstleverantören inte görs någon valutaväxling, eller görs en växling mellan euro och någon annan av EES-ländernas valutor eller mellan sådana andra valutor. Det faller sig enligt regeringen naturligt att betalningsbeloppet från betalningstransaktioner som innehåller annan valutaväxling också ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt.

Felaktiga unika identifikationskoder

Regeringen föreslår att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska bistå betalarens betaltjänstleverantör i dennes försök att få tillbaka medlen i fall där en felaktig unik identifikationskod har använts i en betalningstransaktion och lämna all tillgänglig information som är relevant för att medlen ska kunna återfås. Om det, trots att betalarens betaltjänstleverantör har vidtagit skäligen åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg, inte är möjligt att få tillbaka medlen, ska betaltjänstleverantören på skriftlig begäran ge betalaren all tillgänglig information som betalaren behöver för att kunna inleda ett rättsligt förfarande för att få tillbaka medlen.

Valuteringsdag och ansvar vid felaktigt genomförda betalningstransaktioner

I andra betaltjänstdirektivet har det i förhållande till första betaltjänstdirektivet tillkommit vissa regler om när valuteringsdagen ska inträffa vid kreditering av

⁷ Sepa (Single euro payments area) är ett gemensamt eurobetalningsområde för Europeiska unionen som regleras i Sepa-förordningen och syftar till att harmonisera reglerna för betalningar och autogireringar i euro inom EU.

betalarens respektive betalningsmottagarens konto. Regeringen föreslår att om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion som initierats av betalaren och transaktionen inte genomförts eller genomförts bristfälligt, ska vid återbetalning av den felaktigt genomförda transaktionen valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot. Om det är betalningsmottagarens betaltjänstleverantör som ansvarar för att betalningstransaktionen genomförs korrekt, ska valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto bestämmas till senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om transaktionen hade genomförts korrekt. Om en betalningstransaktion genomförs för sent ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, på begäran av betalarens betaltjänstleverantör som agerar på betalarens vägnar, se till att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto bestäms till senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om betalningstransaktionen hade genomförts korrekt. Det arbete som betalarens betaltjänstleverantör är skyldig att utföra för att spåra en betalningstransaktion som genomförts bristfälligt ska vara avgiftsfritt för betalaren.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör överför en betalningsorder som har initierats av eller via mottagaren för sent i förhållande till de tidsfrister som gäller, ska beloppet valutas på betalningsmottagarens betalkonto senast den dag då det skulle ha valuterats om betalningsordern hade överförts korrekt. Om en betalares betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, ska, vid återbetalning eller återställande av det debiterade kontots ställning, valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot. Skyldigheten enligt betaltjänstlagen för betalarens betaltjänstleverantör att betala tillbaka betalningstransaktionens belopp när leverantören är ansvarig för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd transaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren ska inte gälla om transaktionen genomförts för sent men betalarens betaltjänstleverantör kan visa att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ändå har tagit emot beloppet. I sådant fall ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör valuta beloppet på betalningsmottagarens betalkonto senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om transaktionen hade genomförts korrekt. Det arbete som betalningsmottagarens betaltjänstleverantör är skyldig att utföra för att spåra en betalningstransaktion som genomförts bristfälligt ska vara avgiftsfritt för betalningsmottagaren.

Rätt till återkrav

Enligt andra betaltjänstdirektivet har en betaltjänstleverantör rätt till ersättning för förluster från en annan betaltjänstleverantör eller mellanhand om ansvaret för förluster eller betalda belopp till följd av betalningstransaktioner som genomförts obehörigen eller som inte genomförts eller genomförts bristfälligt

kan hänföras till den andra betaltjänstleverantören eller mellanhanden. Det som tillkommit i andra betaltjänstdirektivet i förhållande till första betaltjänstdirektivet är att reglerna även omfattar ersättning som betalats ut till följd av obehöriga transaktioner. Regeringen föreslår därför att rätten till återkrav även ska omfatta transaktioner som genomförs obehörigen.

Ramavtal

Regeringen föreslår att innan ett ramavtal om betaltjänster ingås med en användare ska betaltjänstleverantören när det gäller kortbaserade betalningsinstrument även lämna information om de rättigheter som följer av artikel 8.2 i EU-förordningen om förmedlingsavgifter. Betaltjänstleverantören ska även informera användaren om vilka åtgärder betaltjänstleverantören vidtar för att på ett säkert sätt underrätta betaltjänstanvändaren om obehörig användning och säkerhetsrisker. Rätten för betaltjänstanvändaren att avgiftsfritt säga upp ett ramavtal ska börja gälla redan sex månader efter det att avtalet ingåtts.

Information om avgifter i vissa fall

Regeringen föreslår att en betaltjänstanvändare ska vara skyldig att betala en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument för en betalningstransaktion endast om betaltjänstleverantören informerar användaren om det sammanlagda avgiftsbeloppet innan transaktionen påbörjas.

Information i samband med valutaväxling

Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av en betalningstransaktion i en uttagsautomat, föreslår regeringen att information om alla avgifter och om den växelkurs som kommer att användas vid transaktionen ska ges till och godkännas av betalaren innan en betaltjänstanvändare genomför en betalningstransaktion i automaten.

Behandling av personuppgifter

Regeringen bedömer att reglerna i andra betaltjänstdirektivet om behandling av personuppgifter inte kräver någon lagstiftningsåtgärd. Datainspektionen och Finansinspektionen anser att det bör övervägas om Datainspektionen i stället för Finansinspektionen är den myndighet som bör ha ansvaret för frågor om personuppgifter och it-säkerhet. Regeringen konstaterar att Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i betaltjänstlagen följs och att detta inbegriper bl.a. behandling av personuppgifter. Att Finansinspektionen har ett sådant ansvar är inte unikt för betaltjänstområdet. Detsamma gäller även på andra delar av finansmarknadsområdet, exempelvis penningtvättslagen. Regeringen konstaterar vidare att frågan om uppdelning av tillsynsansvaret mellan Finansinspektionen och Datainspektionen inte är en fråga som bör hanteras inom ramen för förevarande lagstiftningsärendet.

Information till konsumenter

Regeringen anser att marknadsföringslagen ska tillämpas om information inte lämnas i enlighet med de bestämmelser i betaltjänstlagen som

- avser informationskrav vid tillhandahållande av betaltjänster och rör valutaväxling eller förhandsinformation som ska lämnas vid enstaka betalningstransaktioner och vid ingående av ramavtal
- avser information om tjänster och avgifter vid tillhandahållande av betalkonto.

Betaltjänstleverantörer ska se till att informationsmaterial om konsumenters rättigheter som utarbetats av Europeiska kommissionen görs tillgängligt för betaltjänstanvändare.

Lösande av tvister mellan behöriga myndigheter

Enligt andra betaltjänstdirektivet får en behörig myndighet hänskjuta ett ärende till Eba för tvistlösning i vissa situationer. Någon möjlighet för de behöriga myndigheterna att hänskjuta frågor till Eba för bindande medling finns inte i första betaltjänstdirektivet. Sådan möjlighet finns dock i flera andra EU-rättsakter på finansmarknadsområdet. Regeringen föreslår att Finansinspektionen ska få hänskjuta frågor som rör ett förfarande av en annan behörig myndighet inom EES till Eba för lösning av tvister i det gränsöverskridande samarbetet.

Några redovisningsfrågor

Regeringen föreslår att ett europakooperativ som tillhandahåller betaltjänster ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. Bokföringslagen och lagen om utländska filialer m.m. ska ändras så att hänvisningar till betalningsinstitut som omfattas av lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag tas bort.

Ändringar i lagen om elektroniska pengar

Lagen om elektroniska pengar bör enligt regeringen ändras så att den överensstämmer med betaltjänstlagen när det gäller bestämmelser som är tillämpliga i verksamheter med betaltjänster och som rör anlitande av ombud, anmälningsplikt vid ändring av verksamhet, vilka uppgifter som ska lämnas till Finansinspektionen när verksamheten drivs över gränserna och på vilket sätt dessa uppgifter ska överlämnas till behöriga myndigheter i andra länder, skyldighet för utländska företag att lämna uppgifter till Finansinspektionen, utbyte av information mellan behöriga myndigheter när aktörer som driver verksamhet över gränserna överträtt föreskrifter, registerfrågor samt möjligheten för Finansinspektionen att hänskjuta frågor till Eba.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Ikraftträdande

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 maj 2018. Bestämmelserna i betaltjänstlagen om att tredjepartsbetaltjänstleverantörer och betaltjänstleverantörer som ger ut kortbaserade betalningsinstrument ska identifiera respektive autentisera sig gentemot den kontoförvaltande betaltjänstleverantören, om säker kommunikation och om stark kundautentisering ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Övergångsbestämmelser

Betaltjänstleverantörer som driver verksamhet med stöd av gällande reglering

Den som vid ikraftträdandet av ändringarna i betaltjänstlagen har tillstånd att driva verksamhet som betalningsinstitut ska enligt regeringens förslag få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Den som vid ikraftträdandet av lagändringarna är beviljad undantag från tillståndsplikt (registrerad betaltjänstleverantör) ska få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 maj 2019. För att fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas att ett nytt undantag beviljas eller tillstånd meddelas. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för att meddela tillstånd eller bevilja undantag är uppfyllda, ska inspektionen meddela tillstånd eller bevilja undantag oavsett om någon ansökan om det gjorts eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda personen innan tillstånd meddelas eller undantag beviljas. Den som vid ikraftträdandet av lagändringarna har tillstånd att som betalningsinstitut tillhandahålla s.k. systemoperatörstjänster ska få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 maj 2020. För att fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen finner att den juridiska personen uppfyller kraven i betaltjänstlagen på kapitalbas, ska inspektionen meddela tillstånd att tillhandahålla betaltjänster som avser genomförande av betalningstransaktioner där överföringen av medel inte täcks av ett kreditutrymme. Detta gäller oavsett om någon ansökan om tillstånd gjorts eller inte.

Tredjepartsbetaltjänstleverantörer

Regeringen föreslår att den som vid ikraftträdandet av ändringarna i betaltjänstlagen driver verksamhet som leverantör av betalnings-

initieringstjänster eller kontoinformationstjänster ska få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas tillstånd eller undantag från tillståndsplikt. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan prövats slutligt. En kontoförvaltande betaltjänstleverantör som när de tekniska standarderna för stark kundautentisering och säkra öppna kommunikationsstandarder ska börja tillämpas ännu inte uppfyller de tekniska standarderna ska inte få missbruka det förhållandet för att blockera eller förhindra användningen av betalningsinitierings- eller kontoinformationstjänster.

Uppräkningsverksamhet

Den som vid ikraftträdandet av ändringarna i betaltjänstlagen driver uppräkningsverksamhet ska enligt regeringens förslag få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas tillstånd eller undantag från tillståndsplikt. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan prövats slutligt.

Befintliga avtal

Förslaget innebär att lagen om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument ska gälla i fråga om avtal som ingåtts före ikraftträdandet. Sådana ändringar i ramavtal som syftar till att införa villkor i enlighet med de krav som följer av de nya bestämmelserna ska, oavsett vad som stadgas i avtalet, kunna genomföras genom att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänstanvändaren om ändringarna minst en månad före den dag då de föreslås börja tillämpas. Ändringar som gynnar betaltjänstanvändaren får genomföras utan att denne meddelas i förväg. Om betaltjänstanvändaren inte godkänner de föreslagna ändringarna ska användaren meddela leverantören detta före det datum då ändringen föreslås träda i kraft.

Lagen om elektroniska pengar

Den som vid ikraftträdandet av ändringarna i lagen om elektroniska pengar har tillstånd att driva verksamhet som institut för elektroniska pengar ska enligt regeringens förslag få fortsätta verksamheten t.o.m. den 1 november 2018. För att få fortsätta verksamheten efter det datumet ska det krävas ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd för verksamheten lämnas in före den tidpunkten, ska den berörda personen dock få fortsätta verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda, ska inspektionen meddela tillstånd oavsett om någon ansökan om det gjorts eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda personen innan tillstånd meddelas.

Lagen om europakooperativ och penningtvättslagen

Enligt regeringens bedömning behövs det inte några övergångsbestämmelser till ändringarna i lagen om Europakooperativ och penningtvättslagen.

*Förslagets konsekvenser***Förslagets syfte och alternativa lösningar**

Syftet med andra betaltjänstdirektivet är att skapa bättre förutsättningar för säkra och effektiva betalningar och på så sätt öka skyddet för konsumenterna i samband med betalningstransaktioner. Direktivet är bindande för medlemsstaterna och måste genomföras i nationell rätt när det gäller det resultat som ska uppnås. Om inte Sverige anpassar gällande rätt är risken att kommissionen inleder ett förfarande om fördragsbrott. Att avstå från att genomföra direktivet är alltså inte något alternativ. Som nämnts tidigare är direktivet ett s.k. fullharmoniseringsdirektiv. Möjligheterna till alternativa lösningar är därmed begränsade. Det finns dock valmöjligheter i direktivet som regeringen föreslår ska utnyttjas vid genomförandet i svensk rätt. Det gäller bl.a. förbudet att ta ut tilläggsavgifter och kontohavarens ansvar för obehöriga transaktioner. Flera remissinstanser har invändningar mot utredningens konsekvensanalys. Det gäller bl.a. Regelrådet, Näringslivets Regelnämnd, Företagarna och Svenska Bankföreningen.

Berörda företag och andra aktörer

Tillämpningsområdet för andra betaltjänstdirektivet utökas i förhållande till första betaltjänstdirektivet. De nya aktörerna är tredjeparts-betaltjänstleverantörer som tillhandahåller betalningsinitieringstjänster eller kontoinformationstjänster. Enligt Finansinspektionens bedömning finns det uppskattningsvis två till fem svenska aktörer som driver verksamhet som består i att tillhandahålla betalningsinitieringstjänster och en till tre svenska aktörer som driver verksamhet som består i att tillhandahålla kontoinformationstjänster. Förslagen i denna proposition påverkar även kontoförvaltande betaltjänstleverantörer. Det finns inget register över vilka de är, men de aktörer som i dagsläget har tillstånd att tillhandahålla betalkort är i huvudsak 34 kreditmarknadsbolag, 41 bankaktiebolag, 2 medlemsbanker, 47 sparbanker, 35 betalningsinstitut, 78 registrerade betaltjänstleverantörer, 6 institut för elektroniska pengar och 1 registrerad utgivare av elektroniska pengar. Enligt Finansinspektionen är det dock långt ifrån alla dessa aktörer som tillhandahåller betalkonton och de kommer därför inte att påverkas av förslagen. Det utvidgade tillämpningsområdet innebär även att företag som ägnar sig åt s.k. uppräkningsverksamhet omfattas av krav på tillstånd för att få tillhandahålla sina tjänster. I Sverige finns två dominerande värdebolag som innefattar omräkningsverksamhet, Nokas Värdehantering AB och Loomis Sverige AB. Utöver dessa aktörer berörs även Finansinspektionen, Konkursverket, Riksbanken, Sveriges Domstolar och Allmänna reklamationsnämnden.

Konsekvenser för företagen

Aktörer som kommer att omfattas av ett tillståndskrav eller krav på registrering

De företag som driver verksamhet som består i att tillhandahålla betalningsiniteringstjänster respektive kontoinformationstjänster agerar i dag på en oreglerad marknad. Leverantörer av betalningsiniteringstjänster kommer att omfattas av ett tillståndskrav och leverantörer av kontoinformationstjänster av ett registreringskrav. Värdebolagens uppräkningsverksamhet föreslås inte längre undantas från tillståndskravet i betaltjänstlagen. De aktörer som kommer att omfattas av ett tillståndskrav eller ett registreringskrav kommer att behöva ansöka om detta hos Finansinspektionen. Det kommer att innebära administrativa kostnader för företagen. Regeringen gör bedömningen att kostnaden för tillstånd och tillsyn samt övriga finansiella krav på tillståndspliktiga betaltjänstleverantörer kan bli förhållandevis betungande och medföra stora kostnader för mindre företag som tillhandahåller denna typ av tjänst.

Krav på hantering av risker och kommunikation

Andra betaltjänstdirektivet innehåller nya regler om hur företag ska hantera risker i sin verksamhet och i vilka former de ska kommunicera med sina kunder (betaltjänstanvändarna) och med varandra i samband med t.ex. en betalningstransaktion. Företagen kommer att behöva inrätta system med lämpliga åtgärder och kontrollmekanismer för att hantera operativa risker och säkerhetsrisker. Vidare måste de med vissa intervall rapportera risker, allvarliga operativa incidenter, säkerhetsincidenter och bedrägerier som har genomförts i samband med användandet av olika betalningsinstrument. Inrättandet av system av beskrivet slag innebär kostnader för företagen. Detsamma gäller för rapporteringsskyldigheten. Enligt regeringen är det dock inte möjligt att bedöma hur stora dessa kostnader blir. De kommer sannolikt att bli mer kännbara för de mindre företagen.

Regeringen har kontaktat Svenska Bankföreningen i syfte att uppskatta de kostnader som kan uppkomma för de kontoförvaltande betaltjänstleverantörerna. Sammantaget kan det enligt uppskattningen innebära investeringar på totalt minst 100 miljoner kronor för de kontoförvaltande betaltjänstleverantörerna på den svenska marknaden. Ökade kostnader för företagen torde i sin tur leda till att kostnaden för betaltjänstanvändarna kommer att öka, t.ex. i form av ökade avgifter för att få använda sig av företagets tjänster. Mot detta ska dock, enligt regeringens mening, vägas de effekter av ökad konkurrens som förslaget förväntas innebära, och som kan ge lägre kostnader för betaltjänstanvändarna.

Konsekvenser för kontoförvaltande betaltjänstleverantörer

Kostnader kommer bl.a. att uppkomma för de kontoförvaltande betaltjänstleverantörerna för att inrätta system som kan kommunicera med leverantörer av betalningsiniteringstjänster och kontoinformationstjänster. De

kan bestå av licens-, utvecklings-, drift-, underhålls- och supportkostnader. Bankernas befintliga system kan också behöva uppgraderas. Enligt Bankföreningen är anpassningskostnader svåra att uppskatta, men den sammanlagda kostnaden kan förväntas vara 30–50 miljoner kronor för en genomsnittlig svensk bank. De kontoförvaltande betaltjänstleverantörerna måste också utveckla system som kan hämta in information, i realtid, från det register som Finansinspektionen ska föra enligt betaltjänstlagen. Även dessa kostnader är enligt regeringen svåra att uppskatta.

Konsekvenser för små företag

Det är enligt regeringen möjligt att de krav som ställs med anledning av genomförandet i svensk rätt av andra betaltjänstdirektivet kan komma att bli särskilt betungande för små företag med begränsade resurser. Regeringen konstaterar dock att andra betaltjänstdirektivet inte ger något utrymme att införa mildare krav för små företag. Det är därför inte möjligt att ta särskild hänsyn till små företag vid utformningen av förslagen i propositionen.

Påverkan på konkurrensförhållanden

Regeringen tror att förslagen i propositionen kommer att medföra en ökad konkurrens på marknaden för betaltjänster. Förslagen innebär att bankkunder – både privatkunder och företag – kan låta tredjepartsleverantörer utföra finansiella tjänster åt dem. De kontoförvaltande betaltjänstleverantörerna blir skyldiga att ge tredjepartsleverantörer åtkomst till sina kunders betalkonton. Tredjepartsleverantörerna kan därmed använda bankernas data och infrastruktur som plattform för sina finansiella tjänster. Det kan komma att förändra värdekedjan för betaltjänster, och det kommer enligt regeringen att få stor betydelse för vilka affärsmodeller som är lönsamma och vem som har kontakt med kunden. Regeringen menar dock att det är svårt att på förhand beskriva hur marknaden kommer att utvecklas. Förslagen omfattar inte tredjepartsleverantörers tillgång till annan information än sådan från betalkonton. Tillgången till annan typ av information kommer således även i fortsättningen att vara ett område där det råder avtalsfrihet.

Konsekvenser för Finansinspektionen, Konkurrensverket och Riksbanken

Finansinspektionen kommer enligt förslaget att få utökat tillsynsansvar. När det gäller ansökningar bedömer regeringen att det rör sig om en marginell ökning. Finansinspektionen uppskattar att arbetsuppgifterna motsvarar ytterligare två till tre medarbetare på heltid och utöver detta att det tillkommer kostnader för systemstöd för rapportering på cirka en halv miljon kronor per år. Även Konkurrensverket bedöms få en ökad arbetsinsats. Regeringen anser att eventuella merkostnader som kan uppstå på grund av detta ryms inom befintliga budgetramar.

För Riksbankens del bedöms förslagen i propositionen inte medföra någon ökad arbetsinsats eller kostnader.

Konsekvenser för domstolarna och Allmänna reklamationsnämnden

De ökade kraven på beslut av Finansinspektionen i olika frågor torde enligt regeringen endast medföra en marginell ökning av antalet mål och ärenden i de allmänna förvaltningsdomstolarna. De nya reglerna när det gäller obehöriga eller bristfälligt genomförda betalningstransaktioner kan leda till att det uppkommer tvister mellan leverantörer av betalningsinitieringstjänster och kontoförvaltande betaltjänstleverantörer om vem som är ansvarig för en transaktion. De nya reglerna bedöms dock inte leda till någon betydande ökning av antalet tvistemål i allmän domstol. Regeringen konstaterar att förslagen bl.a. innebär att fler verksamheter kommer att bli föremål för tillståndsplikt men att de merkostnader som kan bli aktuella ryms inom Sveriges Domstolars och Allmänna reklamationsnämndens befintliga budgetramar. Det bedöms därför inte föreligga något behov av resurstillskott till domstolarna med anledning av förslagen i propositionen.

Samhällsekonomiska konsekvenser

Regeringen bedömer att förslagen sammantagna får positiva effekter på samhällsekonomin i stort. Att fler företag än i dag kommer att stå under Finansinspektionens tillsyn kommer att bidra till ökad säkerhet för konsumenter och andra betaltjänstanvändare. Det kan leda till minskad risk för att betaltjänstanvändare utsätts för t.ex. bedrägeri eller andra brott och missbruk i samband med betalningstransaktioner. Regeringen konstaterar att värdebolagens uppräkningsverksamhet fyller en viktig funktion för konsumenterna och samhället och att en väl fungerande kontanthantering är av stort samhällsintresse. Det är dock enligt regeringen svårt att på förhand förutse vilka konsekvenser som förslagen kan få för värdebolagen och om kontanthanteringen kommer att påverkas. Regeringen upplyser om att Riksbankens ansvar för kontanthanteringen, kontantförsörjningen och beredskapen i betalningssystemet ska behandlas i Riksbanksutredningens översyn av det penningpolitiska ramverket och riksbankslagen (dir. 2016:114).

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att EU:s andra betaltjänstdirektiv bör genomföras i svensk lagstiftning på det sätt som regeringen föreslår. Med anledning av Svenska Bankföreningens skrivelse konstaterar utskottet att reglerna i 3 kap. 1 § penningtvättslagen självklart ska gälla även framgent. När det gäller skrivelsen från Mastercard anser utskottet att regeringen har tolkat direktivet på ett rimligt och väl avvägt sätt. Utskottet förutsätter att regeringen noga följer hur de nya reglerna tillämpas.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag med en mindre ändring. Regeringens förslag till ändring i 4 a kap. 5 § lagen om betaltjänster bör av lagtekniska skäl utgå ur lagförslaget, för att i stället läggas fram genom en ändring av en tidigare ändringslag. Utskottets förslag framgår av bilaga 3.

BILAGA I

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2017/18:77 Nya regler om betaltjänster:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster.
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078).
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ.
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486).
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar.
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

1 Förslag till lag om ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2010:751) om betaltjänster dels att nuvarande 5 kap. 6–33 §§ ska betecknas 5 kap. 28–48, 50, 51, 53–55, 57 och 59 §§,

dels att 1 kap. 1–4, 6 och 7 §§, 2 kap. 1–3 och 6 §§, 3 kap. 1, 2, 6, 7, 9, 13, 17–21 och 23–28 §§, 4 kap. 2, 3, 5–7, 9, 10, 15 och 20 §§, 4 a kap. 5 §, 5 kap. 1–3 och 5 §§, de nya 5 kap. 28, 32–34, 36, 37, 39, 40, 42, 43, 45, 47, 48, 50, 51, 54, 55 och 59 §§, och 8 kap. 1, 2, 3–5, 13, 21, 22 och 27 §§, rubriken till 7 kap. och rubrikerna närmast före 3 kap. 19, 21 och 23 §§, 4 kap. 20 §, 5 kap. 5 § och 8 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast efter 4 kap. 3 § ska lyda ”Informations-skyldighet vid enstaka betaltjänster”,

dels att rubrikerna närmast före 5 kap. 6, 9, 13, 16, 17 och 30–32 §§ ska sättas närmast före 5 kap. 28, 31, 35, 38, 39, 54, 55 respektive 57 §,

dels att rubriken närmast före 5 kap. 23 § ska sättas närmast efter 5 kap. 44 § och lyda ”Ansvar för genomförandet av en betalningstransaktion”,

dels att rubrikerna närmast före 5 kap. 10, 25, 27 och 33 §§ ska sättas närmast före 5 kap. 32, 47, 50 respektive 59 § och ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya kapitel, 5 a och 5 b kap., 45 nya paragrafer, 1 kap. 1 a, 6 a, 6 b och 9–11 §§, 3 kap. 18 a och 28 a §§, 4 kap. 3 a, 4 a, 4 b, 7 a, 8 a, 21 och 22 §§, 5 kap. 6–27, 49, 52, 56, 58, och 60 §§, 7 kap. 4 och 5 §§ och 8 kap. 23 e §, och närmast före 1 kap. 6, 7, 9, 10 och 11 §§, 4 kap. 3 a, 21 och 22 §§ och 5 kap. 7, 8, 14, 15, 20, 23, 27, 45, 58 och 60 §§ nya rubriker av följande lydelse.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***1 kap.**1 §²

I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) i euro eller i

I denna lag finns bestämmelser om betaltjänster som tillhandahålls i Sverige och utförs inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen.

² Senaste lydelse 2017:342.

någon annan av EES-ländernas valutor.

I denna lag finns också bestämmelser om betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer.

I 4 a kap. finns bestämmelser om

1. avgifter för betalkonto,
2. byte av betalkonto, och
3. kreditinstituts skyldighet att tillhandahålla betalkonto med grundläggande funktioner till en konsument.

1 a §

När en betalningstransaktion genomförs i en valuta som inte är någon av EES-ländernas valutor och både betalarens och betalningsmottagarens betaltjänstleverantörer hör hemma inom EES, gäller inte 4 kap. 4 § första stycket 2, 10 § 8 och 16 § första stycket 1 och 5 kap. 38–41 §§, 42 § första stycket, 43 och 44 §§. Det samma gäller om det bara är en betaltjänstleverantör i betalningstransaktionen och denne hör hemma inom EES.

När antingen betalarens eller betalningsmottagarens betaltjänstleverantör i en betalningstransaktion hör hemma utanför EES, gäller inte 4 kap. 4 § första stycket 2, 10 § 8 och 24 samt 16 § första stycket 1 och 5 kap. 1 § andra stycket, 28–30, 38, 40, 47–53 och 55 §§.

2 §

Med *betaltjänster* avses i denna lag

1. tjänster som gör det möjligt att sätta in *på och ta ut* kontanter från ett betalkonto samt de *transaktioner* som krävs för förvaltning av kontot,
2. genomförande av betalningstransaktioner, inklusive överföring av medel *som även kan täckas av ett kreditrymme*, genom
1. tjänster som gör det möjligt att sätta in kontanter *på* ett betalkonto samt de *åtgärder* som krävs för förvaltning av kontot,
2. tjänster som gör det möjligt att *ta ut* kontanter från ett betalkonto samt de *åtgärder* som krävs för förvaltning av kontot,
3. genomförande av betalningstransaktioner, inklusive överföring av medel *på ett betalkonto*, genom

- a) autogiro,
- b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
- c) kontobaserade betalningar,

4. genomförande av betalningstransaktioner, när medlen täcks av ett kreditutrymme, genom

- a) autogiro,
- b) kontokort eller andra betalningsinstrument, eller
- c) kontobaserade betalningar,

3. utfärdande av betalningsinstrument,

5. utgivning av betalningsinstrument eller inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts,

4. inlösen av transaktionsbelopp där ett betalningsinstrument har använts,

5. penningöverföring, eller

6. penningöverföring,

6. genomförande av betalningstransaktioner där

7. betalningsinitieringstjänster, eller

a) betalaren godkänner transaktionen med någon form av utrustning för telekommunikation, digital teknik eller informationsteknik, och

b) betalningen sker till systemoperatören, som endast fungerar som mellanhand mellan betaltjänst-användaren och leverantören av varorna eller tjänsterna.

8. kontoinformationstjänster.

3 §³

Med *betaltjänstleverantörer* avses i denna lag följande tillhandahållare av betaltjänster:

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

1. kreditinstitut,

2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

3. betalningsinstitut och de fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt 2 kap. 3 §,

4. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning,

5. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–4

5. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, som motsvarar dem i

³ Senaste lydelse 2011:775.

med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför *Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG,*

6. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,

7. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, och

8. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

1–4 med undantag för sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför *betaltjänstdirektivet,*

7. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster,

8. filialer till *utländska* kreditinstitut från länder utanför EES, och

9. filialer till institut för elektroniska pengar från länder utanför EES.

4 §⁴

I denna lag betyder

autentisering: ett förfarande där en betaltjänstanvändares personliga behörighetsfunktioner används och genom vilket en betaltjänstleverantör kan kontrollera betaltjänstanvändarens identitet eller ett betalningsinstruments giltighet,

autogiro: en betaltjänst för debitering av en betalares betalkonto, där initiativet till en betalningstransaktion tas av betalningsmottagaren på grundval av betalarens samtycke till mottagaren, mottagarens betaltjänstleverantör eller betalarens egen betaltjänstleverantör,

bankdag: en dag på vilken en betaltjänstleverantör har öppet för verksamhet i den utsträckning som krävs för genomförande av en betalningstransaktion,

betalare: en fysisk eller juridisk person som är antingen betalkonto-innehavare och som godkänner en betalningsorder från detta betalkonto, eller en fysisk eller juridisk person som lämnar en betalningsorder,

betalkonto: ett konto som innehas i en eller flera betaltjänstanvändares namn och som är avsett för genomförandet av betalningstransaktioner,

⁴ Senaste lydelse 2017:342.

betalkontodirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/92/EU av den 23 juli 2014 om jämförbarhet för avgifter som avser betalkonto, byte av betalkonto och tillgång till betalkonto med grundläggande funktioner, i den ursprungliga lydelsen,

betalningsinstitut: ett aktiebolag eller en ekonomisk förening som har fått tillstånd att tillhandahålla betaltjänster enligt 2 kap.,

betalningsinitieringstjänst: en tjänst för att på begäran av betaltjänstanvändaren initiera en betalningsorder från ett betalkonto hos en annan betaltjänstleverantör,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som används för att initiera en betalningsorder,

betalningsinstrument: ett kontokort eller något annat personligt instrument eller en personlig rutin som enligt avtal används för att initiera en betalningsorder,

betalningsmottagare: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda mottagaren av medel vid en betalningstransaktion,

betalningsorder: varje instruktion som en betalare eller betalningsmottagare ger sin betaltjänstleverantör om att en betalningstransaktion ska genomföras,

betalningssystem: ett generellt betalsystem enligt 1 kap. 3 § andra stycket lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

betalningstransaktion: insättning, uttag eller överföring av medel som initieras av betalaren eller betalningsmottagaren, oberoende av eventuella underliggande förpliktelser mellan betalaren och betalningsmottagaren,

betaltjänstanvändare: en fysisk eller juridisk person som utnyttjar en betaltjänst,

betaltjänstdirektivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen,

debitera: att medel dras från ett konto,

elektroniskt kommunikationsnät: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation,

elektronisk kommunikationstjänst: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen om elektronisk kommunikation,

filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt betalningsinstituts etablering av flera driftställen ska anses som en enda filial,

grupp: detsamma som i 1 kap. 7 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat,

grupp: en grupp av företag som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i 1 kap. 4, 5 eller 5 a § årsredovisningslagen (1995:1554) eller en grupp av företag som avses i artiklarna 4–7 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 241/2014 av den 7 januari 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för kapitalbaskrav på institut och som är knutna till varandra genom ett sådant förhållande som avses i artikel 10.1 eller artikel 113.6 eller 113.7 i tillsynsförordningen,

hemland: det land där ett företag har fått tillstånd att driva sådan verksamhet som avses i denna lag,

inlösen av transaktionsbelopp: en betaltjänst där en betaltjänstleverantör accepterar och behandlar betalningsmottagarens betalningstransaktioner för att sedan överföra medel till betalningsmottagaren,

kapitalbas: detsamma som i 1 kap. 5 § 9 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kontobaserad betalning: en betaltjänst för kreditering av en betalningsmottagares betalkonto med en betalningstransaktion från en betalares betalkonto, som utförs av en betaltjänstleverantör som har tillgång till betalarens betalkonto, på grundval av en instruktion som lämnats av betalaren,

kontoförvaltande betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som tillhandahåller och förvaltar ett betalkonto,

kontoinformationstjänst: en onlinetjänst för att tillhandahålla sammanställd information om ett eller flera betalkonton som betal-

tjänstanvändaren har hos en eller flera andra betaltjänstleverantörer,

konsument: en fysisk person som handlar huvudsakligen för ändamål som faller utanför näringsverksamhet,

kreditera: att medel tillförs ett konto,

kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 10 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

kvalificerat innehav: detsamma som i 1 kap. 5 § 15 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

känslig betalningsuppgift: en personlig behörighetsfunktion eller annan uppgift som kan användas för svikliga förfaranden, dock inte kontoinnehavarens namn och kontonummer i sådan verksamhet som drivs av en leverantör av betalningsinitieringstjänster eller en leverantör av kontoinformationstjänster,

lagligen bosatt inom EES: en fysisk person som har rätt att bosätta sig inom EES i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt, inbegripet personer utan fast adress och personer som söker asyl inom ramen för Genèvekonventionen av den 28 juli 1951 angående flyktingars rättsliga ställning, protokollet till denna av den 31 januari 1967 och andra relevanta internationella fördrag,

medel: sedlar och mynt, kontotillgodohavanden samt elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,

obehörig transaktion: en transaktion som genomförs utan samtycke från kontohavaren eller någon annan som enligt kontoavtalet är behörig att använda kontot,

penningöverföring: en betaltjänst där medel tas emot från en betalare, utan att något betalkonto öppnas i betalarens eller betalningsmottagarens namn, uteslutande i syfte att överföra motsvarande belopp till en mottagare eller en annan betaltjänstleverantör som agerar på mottagarens vägnar, eller där dessa medel tas emot på mottagarens vägnar och ställs till mottagarens förfogande,

personlig behörighetsfunktion: en personligt anpassad funktion som betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren för autentiseringsändamål,

ramavtal: ett avtal om betaltjänster som reglerar genomförandet av kommande enskilda och successiva betalningstransaktioner och som kan innehålla skyldigheter och villkor för att öppna ett betalkonto,

referensväxelkurs: den växelkurs som ligger till grund för beräkningen av eventuell valutaväxling och görs tillgänglig av betaltjänstleverantören eller härrör från en offentligt tillgänglig källa,

referensräntesats: den räntesats som ligger till grund för beräkningen av eventuell tillämplig ränta och som härrör från en offentligt tillgänglig källa som kan kontrolleras av båda parterna i ett avtal om betaltjänster,

registrerad betaltjänstleverantör: en betaltjänstleverantör som undantagits från krav på tillstånd enligt 2 kap. 3 §,

stark kundautentisering: en autentisering som grundas på användning av två eller flera komponenter, kategoriserade som kunskap (något som bara användaren vet), innehav (något som bara användaren har) och unik egenskap (något som användaren är), som är fristående från varandra så att det förhållandet att någon har kommit över en av komponenterna inte äventyrar de andra komponenternas tillförlitlighet, och som är utformad för att skydda autentiseringsuppgifterna mot obehörig åtkomst,

startkapital: detsamma som i 1 kap. 5 § 18 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

säker kommunikation: sådan kommunikation som uppfyller kraven i de tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet,

tillsynsförordningen: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012,

unik identifikationskod: en kombination av bokstäver, siffror eller symboler som tillhandahållits av en betaltjänstleverantör, och som en betaltjänstanvändare ska uppge för att otvetydigt identifiera en annan betaltjänstanvändare eller dennes betalkonto,

utgivning av betalningsinstrument: en betaltjänst hos en betaltjänstleverantör om att tillhandahålla betalaren ett betalningsinstrument för att initiera och behandla betalarens betalningstransaktioner,

utländskt kreditinstitut: detsamma som i 1 kap. 5 § 21 lagen om bank- och finansieringsrörelse,

valuteringsdag: den referenstidpunkt som används av en betaltjänstleverantör för att beräkna räntan på de medel som debiterats eller krediterats ett betalkonto.

Undantag för vissa tjänster

6 §

Denna lag gäller inte tjänster som

1. består av yrkesmässig, fysisk transport av kontanter,

2. ger möjlighet till uttag av kontanter i samband med inköp av varor eller tjänster,

3. består av valutaväxling genom utbyte av kontanter,

4. tillhandahålls av leverantörer av tekniska tjänster vilka stödjer betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel,

5. baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller

6. består av uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten

a) agerar för en eller flera kortutfärdares räkning,

b) inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto, och

c) inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §.

1. består av yrkesmässig, fysisk transport och därmed sammanhängande hantering av kontanter, med undantag för uppräkningsverksamhet,

3. består av valutaväxling genom utbyte av kontanter, eller

4. tillhandahålls av en leverantör av tekniska tjänster som stöder betaltjänstleverantörens verksamhet med betaltjänster, utan att leverantören av tekniska tjänster vid något tillfälle kommer i besittning av medel, såvida inte det rör sig om en betalningsinitierings-tjänst eller kontoinformationstjänst.

6 a §

Denna lag, med undantag för bestämmelserna om obehöriga transaktioner i 5 kap. 55 och 56 §§ och 5 a kap. 1–4 och 6–8 §§, gäller inte tjänster som

1. baseras på betalningsinstrument som enbart kan utnyttjas inom ett begränsat nätverk av leverantörer, hos en leverantör i dennes affärsställe eller i fråga om ett mycket begränsat varu- eller tjänsteutbud, eller

2. baseras på betalningsinstrument som

a) endast är giltiga i Sverige,

b) tillhandahålls på begäran av ett företag eller ett offentligt organ för inköp av en viss vara eller tjänst från en leverantör som har ingått ett avtal om detta med utgivaren av instrumentet, och

c) regleras av en myndighet av särskilda sociala eller skattemässiga skäl.

6 b §

Denna lag gäller inte en tjänst som endast möjliggör uttag av kontanter med hjälp av uttagsautomater, om den som tillhandahåller tjänsten

1. agerar för en eller flera kortutgivares räkning,

2. inte är part i ramavtalet med den kund som tar ut medel från ett betalkonto,

3. inte tillhandahåller sådana andra betaltjänster som anges i 2 §, och

4. informerar kunden om eventuella uttagsavgifter eller växelkurs i 4 kap. 3, 4, 7 och 8 §§ innan uttaget görs och när kontanterna lämnas ut.

Undantag för vissa betalningstransaktioner

7 §⁵

Denna lag gäller inte betalningstransaktioner som

1. sker med pappersbaserade instrument som checkar, växlar, kuponger, resecheckar, postanvisningar eller utbetalningsavier,

2. består av icke yrkesmässig insamling och leverans av kontanter inom ramen för ideell verksamhet eller välgörenhet,

⁵ Senaste lydelse 2013:582.

3. genomförs mellan deltagare i ett system för avveckling av betalningar eller värdepapper,

4. genomförs mellan betaltjänstleverantörer, deras ombud eller filialer för egen räkning,

5. uteslutande sker i kontanter direkt från betalaren till betalningsmottagaren, utan medverkan av någon mellanhand,

6. sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelskommissionär, eller

6. sker från betalaren till betalningsmottagaren genom en handelskommissionär, *handelsagent eller liknande uppdragstagare, som för endast betalarens eller betalningsmottagarens räkning förhandlar eller ingår avtal om köp eller försäljning av varor eller tjänster,*

7. avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt 3 samt av värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaltningsbolag, AIF-förvaltare, i fråga om specialfonder, som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument.

7. avser förvaltning, inlösen eller försäljning av finansiella instrument, vilka genomförs av de personer som deltar i ett system för avveckling enligt 3 samt av värdepappersföretag, kreditinstitut, fondbolag, förvaltningsbolag, AIF-förvaltare, i fråga om specialfonder, som tillhandahåller investeringstjänster samt andra företag som har tillstånd att förvara finansiella instrument, *eller*

8. genomförs via en leverantör av elektroniska kommunikationsnät eller elektroniska kommunikationstjänster vilken fungerar som mellanhand, om betalningstransaktionerna faktureras på leverantörens faktura och

a) avser inköp av digitalt innehåll och röstbaserade tjänster, eller

b) genomförs från eller via elektronisk utrustning för valgörehetsändamål eller för inköp av biljetter.

En förutsättning för undantag enligt första stycket 8 är att värdet på de enskilda betalningstransaktionerna inte överstiger ett belopp motsvarande 50 euro och betalningstransaktionernas sammanlagda värde för en abonnent inte överstiger ett belopp motsvarande 300 euro per månad.

Denna lag gäller inte heller transaktioner som genomförs mellan ett moderföretag och dess dotterföretag eller mellan dotterföretag till ett och samma moderföretag, utom när en annan betaltjänstleverantör än ett företag i samma grupp medverkar som mellanhand.

Anmälningsskyldighet

9 §

Den som driver sådan verksamhet som avses i 6 a § 1 ska anmäla detta till Finansinspektionen om det sammanlagda värdet av de betalningstransaktioner som genomförts under de senaste tolv månaderna överstiger ett belopp motsvarande en miljon euro.

Den som driver sådan verksamhet som avses i 7 § första stycket 8 ska anmäla detta till Finansinspektionen.

Registrering

10 §

Finansinspektionen ska registrera den som har gjort en anmälan enligt 9 § om förutsättningarna för undantag är uppfyllda.

Bestämmelser om register finns i 8 kap. 5 §.

Tvingande bestämmelser i konsumentförhållanden

11 §

Avtalsvillkor som i jämförelse med bestämmelserna i denna lag är till nackdel för en konsument är utan verkan mot denne, om inte annat anges i lagen.

2 kap.

1 §

För att tillhandahålla en eller flera betaltjänster krävs tillstånd av Finansinspektionen, om inte något annat framgår av 2 eller 3 §. När det gäller svenska tillhandahållare av betaltjänster, får tillstånd ges endast ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening.

Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES finns i 3 kap. 26 och 27 §§. Särskilda bestämmelser om utländska företag hemmahörande inom EES finns i 3 kap. 26 §.

2 §⁶

Tillstånd enligt denna lag behövs inte för

1. <i>banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,</i> 2. institut för elektroniska pengar och de företag som har undantagits från tillståndsplikt enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar, 3. statliga och kommunala myndigheter, när de inte ägnar sig åt myndighetsutövning, 4. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–3 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför <i>Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG,</i> 5. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet, 6. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, <i>och</i> 7. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.	1. <i>kreditinstitut,</i> 4. utländska fysiska och juridiska personer samt myndigheter inom EES, motsvarande dem i 1–3 med undantag av sådana fysiska eller juridiska personer som har undantagits från tillståndsplikt enligt nationella bestämmelser som genomför <i>betaltjänstdirektivet,</i> 6. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att tillhandahålla betaltjänster, 7. filialer till <i>utländska</i> kreditinstitut från länder utanför EES, <i>och</i> 8. <i>filialer till institut för elektroniska pengar från länder utanför EES.</i>

3 §

En fysisk eller juridisk person får ansöka hos Finansinspektionen om att undantas från tillståndsplikt enligt 1 §. Inspektionen ska besluta om ett sådant undantag om

1. genomsnittet av de totala betalningstransaktionerna under de senaste 12 månaderna inte överstiger ett belopp motsvarande 3 miljoner euro per månad, 2. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör <i>penningtvätt</i>, finansiering av terrorism eller annan ekonomisk brottslighet,	2. den som ska ingå i ett bolags eller en förenings styrelse, vara verkställande direktör eller ansvarig för betaltjänstverksamheten inte har dömts för brott som rör finansiering av terrorism <i>eller penningtvätt</i> eller annan ekonomisk brottslighet,

⁶ Senaste lydelse 2011:775.

3. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas enligt tillämpliga delar av denna lag och andra författningar som reglerar verksamheten,

4. det för juridiska personer finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget, och

5. den som ska ingå i ett företags styrelse, vara verkställande direktör, ansvarig för betaltjänstverksamheten eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget eller ansvara för betaltjänstverksamheten och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Vid bedömningen av om villkoret enligt första stycket 1 är uppfyllt, ska hänsyn även tas till de förväntade totala betalningstransaktionerna i företagets affärsplan.

Första stycket gäller inte den som tillhandahåller betalnings-initieringstjänster.

Den som endast tillhandahåller kontoinformationstjänster ska undantas från tillståndsplikt om villkoren i första stycket 2, 3 och 5 är uppfyllda och den fysiska eller juridiska personen har en ansvarsförsäkring som täcker det geografiska område inom vilket verksamheten drivs eller annan jämförbar garanti som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten.

6 §

Tillstånd att tillhandahålla betaltjänster ska ges, om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. det finns skäl att anta att den planerade verksamheten kommer att drivas

a) med tillräckliga styr- och kontrollformer för verksamheten med betaltjänster, och

b) i enlighet med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. det finns skäl att anta att den som har ett kvalificerat innehav i företaget är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

4. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, är lämplig för en sådan uppgift, och

4. den som ska ingå i företagets styrelse, vara verkställande direktör eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett sådant företag och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift,

5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller ersättare för denna person *är lämplig* för en sådan uppgift och *har tillräcklig insikt och erfarenhet*.

5. den som är ansvarig för betaltjänstverksamheten eller ersättare för denna person *har tillräcklig insikt och erfarenhet* för en sådan uppgift, *och även i övrigt är lämplig för uppgiften, och*

6. företaget, om det ska tillhandahålla betalningsinitieringstjänster eller endast kontoinformationstjänster, har en ansvarsförsäkring som täcker det geografiska område inom vilket företaget driver sin verksamhet, eller annan jämförbar garanti som täcker den skadeståndsskyldighet som kan uppkomma till följd av verksamheten.

I fråga om europabolag och europakooperativ som har ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar) ska bestämmelserna som avser styrelsen i första stycket 4 om lämplighetsprövning tillämpas på tillsynsorganet.

3 kap.

1 §

Ett betalningsinstitut ska när det påbörjar sin verksamhet ha ett startkapital som vid tidpunkten för beslut i fråga om tillstånd motsvarar

1. minst 20 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 5,

2. minst 50 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 6,

3. minst 125 000 euro, om tillståndet omfattar någon av betaltjänsterna enligt 1 kap. 2 § 1–4.

1. minst 20 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 6,

2. minst 50 000 euro, om tillståndet omfattar betaltjänster enligt 1 kap. 2 § 7, *eller*

3. minst 125 000 euro, om tillståndet omfattar någon av betaltjänsterna enligt 1 kap. 2 § 1–5.

2 §⁷

Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 eller 4 §. Betalningsinstitutets kapitalbas får inte

Ett betalningsinstitut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt 1 § eller ett kapitalkrav beräknat enligt 3 eller 4 §. Betalningsinstitutets kapitalbas får inte

⁷ Senaste lydelse 2014:988.

underskrida det högsta av dessa två belopp.

Vid beräkningen av kapitalbasen och dess sammansättning gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012.

Ett betalningsinstitut som tillhör samma grupp som ett annat betalningsinstitut, eller ett kreditinstitut, ett värdepappersföretag, ett fondbolag, ett försäkringsföretag, en AIF-förvaltare som förvaltar specialfonder eller ett institut för elektroniska pengar får inte vid beräkning av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av något av dessa företags kapitalbas.

Ett betalningsinstitut som driver annan verksamhet i enlighet med 5 § får inte vid beräkningen av kapitalbasen ta med sådana poster som ingår i beräkningen av kapitalbasen i sådan annan verksamhet.

För ett betalningsinstitut som har bytt redovisningsvaluta gäller att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som följer av 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

6 §

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller

2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 2, 3, 4 eller 6 om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,

2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion, och

3. kredit via betalningsinstrument som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES återbetalas inom 12 månader.

underskrida det högsta av dessa två belopp. *Om betalningsinstitutet endast tillhandahåller betalningsinitieringstjänster gäller enbart kravet att institutet vid varje tidpunkt ska ha en kapitalbas som motsvarar minst startkapitalet enligt 1 §.*

Vid beräkningen av kapitalbasen tillämpas tillsynsförordningen. *Minst 75 procent av primärkapitalet ska vara i form av kärnprimärkapital, och supplementärkapitalet får uppgå till högst en tredjedel av primärkapitalet.*

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 4 eller 5 om

Betalningsinstitut får endast bevilja kredit enligt andra stycket om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

7 §

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska vidta särskilda åtgärder för att skydda en betaltjänstanvändares medel som mottagits för genomförande av betalningstransaktioner och som överstiger ett belopp motsvarande 300 euro. Sådana medel ska

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör ska vidta särskilda åtgärder för att skydda en betaltjänstanvändares medel som mottagits för genomförande av betalningstransaktioner. Sådana medel ska

1. hållas avskilda från betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens egna tillgångar och medel som innehas för annans räkning än betaltjänstanvändares, eller

2. omfattas av en försäkring eller garanti som ger samma skydd för betaltjänstanvändaren som om medlen hålls åtskilda enligt 1.

Medel för genomförande av transaktioner enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska deponeras på ett särskilt konto hos *en svensk bank, ett svenskt kreditmarknadsföretag* eller utländskt *bank- eller kreditföretag* eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

Medel för genomförande av transaktioner enligt första stycket 1, som fortfarande innehas av betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören vid slutet av bankdagen efter den dag då medlen mottogs, ska deponeras på ett särskilt konto hos *ett kreditinstitut* eller *ett utländskt kreditinstitut* eller investeras i likvida tillgångar med låg risk.

Första och andra styckena gäller även i de fall då ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör tar emot medel där en andel ska användas för framtida betalningstransaktioner och återstoden för andra tjänster än betaltjänster. Om det inte går att fastställa hur stor andel av användares medel som kommer att användas till betalningstransaktionerna, får ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, om det är möjligt att på grundval av historiska uppgifter och efter tillstånd av Finansinspektionen, göra en uppskattning av denna andel.

9 §⁸

Ett betalningsinstitut ska ha minst en revisor som utses av stämman. Bara den som är auktoriserad eller godkänd revisor får vara revisor. Minst en revisor som stämman utsett ska vara auktoriserad revisor.

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovis-

⁸ Senaste lydelse 2013:234. Ändringen innebär att andra stycket tas bort.

ning i enlighet med de bestämmelser i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag som är tillämpliga på betalningsinstitut som drivs i ekonomisk förening.

13 §⁹

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Bestämmelser om skyldighet för fysiska eller juridiska personer som tillhandahåller betaltjänster att medverka till att förhindra penningtvätt och finansiering av terrorism finns i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism. *Av den lagen framgår att bestämmelserna inte gäller för registrerade betaltjänstleverantörer som endast tillhandahåller kontoinformations-tjänster.*

17 §¹⁰

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen. En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn, adress *samt* personnummer eller motsvarande,

2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för *de* som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,

1. ombudets namn, adress *och* personnummer eller motsvarande *samt ombudets unika identifikationskod eller identifikationsnummer om sådana uppgifter finns,*

2. om ombudet är en juridisk person, dessutom namn, personnummer eller motsvarande samt adress för *var och en* som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,

⁹ Senaste lydelse 2017:652.

¹⁰ Senaste lydelse 2017:652.

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, *och*

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 8 kap. 5 §.

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster,

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *och*

5. *uppgifter om vilka betaltjänster ombudet har i uppdrag att tillhandahålla.*

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 8 kap. 5 §. *Beslut i fråga om registrering ska fattas inom två månader från det att anmälan togs emot.*

Ombudet får inte tillhandahålla betaltjänster innan registrering enligt tredje stycket har gjorts.

18 §

Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. *en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och*

2. *uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.*

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera ombudet enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen

Om ett betalningsinstitut vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska betalningsinstitutet underrätta Finansinspektionen om detta. *Det samma gäller om en registrerad betaltjänstleverantör vill tillhandahålla kontoinformationstjänster genom ombud.*

1. *uppgifter om betaltjänstleverantörens namn och adress,*

2. *uppgift om i vilket land verksamheten ska drivas, och*

3. *de uppgifter som anges i 17 § andra stycket.*

Betaltjänstleverantören ska underrätta Finansinspektionen om vilken dag tillhandahållandet av

underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt andra stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera ombud eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till ombudet, eller om anlitaandet av ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

betaltjänster genom ombudet påbörjas i det andra landet.

18 a §

Inom en månad från det att en underrättelse enligt 18 § första eller tredje stycket togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där ombudet ska verka.

Finansinspektionen ska inom tre månader från det att en underrättelse enligt 18 § första stycket togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och betaltjänstleverantören om sitt beslut i fråga om registrering. Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet inte har samma uppfattning i frågan om registrering, ska underrättelsen även innehålla skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska vägra att registrera ett ombud eller återkalla en utförd registrering, om det inte är lämpligt att betaltjänstleverantören anlitar ombudet. Finansinspektionen ska vid denna bedömning beakta den information som inspektionen tagit emot från den behöriga myndigheten i det andra landet.

**Svenska betalningsinstituts
filialverksamhet inom EES**

**Svenska betaltjänstleverantörers
filialverksamhet inom EES**

19 §

Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. *Underrättelsen ska innehålla*

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och

2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt 8 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. *Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt första stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skäligen anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till filialen, eller om anlitaandet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.*

Ett betalningsinstitut som avser att tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. *Detsamma gäller en registrerad betaltjänstleverantör som avser att tillhandahålla kontoinformationstjänster genom filial.*

Underrättelsen ska innehålla

1. uppgifter om betaltjänstleverantörens namn och adress,

2. uppgift om i vilket land filialen ska inrättas,

3. uppgifter om vilka betaltjänster filialen avser att tillhandahålla, och

4. en beskrivning av filialens organisatoriska struktur och vilka som är ansvariga för ledningen av filialen.

Betaltjänstleverantören ska underrätta Finansinspektionen om vilken dag tillhandahållandet av betaltjänster genom filialen påbörjas i det andra landet.

20 §

Inom en månad från det att en underrättelse enligt 19 § togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas.

Inom en månad från det att en underrättelse enligt 19 § första eller tredje stycket togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten

i det land där filialen ska inrättas.

Finansinspektionen ska inom tre månader från det att en underrättelse enligt 19 § första stycket togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och betaltjänstleverantören om sitt beslut i fråga om registrering. Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet inte har samma uppfattning i frågan om registrering, ska underrättelsen även innehålla skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om det inte är lämpligt att betaltjänstleverantören inrättar filialen. Finansinspektionen ska vid denna bedömning beakta den information som inspektionen tagit emot från den behöriga myndigheten i det andra landet.

**Svenska betalningsinstitut
gränsöverskridande verksamhet
inom EES**

**Svenska betaltjänstleverantörers
gränsöverskridande verksamhet
inom EES**

21 §

Ett betalningsinstitut som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. *Underrättelsen ska innehålla*

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som betalningsinstitutet avser att tillhandahålla, och

2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

Ett betalningsinstitut som avser att från Sverige tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. *Detsamma gäller en registrerad betaltjänstleverantör som avser att tillhandahålla kontoinformationstjänster.*

Underrättelsen ska innehålla

1. uppgifter om betaltjänstleverantörens namn och adress,

2. uppgift om i vilket land leverantören ska driva sin verksamhet, och

3. uppgifter om vilka betaltjänster leverantören avser att tillhandahålla.

**Svenska betalningsinstituts
filialverksamhet utanför EES**

**Svenska betaltjänstleverantörers
filialverksamhet utanför EES**

23 §

Ett betalningsinstitut får efter tillstånd av Finansinspektionen inrätta en filial i ett land utanför EES. Ansökan om tillstånd ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgifter om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och
2. uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas, om filialens adress och ansvariga ledning.

Första stycket gäller även en registrerad betaltjänstleverantör som avser att endast tillhandahålla kontoinformationstjänster.

24 §

Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska säkerställa att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

Ett betalningsinstitut som *bedriver* betaltjänstverksamhet genom en filial enligt detta kapitel ska säkerställa att filialen informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

Betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer ska säkerställa att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande. *Detta gäller inte för kontoinformationstjänster.*

Ett betalningsinstitut som *driver* betaltjänstverksamhet genom en filial enligt detta kapitel ska säkerställa att filialen informerar betaltjänstanvändarna om detta förhållande.

25 §

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den verksamhet som avses i 17–19, 21 eller 23 § ska institutet eller leverantören underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den verksamhet som avses i 17, 18, 19, 21 eller 23 § ska institutet eller leverantören underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land, ska Finansinspektionen *inom en månad från det att underrättelsen togs emot* underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

26 §

Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har undantagits från tillståndsplikt för att tillhandahålla betaltjänster behöver inte tillstånd enligt 2 kap. för att tillhandahålla kontoinformationstjänster i Sverige.

Ett utländskt företag som avses i första stycket får tillhandahålla betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från den behöriga myndigheten i företagets hemland som innehåller

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets eller filialens organisation och de tjänster som ombudet eller filialen avser att tillhandahålla, och

2. uppgifter om ombudets eller filialens adress och ansvariga ledning.

Ett utländskt företag som avses i första och andra styckena får tillhandahålla betaltjänster genom ombud eller filial i Sverige efter det att Finansinspektionen har tagit emot ett beslut från den behöriga myndigheten i det land där företaget hör hemma om att ombudet eller filialen har registrerats av den myndigheten.

27 §

Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får tillhandahålla betaltjänster i Sverige från sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster betalningsinstitutet avser att tillhandahålla i Sverige.

När Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från en myndighet i ett annat land inom EES om att ett utländskt företag avser att tillhandahålla betaltjänster i Sverige, ska inspektionen inom en månad lämna relevanta uppgifter till den behöriga myndigheten i det andra landet om det utländska företagets planerade tillhandahållande av betaltjänster här i landet. Om betaltjänster ska tillhandahållas genom ett ombud eller en filial, ska det av underrättelsen framgå om Finansinspektionen har skälig anledning att anta att anlitaandet av filialen eller ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

28 §

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med betaltjänster. Betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen. *En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.*

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för betaltjänstverksamheten får bara ges om betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och
2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på betalningsinstitutets eller den registrerade betaltjänstleverantörens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att betalningsinstitutet eller den registrerade betaltjänstleverantören följer de regler som gäller för verksamheten.

28 a §

Om ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör avser att ändra den uppdragsverksamhet som avses i 28 §, ska institutet eller leverantören anmäla detta till Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett betalningsinstituts verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen inom en månad från det att anmälan togs emot underätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

4 kap.

2 §

Om betalningsmottagaren erbjuder en nedsättning av en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska mottagaren informera betalaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Om en betaltjänstleverantör begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska denne informera betaltjänstanvändaren om detta innan betalningstransaktionen påbörjas.

Om en betaltjänstleverantör begär en avgift vid användning av ett visst betalningsinstrument, ska denne informera betaltjänstanvändaren om *det sammanlagda avgiftsbeloppet* innan betalningstransaktion

tionen påbörjas. *Om sådan information inte lämnas är betaltjänstanvändaren inte skyldig att betala avgiften.*

3 §

Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av betalningstransaktionen och på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, ska den som erbjuder betalaren denna tjänst informera betalaren om alla avgifter för tjänsten samt den växelkurs som ska användas.

Betalaren ska godkänna valutaväxlingstjänsten innan betalningstransaktionen genomförs.

Om valutaväxling erbjuds före påbörjandet av betalningstransaktionen på platsen för försäljningen eller av betalningsmottagaren, ska den som erbjuder betalaren denna tjänst informera betalaren om alla avgifter för tjänsten samt om den växelkurs som ska användas. *Detsamma gäller om valutaväxling erbjuds i en uttagsautomat.*

Information om konsumenters rättigheter

3 a §

En betaltjänstleverantör ska se till att informationsmaterial om konsumenters rättigheter som utarbetats av Europeiska kommissionen görs tillgängligt för betaltjänstanvändare i enlighet med föreskrifter som har meddelats med stöd av 22 §.

4 a §

Innan en betalningsorder initieras ska leverantören av betalningsinitieringstjänster, utöver vad som anges i 4 §, informera betaltjänstanvändaren om

1. leverantörens namn och adress samt besöksadressen till huvudkontoret,

2. besöksadressen till leverantörens ombud eller filial i det land inom EES där betaltjänsten erbjuds, om tjänsterna tillhandahålls genom ombud eller filial,

3. övriga kontaktuppgifter som är relevanta för kommunikation med leverantören, och

4. kontaktuppgifter till Finansinspektionen.

4 b §

Innan ett avtal om ett enstaka tillhandahållande av en kontoinformationstjänst ingås, ska leverantören av kontoinformationstjänster informera betaltjänst-användaren om

1. vilka uppgifter användaren ska lämna för att kontoinformationstjänsten ska kunna utföras korrekt,

2. hur lång tid det längst tar att utföra tjänsten, och

3. det sammanlagda avgiftsbeloppet som användaren ska betala till leverantören för tjänsten.

Leverantören ska ge betaltjänst-användaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, om de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Leverantören ska göra information enligt 10 § tillgänglig för användaren.

5 §

Information enligt 4 § ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

På begäran av betaltjänst-användaren ska informationen tillhandahållas på papper eller något annat varaktigt medium.

Information enligt 4–4 b §§ ska tillhandahållas på ett lättillgängligt sätt och vara tydlig och lätt att förstå. Den ska vara på svenska eller på något annat språk som parterna kommer överens om.

6 §

Om ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås på distans på begäran av betaltjänst-användaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 4 och 5 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att betaltjänsten har genomförts.

Om ett avtal om en enstaka betalningstransaktion ingås på distans på begäran av betaltjänst-användaren, och detta gör att betaltjänstleverantören inte kan uppfylla kraven i 4, 4 a och 5 §§, ska dessa krav i stället uppfyllas av denne omedelbart efter det att betaltjänsten har genomförts.

7 §

Så snart som möjligt efter det att en betalningsorder har tagits emot ska betalarens betaltjänstleverantör

Så snart som möjligt efter det att en betalningsorder har tagits emot ska betalarens *kontoförvaltande*

tillhandahålla betalaren följande betaltjänstleverantör tillhandahålla information: betalaren följande information:

1. en uppgift som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen samt, när det är lämpligt, uppgifter som avser betalningsmottagaren,
2. transaktionens belopp i den valuta som används i betalningsordern,
3. det avgiftsbelopp som betalaren ska betala till leverantören för transaktionen, och
4. datum när betalningsordern togs emot.

Leverantören ska även ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 3, när de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Om betalningstransaktionen innebär valutaväxling ska leverantören ge betalaren information om den faktiska växelkurs eller referensväxelkurs som ska gälla för transaktionen.

7 a §

Leverantören av en betalningsinitieringstjänst ska tillhandahålla betalaren följande information omedelbart efter det att en betalningsorder initierats:

1. en bekräftelse på att betalningsordern initierats med betalarens kontoförvaltande betaltjänstleverantör,

2. en uppgift som gör det möjligt att identifiera betalningstransaktionen,

3. den information som överförs tillsammans med betalningstransaktionen,

4. transaktionens belopp, och

5. det avgiftsbelopp som ska betalas till leverantören av betalningsinitieringstjänster för transaktionen.

Leverantören ska ge betalaren detaljerad information om avgiftsbeloppet enligt första stycket 5, om de olika avgifterna lätt kan särskiljas och redovisas separat.

Uppgift enligt första stycket 2 ska göras tillgänglig för betalarens kontoförvaltande betaltjänstleverantör.

8 a §

Leverantören av en betalningsinitieringstjänst ska tillhandahålla betalningsmottagaren följande information omedelbart efter det

att en betalningsorder har initierats:

1. en uppgift som gör det möjligt för betalningsmottagaren att identifiera betalaren och betalningstransaktionen, och

2. den information som överförs tillsammans med betalningstransaktionen.

9 §

Betalningstjänstleverantören är inte skyldig att lämna eller göra information tillgänglig enligt 4–8 §§, om sådan information redan ges eller kommer att ges till betalningstjänstanvändaren på grundval av ett ramavtal mellan användaren och en annan betalningstjänstleverantör.

Betalningstjänstleverantören är inte skyldig att lämna eller göra information tillgänglig enligt 4 och 5–8 §§, om sådan information redan ges eller kommer att ges till betalningstjänstanvändaren på grundval av ett ramavtal mellan användaren och en annan betalningstjänstleverantör.

10 §

I rimlig tid innan ett ramavtal sluts ska betalningstjänstleverantören ge betalningstjänstanvändaren följande information:

1. leverantörens namn och adress och, i tillämpliga fall, adress till dess ombud eller filial,

2. uppgift om att leverantören har tillstånd att tillhandahålla betalningstjänster och att leverantören, dess filialer och ombud har registrerats hos behörig myndighet,

3. en beskrivning av det huvudsakliga innehållet i den betalningstjänst som tillhandahålls,

4. vilka uppgifter som användaren ska uppge för att en betalningsorder ska kunna utföras korrekt,

5. hur ett godkännande att genomföra en betalningstransaktion ges samt hur det kan återkallas enligt 5 kap. 13–15 §§,

6. när en betalningsorder ska anses mottagen enligt 5 kap. 9 § första stycket,

7. tidpunkter för mottagande av en order enligt 5 kap. 9 § tredje stycket, om sådana har fastställts av leverantören,

8. hur lång tid det som längst tar att genomföra en transaktion,

I rimlig tid innan ett ramavtal ingås ska betalningstjänstleverantören ge betalningstjänstanvändaren följande information:

4. vilka uppgifter användaren ska lämna för att en betalningsorder eller en kontoinformationstjänst ska kunna utföras korrekt,

5. hur ett godkännande att initiera en betalningsorder eller genomföra en betalningstransaktion ges samt hur det kan återkallas enligt 5 kap. 35–37 §§,

6. när en betalningsorder ska anses mottagen enligt 5 kap. 31 § första stycket,

7. tidpunkter för mottagande av en order enligt 5 kap. 31 § tredje stycket, om sådana har fastställts av leverantören,

8. hur lång tid det som längst tar att genomföra en transaktion eller en kontoinformationstjänst,

9. möjligheten att avtala om begränsningar i användningen av betalningsinstrumentet enligt 19 §,

10. vilka avgifter som användaren ska betala till leverantören och, när det är tillämpligt, detaljavgifter om dessa,

11. de räntor och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan och relevant dag, index eller underlag för att bestämma referensräntan eller referensväxelkursen,

12. sådan omedelbar tillämpning av ändrade räntesatser eller växelkurser som kan avtalas om enligt 14 § samt de informationskrav som är förenade med detta,

13. i förekommande fall, de kommunikationsmedel som ska användas för överföring av information och underrättelser mellan parterna, inklusive tekniska krav på användarens utrustning,

14. hur ofta och på vilket sätt som information enligt denna lag ska lämnas till eller göras tillgänglig för användaren,

15. vilket språk som ska användas i ramavtalet samt på vilket språk kommunikationen mellan leverantören och användaren ska ske,

16. användarens rätt att få ramavtalets villkor samt information enligt 13 §,

17. de åtgärder som användaren ska vidta för att skydda betalningsinstrumentet och hur användaren ska anmäla att ett betalningsinstrument kommit bort eller obehörigen använts,

10. när det gäller kortbaserade betalningsinstrument, information om de rättigheter som följer av artikel 8.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/751 av den 29 april 2015 om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner,

11. vilka avgifter användaren ska betala till leverantören och, när det är tillämpligt, detaljavgifter om dessa,

12. de räntor och växelkurser som ska tillämpas eller, om referensräntesatser och referensväxelkurser ska användas, metoden för beräkning av den faktiska räntan och relevant dag, index eller underlag för att bestämma referensräntan eller referensväxelkursen,

13. sådan omedelbar tillämpning av ändrade räntesatser eller växelkurser som kan avtalas om enligt 14 § samt de informationskrav som är förenade med detta,

14. i förekommande fall, de kommunikationsmedel som ska användas för överföring av information och underrättelser mellan parterna, inklusive tekniska krav på användarens utrustning,

15. hur ofta och på vilket sätt information enligt denna lag ska lämnas till eller göras tillgänglig för användaren,

16. vilket språk som ska användas i ramavtalet samt på vilket språk kommunikationen mellan leverantören och användaren ska ske,

17. användarens rätt att få ramavtalets villkor samt information enligt 13 §,

18. de åtgärder som användaren ska vidta för att skydda betalningsinstrumentet och hur användaren ska anmäla att ett betalningsinstrument kommit bort eller obehörigen använts,

18. i förekommande fall, under vilka omständigheter leverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt 5 kap. 4 §,
19. vilket ansvar betalaren har enligt lagen (2010:000) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument,
20. hur och inom vilken tidsfrist som användaren ska underrätta leverantören om felaktigt genomförda betalningstransaktioner eller obehöriga transaktioner,
21. leverantörens ansvar för genomförande av transaktioner enligt 5 kap. 25–29 §§,
22. villkoren för återbetalning enligt 5 kap. 6–8 §§,
23. i förekommande fall, uppgift om att användaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 14 § om användaren inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar leverantören om att användaren inte godkänner dem,
24. avtalets löptid,
25. om uppsägningstider och avgifter för uppsägning enligt 14 § tredje stycket eller 15 §,
26. eventuella avtalsbestämmelser om vilket lands lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och
27. vilka förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som finns för användaren.
19. vilka åtgärder betaltjänstleverantören vidtar för att på ett säkert sätt underrätta betaltjänst-användaren om obehörig användning och säkerhetsrisker,
20. i förekommande fall, under vilka omständigheter leverantören förbehåller sig rätten att spärra ett betalningsinstrument enligt 5 kap. 4 §,
21. betalarens ansvar enligt 5 a kap.,
22. hur och inom vilken tidsfrist användaren ska underrätta leverantören om felaktigt genomförda betalningstransaktioner eller obehöriga transaktioner,
23. leverantörens ansvar för initiering eller genomförande av transaktioner enligt 5 kap. 47–53 §§,
24. villkoren för återbetalning enligt 5 kap. 28–30 §§,
25. i förekommande fall, uppgift om att användaren ska anses ha godkänt de ändrade villkoren enligt 14 § om användaren inte före den dag då de föreslås träda i kraft underrättar leverantören om att användaren inte godkänner dem,
26. avtalets löptid,
27. uppsägningstider och avgifter för uppsägning enligt 14 § tredje stycket eller 15 §,
28. eventuella avtalsbestämmelser om vilket lands lag som ska tillämpas för ramavtalet och om vilken domstol som är behörig, och
29. vilka förfaranden för klagomål och prövning utanför domstol som finns för användaren.

15 §

Betaltjänstanvändaren får säga upp ramavtalet med omedelbar verkan, såvida inte parterna har kommit överens om en uppsägningstid. Betaltjänstleverantören får inte göra gällande en längre uppsägningstid för användaren än en månad.

Om leverantören säger upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, ska uppsägningstiden vara minst två månader.

Ett ramavtal som har ingåtts för en bestämd tid av mer än *tolv* månader eller på obestämd tid ska kunna sägas upp avgiftsfritt av användaren efter *tolv* månader.

När leverantören får ta ut en avgift för uppsägningen, ska avgiften motsvara de faktiska kostnader som uppsägningen medför för leverantören. Periodiska avgifter för betaltjänster ska betalas endast för tiden fram till det att avtalet upphör att gälla. Om sådana avgifter har betalats i förskott, ska de återbetalas i motsvarande omfattning.

Tvingande bestämmelser

20 §¹¹

Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna.

Om leverantören säger upp ett ramavtal som ingåtts på obestämd tid, ska uppsägningstiden vara minst två månader.

Ett ramavtal som har ingåtts för en bestämd tid av mer än *sex* månader eller på obestämd tid ska kunna sägas upp avgiftsfritt av användaren efter *sex* månader.

När leverantören får ta ut en avgift för uppsägningen, ska avgiften motsvara de faktiska kostnader som uppsägningen medför för leverantören. Periodiska avgifter för betaltjänster ska betalas endast för tiden fram till det att avtalet upphör att gälla. Om sådana avgifter har betalats i förskott, ska de betalas tillbaka i motsvarande omfattning.

Möjlighet att avvika från bestämmelserna

En betaltjänstleverantör får komma överens med en betaltjänstanvändare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i detta kapitel.

Påföljd vid utebliven information

21 §

Om information inte lämnas i enlighet med 3–6, 10–13 och 19 §§, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

¹¹ Ändringen innebär bl.a. att första stycket tas bort.

Bemyndiganden

22 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur betaltjänstleverantörer ska göra det informationsmaterial om konsumenters rättigheter som avses i 3 a § tillgängligt för betaltjänstanvändare.

4 a kap.

5 §¹²

En betaltjänstleverantör ska i rimlig tid innan den ingår ett avtal om betalkonto ge konsumenten en förteckning över de mest representativa tjänsterna som är knutna till betalkonton i Sverige och, i den utsträckning betaltjänstleverantören tillhandhåller dessa tjänster, informera konsumenten om avgifterna för dem. Informationen ska lämnas i pappersform eller på annat varaktigt medium.

Betaltjänstleverantören ska också hålla förteckningen och en ordlista som minst omfattar de begrepp som fastställts i förteckningen tillgängliga för konsumenten.

Betaltjänstleverantören ska, utöver de informationskrav som följer av 4 kap. minst en gång per år ge konsumenten kostnadsfri information om aktuella avgifter och räntesatser för de tjänster som är knutna till betalkontot. Betaltjänstleverantören och konsumenten ska komma överens om på vilket sätt avgifterna ska redovisas. Redovisningen ska lämnas i pappersform om konsumenten begär det.

Om information inte lämnas i enlighet med denna paragraf, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörringsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.

5 kap.

1 §

En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänst-användare för fullgörandet av sin informationsskyldighet samt av skydds- och korrigeringsåtgärder enligt detta kapitel förutom i de

En betaltjänstleverantör får inte ta ut någon avgift av en betaltjänst-användare för fullgörandet av sin informationsskyldighet samt av skydds- och korrigeringsåtgärder enligt detta kapitel förutom i de

¹² Senaste lydelse 2017:342.

fall som anges i 10, 15 och 23 §§. När avgifter får tas ut enligt någon av dessa bestämmelser ska de vara skäliga och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader

Om en betalningstransaktion inte medför någon valutaväxling, ska betalaren och betalningsmottagaren betala de avgifter som deras respektive betaltjänstleverantör tar ut.

Beltjänstleverantören får inte hindra en betalningsmottagare från att erbjuda betalaren en nedsättning vid användning av ett visst betalningsinstrument.

En betalningsmottagare får inte ta ut någon avgift av betalaren vid användning av ett betalningsinstrument.

fall som anges i 32, 37 och 45 §§. När avgifter får tas ut enligt någon av dessa bestämmelser ska de vara skäliga och motsvara betaltjänstleverantörens faktiska kostnader.

I förhållandet mellan betalaren och betalningsmottagaren ska betalaren svara för de avgifter som betalarens betaltjänstleverantör tar ut och betalningsmottagaren svara för de avgifter som mottagarens betaltjänstleverantör tar ut.

2 §¹³

För elektroniska pengar och sådana betalningsinstrument som avses i 4 kap. 19 § första stycket får betaltjänstleverantören och betaltjänst-användaren i ramavtal komma överens om

1. att leverantören inte behöver underrätta användaren att betalningsordern har avvisats, om det av sammanhanget klart framgår att den inte har utförts,

2. att betalaren inte får återkalla betalningsordern efter att ha godkänt att den genomförs,

3. andra tidsgränser för genomförandet än de som anges i 18–22 §§, eller

4. att det inte ska vara möjligt att spärra betalningsinstrumentet.

3 §

En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren har lämnat sitt samtycke till att den genomförs.

En betalningstransaktion ska betraktas som godkänd om betalaren *uttryckligen* har lämnat sitt samtycke till att den genomförs. *Samtycket ska lämnas antingen direkt till den kontoförvaltande betaltjänstleverantören eller via betalningsmottagaren eller, i förekommande fall, leverantören av betalningsinrättningstjänsten.*

¹³ Senaste lydelse 2011:775.

**Betaltjänstleverantörens
skyldigheter avseende
betalningsinstrument**

**Betaltjänstleverantörens
respektive betaltjänstanvändarens
skyldigheter avseende ett
betalningsinstrument**

5 §

Betaltjänstleverantören ska

1. se till att *den personliga koden* till betalningsinstrumentet inte görs *tillgänglig* av leverantören för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,

2. inte skicka betalningsinstrument till någon som inte har beställt det, förutom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,

3. se till att användare när som helst har möjlighet att på lämpligt sätt anmäla till leverantören att ett betalningsinstrument har kommit bort eller obehörigen använts eller begära att en spärr hävs enligt 4 § fjärde stycket, och

4. förhindra användning av betalningsinstrumentet när en anmälan enligt 3 har lämnats.

En betaltjänstleverantör ska under 18 månader efter det att en anmälan eller en begäran enligt första stycket 3 lämnats bevara information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att visa att en anmälan eller begäran har lämnats. Sådan information ska lämnas till användaren om användaren begär det.

1. se till att villkoren för utgivning och användning av betalningsinstrument är objektiva, icke-diskriminerande och proportionella,

2. se till att de personliga behörighetsfunktioner som är knutna till betalningsinstrumentet inte görs tillgängliga av leverantören för andra än den betaltjänstanvändare som har rätt att använda betalningsinstrumentet,

3. inte skicka betalningsinstrument till någon som inte har beställt det, förutom då ett betalningsinstrument som redan innehas av användaren ska ersättas,

4. se till att användare när som helst har möjlighet att på lämpligt sätt anmäla till leverantören att ett betalningsinstrument har kommit bort eller obehörigen använts eller begära att en spärr hävs enligt 4 § fjärde stycket, och

5. förhindra användning av betalningsinstrumentet när en anmälan enligt 4 har lämnats.

En betaltjänstleverantör ska under 18 månader efter det att en anmälan eller en begäran enligt första stycket 4 lämnats bevara information som gör det möjligt för betaltjänstanvändaren att visa att en anmälan eller begäran har lämnats. Sådan information ska lämnas till användaren om användaren begär det.

En anmälan enligt första stycket 4 ska vara avgiftsfri för betaltjänstanvändaren. Betaltjänstleverantören får dock ta ut en avgift för de kostnader som är direkt hänförliga till ersättandet av betalningsinstrumentet.

6 §

Betaltjänstanvändaren är skyldig att

1. skydda de personliga behörighetsfunktioner som är knutna till betalningsinstrumentet,

2. vid vetskap om att betalningsinstrumentet har kommit bort eller obehörigen använts snarast anmäla detta till betaltjänstleverantören, och

3. i övrigt följa de villkor som enligt avtalet gäller för användning av betalningsinstrumentet.

Av 5 a kap. 3 § framgår att en betaltjänstanvändare kan bli ansvarig om skyldigheterna i första stycket har åsidosatts.

Rätten att använda betalningsinitieringstjänster

7 §

Betaltjänstanvändaren har rätt att använda betalningsinitieringstjänster om det berörda betalkontot är tillgängligt online. Denna rätt gäller oberoende av om det finns ett avtal om detta mellan leverantören av betalningsinitieringstjänster och den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

Betaltjänstleverantörens skyldigheter vid tillhandahållandet av betalningsinitieringstjänster

8 §

Vid tillhandahållandet av betalningsinitieringstjänster får leverantören inte

1. vid någon tidpunkt inneha betalarens medel,

2. lagra känsliga betalningsuppgifter som tillhör betaltjänstanvändaren,

3. begära andra uppgifter av betaltjänstanvändaren än sådana som krävs för att tillhandahålla

betalningsinitieringstjänsten,

4. använda, ha tillgång till eller lagra uppgifter för andra ändamål än för att tillhandahålla den betalningsinitieringstjänst som uttryckligen begärs av betalaren, eller

5. ändra beloppet, uppgift om betalaren eller något annat inslag i transaktionen.

9 §

Leverantören av en betalningsinitieringstjänst ska säkerställa

1. att betaltjänstanvändarens personliga behörighetsfunktioner inte är tillgängliga för andra än leverantören samt användaren och utgivaren av behörighetsfunktionerna, och att dessa uppgifter överförs genom leverantören på ett säkert och effektivt sätt, och

2. att eventuell övrig information om betaltjänstanvändaren som leverantören har fått vid tillhandahållandet av tjänsten endast lämnas till betalningsmottagaren och med användarens uttryckliga godkännande.

10 §

Leverantören av en betalningsinitieringstjänst ska identifiera sig gentemot betaltjänstanvändarens kontoförvaltande betaltjänstleverantör varje gång en betalning initieras.

11 §

När den kontoförvaltande betaltjänstleverantören har tagit emot en betalningsorder från leverantören av betalningsinitieringstjänster och betalaren uttryckligen godkänt betalningstransaktionen i enlighet med 3 §, ska den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ge leverantören av betalningsinitieringstjänsten all tillgänglig information om initieringen och genomförandet av betalningstransaktionen. Informa-

tionen ska lämnas omedelbart efter det att betalningsordern har tagits emot från leverantören av betalningsinitieringstjänsten.

12 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska behandla en betalningsorder som tas emot från en leverantör av betalningsinitieringstjänsten på samma sätt som en betalningsorder som tas emot direkt från betalaren när det gäller val av tidpunkt, prioritering och avgifter, om det inte finns objektiva skäl för en annan behandling.

13 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören och leverantören av betalningsinitieringstjänster ska tillämpa säker kommunikation när de kommunicerar med varandra. Leverantören av betalningsinitieringstjänster ska tillämpa säker kommunikation även när den kommunicerar med betalaren och betalningsmottagaren.

Rätten att använda kontoinformationstjänster

14 §

Betaltjänstanvändaren har rätt att använda kontoinformationstjänster om det berörda betalkontot är tillgängligt online. Denna rätt gäller oberoende av om det finns ett avtal om detta mellan leverantören av kontoinformationstjänster och den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

**Betaltjänstleverantörens
skyldigheter vid
tillhandahållandet av
kontoinformationstjänster**

15 §

Vid tillhandahållandet av kontoinformationstjänster får leverantören inte

1. tillhandahålla tjänster utan betaltjänstanvändarens uttryckliga godkännande,

2. begära känsliga betalningsuppgifter som är kopplade till betalkontot, eller

3. använda, ha tillgång till eller lagra uppgifter för andra ändamål än för att genomföra den kontoinformationstjänst som uttryckligen begärs av betaltjänstanvändaren.

Leverantören har endast rätt till tillgång till information från angivna betalkonton och sådana betalningstransaktioner som hör till kontona.

16 §

Leverantören av en kontoinformationstjänst ska säkerställa att betaltjänstanvändarens personliga behörighetsfunktioner inte är tillgängliga för andra än leverantören samt användaren och utgivaren av dem och att dessa uppgifter överförs genom leverantören på ett säkert och effektivt sätt.

17 §

Leverantören av en kontoinformationstjänst ska för varje kommunikationssession identifiera sig gentemot den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

18 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska behandla en begäran om uppgifter som överförs via en leverantör av kontoinformationstjänster på samma sätt som en begäran direkt från

betaltjänstanvändaren, om det inte finns objektiva skäl för en annan behandling.

19 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören och leverantören av kontoinformationstjänster ska tillämpa säker kommunikation när de kommunicerar med varandra.

Skyldighet att ge åtkomst eller tillträde till betalkonto

20 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören får vägra en leverantör av en betalningsinitieringstjänst åtkomst till ett betalkonto endast om den kontoförvaltande leverantören av skäl som är objektivt motiverade och tillräckligt underbyggda gör bedömningen att leverantören av initieringstjänsten obehörigen har fått åtkomst till kontot eller obehörigen har initierat en betalningstransaktion från kontot.

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören får vägra en leverantör av en kontoinformationstjänst tillträde till ett betalkonto endast om den kontoförvaltande leverantören av skäl som är objektivt motiverade och tillräckligt underbyggda gör bedömningen att leverantören av informationstjänsten obehörigen har fått tillträde till kontot.

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska medge åtkomst eller tillträde till betalkontot så snart det inte längre finns skäl för vägran.

21 §

Innan den kontoförvaltande betaltjänstleverantören enligt 20 § vägrar åtkomst eller tillträde till ett betalkonto ska leverantören på

avtalat sätt underrätta betaltjänst-användaren. I underrättelsen ska skälen för vägran anges. Om användaren inte kan underrättas innan åtkomst eller tillträde vägras, ska en underrättelse lämnas så snart som möjligt efter vägran.

Betaltjänstanvändaren får inte underrättas enligt första stycket om en underrättelse är oförenlig med andra föreskrifter. Detsamma gäller om det är motiverat av säkerhetsskäl att inte lämna underrättelsen.

22 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska omedelbart underrätta Finansinspektionen om en vägran enligt 20 §. I underrättelsen ska skälen för vägran anges.

Besked om tillgängliga medel

23 §

Den kontoförvaltande betaltjänstleverantören ska, på begäran av en betaltjänstleverantör som har gett ut ett kortbaserat betalningsinstrument, omedelbart ge ett klart besked om huruvida det belopp som krävs för genomförande av en kortbaserad betalningstransaktion är tillgängligt på betalarens betalkonto eller inte, om

1. betalarens betalkonto är tillgängligt online vid tidpunkten för begäran, och

2. betalaren uttryckligen har godkänt att den kontoförvaltande betaltjänstleverantören lämnar ett sådant besked.

Begäran ger inte den kontoförvaltande betaltjänstleverantören rätt att reservera medel på betalarens betalkonto.

På begäran av betalaren ska den kontoförvaltande betaltjänstleverantören underrätta betalaren om identiteten på den betaltjänst-

leverantör som begärt ett besked som avses i första stycket samt om det svar som lämnats.

24 §

Den betaltjänstleverantör som har gett ut ett kortbaserat betalningsinstrument får begära ett sådant besked som avses i 23 § om

1. betalaren uttryckligen har godkänt att en sådan begäran görs, och

2. betalaren har initierat betalningstransaktionen genom att använda ett kortbaserat betalningsinstrument som getts ut av betaltjänstleverantören.

Betaltjänstleverantören får inte lagra eller använda det svar som den kontoförvaltande betaltjänstleverantören lämnar för andra syften än för att genomföra transaktionen.

25 §

Den betaltjänstleverantör som enligt 24 § begär ett besked ska tillämpa säker kommunikation och innan beskedet begärs autentisera sig gentemot den kontoförvaltande betaltjänstleverantören.

26 §

Bestämmelserna i 23–25 §§ gäller inte för betalningstransaktioner som initieras genom kortbaserade betalningsinstrument där det lagras elektroniska pengar, definierade i 1 kap. 2 § 2 lagen (2011:755) om elektroniska pengar.

Reservering av medel

27 §

Om en kortbaserad betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren och det exakta beloppet inte är känt vid tidpunkten för betalarens godkännande av genomförandet av

transaktionen, får betalarens betal-tjänstleverantör reservera medel på betalarens betalkonto endast för täckning av transaktionen och om betalaren har godkänt det exakta belopp som reservationen avser.

Betalarens betaltjänstleverantör ska frigöra de medel som har reserverats på betalarens betalkonto så snart det kan ske efter att leverantören tagit emot information om betalningstransaktionens exakta belopp eller tagit emot betalningsordern.

6 §

En betalare har rätt till återbetalning från sin betaltjänstleverantör om betalningstransaktionen initierats av eller via betalningsmottagaren, och

1. betalningstransaktionens exakta belopp inte angavs i samband med att den godkändes, och

2. betalningstransaktionens belopp överstiger det belopp som betalaren rimligen kunde ha förväntat sig med hänsyn till sitt tidigare utgiftsmönster, villkoren i ramavtalet och andra relevanta omständigheter.

På begäran av betaltjänstleverantören ska betalaren informera leverantören om sådana omständigheter som avses i första stycket 2. Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen.

28 §

På begäran av betaltjänstleverantören ska betalaren informera leverantören om sådana omständigheter som avses i första stycket 2. Återbetalningen ska uppgå till hela beloppet av den genomförda transaktionen. *Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot.*

Om betalaren och betaltjänstleverantören har avtalat om att en referensväxelkurs ska tillämpas på betalningstransaktionen, och den avtalade referensväxelkursen har använts, får betalaren inte hävda att förutsättningarna i första stycket 2 är uppfyllda på grund av den växelkurs som tillämpats.

De villkor för återbetalning som anges i första stycket 1 och 2 gäller inte för autogireringar som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärs-mässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009.

Vägran att utföra en betalningsorder

10 §

En betaltjänstleverantör som vägrar att utföra en betalningsorder ska underrätta betaltjänstanvändaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast inom de tidsfrister som anges i 18 och 19 §§. Av underrättelsen ska framgå

1. om möjligt, skälen för vägran, och
2. vilket förfarande som tillämpas för att rätta till fel som kan ha föranlett vägran.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för en underrättelse enligt första stycket om

1. det finns skälig grund för vägran, och
2. leverantören får ta ut sådan avgift enligt ett ramavtal med betaltjänst-användaren.

11 §

Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om den har initierats av betalaren eller betalningsmottagaren såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot annan lag.

12 §

Vid tillämpning av 18, 19 och 25–29 §§ ska en betalningsorder som betaltjänstleverantören har vägrat att utföra anses inte ha blivit mottagen av leverantören.

14 §

När en betalningstransaktion initieras av eller via betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betalningsordern efter det att *denne har överfört ordern* eller

Vägran att utföra en betalningsorder eller initiera en betalningstransaktion

32 §

En betaltjänstleverantör som vägrar att utföra en betalningsorder eller *initiera en betalningstransaktion* ska underrätta betaltjänst-användaren om detta på avtalat sätt snarast möjligt och senast inom de tidsfrister som anges i 40 och 41 §§. Av underrättelsen ska framgå

33 §

Om villkoren i betaltjänstleverantörens ramavtal med betalaren är uppfyllda, får betalarens betaltjänstleverantör inte vägra att utföra en godkänd betalningsorder, oavsett om den har initierats av betalaren eller betalningsmottagaren, såvida inte utförandet av betalningsordern skulle strida mot annan lag. *Detta gäller även om betalaren initierat betalningsordern via en leverantör av betalningsinitieringstjänster.*

34 §

Vid tillämpning av 40, 41 och 47–53 §§ ska en betalningsorder som betaltjänstleverantören har vägrat att utföra anses inte ha blivit mottagen av leverantören.

36 §

När en betalningstransaktion initieras av *en leverantör av betalningsinitieringstjänster* eller av eller via betalningsmottagaren får betalaren inte återkalla betal-

gett sitt godkännande till att genomföra transaktionen till mottagaren.

ningsordern efter det att *betalaren* har *gett sitt godkännande att initiera betalningstransaktionen till leverantören av betalningsinitieringstjänster* eller gett sitt godkännande till att genomföra transaktionen till mottagaren.

Vid autogiro får betalaren, trots första stycket och utan att det påverkar rätten till återbetalning, återkalla betalningsordern senast i slutet av den bankdag som föregår den dag som avtalats för debitering av medlen.

Om en betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör har avtalat enligt 9 § om den tidpunkt vid vilken en betalningsorder ska anses vara mottagen, får användaren trots första stycket återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

Om en betaltjänstanvändare och en betaltjänstleverantör har avtalat enligt 31 § om den tidpunkt vid vilken en betalningsorder ska anses vara mottagen, får användaren trots första stycket återkalla en betalningsorder senast i slutet av den bankdag som föregår den avtalade dagen.

15 §

Efter de tidpunkter som anges i 13 och 14 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och *dennes* betaltjänstleverantör. För att återkallelse efter de tidpunkter som anges i 14 § första och andra styckena ska få ske, krävs *även* att betalningsmottagaren godkänner återkallelsen.

37 §

Efter de tidpunkter som anges i 35 och 36 §§ får betalningsordern återkallas endast om detta har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och *berörd* betaltjänstleverantör. För att återkallelse efter de tidpunkter som anges i 36 § första och andra styckena ska få ske *i fråga om en betalningstransaktion som har initierats av betalningsmottagaren*, krävs *även* betalningsmottagaren godkänner återkallelsen.

Betaltjänstleverantören får ta ut en avgift för återkallande enligt första stycket om möjligheten att ta ut sådan avgift framgår av ramavtalet med den betaltjänstanvändare som återkallat betalningsordern.

17 §

Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller för betalningstransaktioner i Sverige som genomförs i euro eller i svenska kronor.

Bestämmelserna i 18–22 §§ gäller också för betalningstransaktioner där det sker en växling mellan euro och svenska kronor, om

1. växlingen sker i Sverige, och

2. när det gäller en transaktion till eller från ett annat land, överföringen av medlen mellan länderna sker i euro.

39 §

Bestämmelserna i 40–44 §§ gäller för betalningstransaktioner i Sverige som genomförs i euro eller i svenska kronor.

Bestämmelserna i 40–44 §§ gäller också för betalningstransaktioner där det sker en växling mellan euro och svenska kronor, om

Bestämmelserna i 18–22 §§ är även tillämpliga på andra betalningstransaktioner än de som anges i första och andra styckena. Bestämmelserna i 18, 19, 21 och 22 §§ är dock inte tillämpliga, om annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören. Om användaren och leverantören, med avvikelse från 18 § första stycket, avtalar om när kreditering av betalningsmottagarens leverantörs konto senast ska ske, får tidpunkten inte vara senare än fyra bankdagar efter det att betalningsordern mottagits enligt 9 §.

18 §

När en betalningsorder har mottagits enligt 9 §, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

För betalningstransaktioner som initierats på papper får betaltjänstleverantören förlänga tiden med en bankdag.

20 §

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska valutera *och göra* betalningstransaktionens belopp tillgängligt på mottagarens betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska *vara* senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras mottagarens leverantörs konto.

Bestämmelserna i 40–44 §§ är även tillämpliga på andra betalningstransaktioner än de som anges i första och andra styckena. Bestämmelserna i 40, 41, 43 och 44 §§ är dock inte tillämpliga, om annat har avtalats mellan betaltjänstanvändaren och betaltjänstleverantören. Om användaren och leverantören, med avvikelse från 40 § första stycket, avtalar om när kreditering av betalningsmottagarens leverantörs konto senast ska ske, får tidpunkten inte vara senare än fyra bankdagar efter det att betalningsordern mottagits enligt 31 §.

40 §

När en betalningsorder har mottagits enligt 31 §, ska betalarens betaltjänstleverantör se till att betalningstransaktionens belopp krediteras betalningsmottagarens betaltjänstleverantörs konto senast vid slutet av nästföljande bankdag.

42 §

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska valutera betalningstransaktionens belopp *och göra det tillgängligt* på mottagarens betalkonto.

Valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens betalkonto ska *bestämmas till* senast den bankdag då betalningstransaktionens belopp krediteras mottagarens betaltjänstleverantörs konto.

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska säkerställa att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande så snart som möjligt efter det att beloppet krediteras mottagarens leverantörs konto. *Detta gäller även betalningar inom en och samma betaltjänstleverantör.*

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto *infaller* tidigast *när* betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

21 §

Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen, ska *denne* göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i 18 och 19 §§.

23 §

Om en betalningsorder *utförts* med hjälp av en unik identifikationskod, ska *betalningsordern* anses ha *utförts* korrekt i *förhållande till* den betalningsmottagare som angetts i identifikationskoden.

Om den unika identifikationskod som angetts av betaltjänstanvändaren är felaktig, ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt 25–29 §§ för att betalningstransaktionen inte har genomförts eller för brister i genomförandet av transaktionen.

Betaltjänstleverantören till den betaltjänstanvändare som lämnade betalningsordern ska dock vidta skäliga åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg. Leverantören får ta ut en avgift av användaren för de åtgärder som vidtas, om ett ramavtal med användaren medger det.

Valuteringsdagen för debitering av betalarens betalkonto *ska bestämmas till* tidigast *den dag då* betalningstransaktionens belopp debiteras detta betalkonto.

43 §

Om betalningsmottagaren inte har något betalkonto hos betaltjänstleverantören som tar emot medlen, ska *leverantören* göra dem tillgängliga för mottagaren inom den tid som anges i 40 och 41 §§.

Betalningsorder med unik identifikationskod

45 §

Om en betalningsorder *lämnas* med hjälp av en unik identifikationskod, ska *betalarens betaltjänstleverantör* anses ha *utfört betalningsordern* korrekt *såvitt avser* den betalningsmottagare som angetts i identifikationskoden.

Om den unika identifikationskod som angetts av betaltjänstanvändaren är felaktig, ska betaltjänstleverantören inte vara ansvarig enligt 47–53 §§ för att betalningstransaktionen inte har genomförts eller för brister i genomförandet av transaktionen.

Betaltjänstleverantören till den betaltjänstanvändare som lämnade betalningsordern ska dock vidta skäliga åtgärder för att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg. Leverantören får ta ut en avgift av användaren för de åtgärder som vidtas, om ett ramavtal med användaren medger det. *Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ska bistå leverantören och lämna all tillgänglig information som är relevant för att medlen ska kunna återfås.*

Om det inte är möjligt att få tillbaka de medel som betalningstransaktionen avsåg trots att

betalarens betaltjänstleverantör har vidtagit skäligen åtgärder enligt tredje stycket, ska betaltjänstleverantören på skriftlig begäran ge betalaren all tillgänglig information som denne behöver för att kunna inleda ett rättsligt förfarande för att få tillbaka medlen.

Betalningstransaktioner som initierats av betalaren

25 §

Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för att en betalningsorder som betalaren har initierat utförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att mottagarens leverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp enligt 18 §, ansvarar mottagarens leverantör gentemot mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

26 §

Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion enligt 25 § första stycket, ska leverantören *utan onödigt dröjsmål återbetala* beloppet i en transaktion som inte genomförts eller genomförts bristfälligt till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots *kontoställning* till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en transaktion enligt 25 § andra stycket ska leverantören så snart som möjligt ställa transaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande eller kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp.

Betalningstransaktioner som initierats av betalaren

47 §

Om betalarens betaltjänstleverantör kan styrka att mottagarens leverantör har tagit emot betalningstransaktionens belopp enligt 40 §, ansvarar mottagarens leverantör gentemot mottagaren för att transaktionen genomförs korrekt.

Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en betalningstransaktion enligt 47 § första stycket, ska leverantören *så snart det kan ske betala tillbaka* beloppet i en transaktion som inte genomförts eller genomförts bristfälligt till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots *ställning* till den som det skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum. *Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot.*

48 §

Om betalarens betaltjänstleverantör ansvarar för genomförandet av en transaktion enligt 47 § andra stycket ska leverantören så snart som möjligt ställa transaktionens belopp till betalningsmottagarens förfogande eller kreditera mottagarens betalkonto med motsvarande belopp. *Valuteringsdagen för kreditering av*

betalningsmottagarens betalkonto ska bestämmas till senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om transaktionen hade genomförts korrekt.

Om en betalare har initierat en betalningsorder, och betalningstransaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör på begäran av betalaren så snart som möjligt försöka spåra betalningstransaktionen och underrätta betalaren om resultatet.

Om en betalningstransaktion inte genomförs i enlighet med 40 §, ska betalningsmottagarens betaltjänstleverantör, på begäran av betalarens betaltjänstleverantör, se till att valuteringsdagen för kreditering av betalningsmottagarens konto bestäms till senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om betalningstransaktionen hade genomförts korrekt.

Det är den kontoförvaltande betaltjänstleverantören som ska återställa det debiterade betalkontots ställning enligt första stycket även om en leverantör av en betalningsinitieringstjänst har initierat den felaktigt genomförda transaktionen.

49 §

Om en betalningstransaktion som initierats av betalaren inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska betalarens betaltjänstleverantör, oavsett om denne har ansvar för det inträffade, på begäran av betalaren så snart som möjligt försöka spåra den initierade betalningstransaktionen och underrätta betalaren om resultatet. Detta ska vara avgiftsfritt för betalaren.

Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

27 §

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren för att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande enligt 20 § och för att en betalningsorder som initierats av eller via mottagaren

Betalningstransaktioner som initierats av eller via betalningsmottagaren

50 §

Betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren för att betalningstransaktionens belopp ställs till mottagarens förfogande enligt 42 § och för att en betalningsorder som initierats av eller via mottagaren

överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör i enlighet med 19 §.

En betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket och har försökt utföra en betalningsorder ska så snart som möjligt överföra den berörda betalningsordern på nytt till betalarens betaltjänstleverantör.

28 §

Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, utom då mottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren enligt 27 §.

En betalares betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket ska återbetala betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontots *kontoställning* till den som *det* skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum.

Om en betalningstransaktion initierats av eller via betalningsmottagaren, och transaktionen inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska mottagarens betaltjänstleverantör på begäran av mottagaren så snart som möjligt försöka

överförs korrekt till betalarens betaltjänstleverantör i enlighet med 41 §.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör har försökt att överföra en betalningsorder i enlighet med första stycket men misslyckats, ska leverantören så snart som möjligt överföra den berörda betalningsordern på nytt till betalarens betaltjänstleverantör.

Om betalningsmottagarens betaltjänstleverantör inte har överfört en betalningsorder enligt första stycket, ska betalningstransaktionens belopp valutas på mottagarens betalkonto senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om betalningsordern hade överförts korrekt.

51 §

Betalarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot betalaren för en inte genomförd eller bristfälligt genomförd betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren, utom då mottagarens betaltjänstleverantör ansvarar gentemot mottagaren enligt 50 §.

En betalares betaltjänstleverantör som är ansvarig enligt första stycket ska *betala tillbaka* betalningstransaktionens belopp till betalaren eller återställa det debiterade betalkontot *till den ställning* som *kontot* skulle ha haft om den bristfälligt genomförda transaktionen inte hade ägt rum. *Valuteringsdagen för kreditering av betalarens betalkonto ska bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades kontot.*

Andra stycket gäller inte om en betalningstransaktion inte genomförs i enlighet med 40 § men betalarens betaltjänstleverantör kan visa att betalningsmottagarens betaltjänstleverantör ändå har tagit emot beloppet. Betalnings-

spåra betalningstransaktionen och underrätta mottagaren om resultatet.

mottagarens betaltjänstleverantör ska då valutera beloppet på betalningsmottagarens betalkonto senast den dag då beloppet skulle ha valuterats om transaktionen hade genomförts korrekt.

52 §

Om en betalningstransaktion som initierats av eller via betalningsmottagaren inte genomförs eller genomförs bristfälligt, ska mottagarens betaltjänstleverantör, oavsett dennes ansvar för det inträffade, på begäran av mottagaren så snart som möjligt försöka spåra den initierade betalningstransaktionen och underrätta mottagaren om resultatet. Detta ska vara avgiftsfritt för mottagaren.

30 §

Betaltjänstleverantören får kräva att betaltjänstanvändaren ansvarar för betalningstransaktionens belopp, om användaren inte underrättar leverantören *utan onödigt dröjsmål* efter att ha fått vetskap om att transaktionen genomförts på ett felaktigt sätt. Detsamma gäller om leverantören har lämnat information om transaktionen till användaren eller gjort informationen tillgänglig för denne enligt bestämmelserna i 4 kap. och användaren inte underrättar leverantören inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot.

54 §

Betaltjänstleverantören får kräva att betaltjänstanvändaren ansvarar för betalningstransaktionens belopp, om användaren inte underrättar leverantören *så snart det kan ske* efter att ha fått vetskap om att transaktionen genomförts på ett felaktigt sätt. Detsamma gäller om leverantören har lämnat information om transaktionen till användaren eller gjort informationen tillgänglig för denne enligt bestämmelserna i 4 kap. och användaren inte underrättar leverantören inom 13 månader från det att beloppet belastat kontot.

Det är den kontoförvaltande betaltjänstleverantören som ska underrättas enligt första stycket även om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har initierat den felaktigt genomförda betalningstransaktionen.

31 §

Om en betalningstransaktion inte genomförs eller genomförs

55 §

Om en betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte är ansvarig

bristfälligt och felet är hänförligt till en betaltjänstleverantör eller mellanhand som inte är ansvarig gentemot betaltjänstanvändare enligt 25–29 §§, har den leverantör som ansvarar gentemot en användare enligt dessa bestämmelser rätt till ersättning av den leverantör eller mellanhand som orsakade att transaktionen inte genomfördes eller genomfördes bristfälligt.

Ersättningen ska motsvara de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändare, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt 25–29 §§.

mot betaltjänstanvändaren enligt 47–53 §§ eller 5 a kap. har orsakat att en betalningstransaktion inte genomförts eller genomförts bristfälligt eller att en obehörig betalningstransaktion genomförts, ska leverantören eller mellanhanden ersätta den betaltjänstleverantör som är ansvarig mot betaltjänstanvändaren för de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändaren, som uppkommit hos denna betaltjänstleverantör enligt 47–53 §§ eller 5 a kap.

Ersättningen ska motsvara de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändare, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt 47–53 §§ och 5 a kap.

56 §

Om en leverantör av betalningsinitieringstjänster har orsakat att en betalningstransaktion inte har genomförts eller genomförts bristfälligt eller att en obehörig betalningstransaktion genomförts, ska leverantören ersätta den kontoförvaltande betaltjänstleverantören för de förluster, inbegripet belopp som betalats till betaltjänstanvändaren, som uppkommit hos betaltjänstleverantören enligt 47–53 §§ och 5 a kap.

Hantering av klagomål

58 §

En betaltjänstleverantör ska ha lämpliga och effektiva förfaranden för hantering av klagomål från betaltjänstanvändare.

Tvingande bestämmelser**33 §**

Bestämmelserna i detta kapitel får inte frångås till nackdel för en betaltjänstanvändare.

Första stycket hindrar dock inte att en betaltjänstleverantör kommer överens med en betaltjänst-användare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i 1 § första stycket, 6–8 §§, 13–15 §§ och 25–30 §§.

Möjlighet att avvika från bestämmelserna**59 §¹⁴**

En betaltjänstleverantör får komma överens med en betaltjänst-användare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i 1 § första stycket, 28–30 §§, 35–37 och 47 §§, 48 § första–tredje styckena, 49–53 §§ och 54 § första stycket.

Bemyndiganden**60 §**

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur betaltjänstleverantörer ska hantera de klagomål som avses i 58 §.

5 a kap. Obehöriga transaktioner**Betaltjänstleverantörens skyldighet att återställa kontot****1 §**

Har det genomförts en obehörig transaktion från en kontohavares konto, ska kontohavarens betaltjänstleverantör återställa kontot till den ställning som det skulle ha haft om transaktionen inte hade genomförts, om inte annat följer av 2–6 §§. Återställandet ska ske omedelbart och senast i slutet av den bankdag som inträffar efter det att betaltjänstleverantören har fått kännedom om transaktionen. Om det finns anledning att misstänka att transaktionen är behörig, har betaltjänstleverantören dock rätt till en skäligen tid för att

¹⁴ Ändringarna innebär bl.a. att första stycket tas bort.

undersöka saken. Valuteringsdagen ska bestämmas till senast den dag då beloppet debiterades.

Om kontot inte återställs omedelbart eller senast i slutet av den bankdag som inträffar efter det att betaljänstleverantören har fått kännedom om transaktionen, ska leverantören skriftligen underätta Finansinspektionen om anledningen.

Den kontoförvaltande betaljänstleverantören ska återställa kontot, även om den obehöriga transaktionen har initierats av en leverantör av betalningsinitieringstjänster.

Kontohavarens ansvar

2 §

Om obehöriga transaktioner från en kontohavares konto har kunnat genomföras till följd av att kontohavaren inte har skyddat sin personliga behörighetsfunktion, ansvarar kontohavaren för beloppet, dock högst 400 kronor.

3 §

Om obehöriga transaktioner från en kontohavares konto har kunnat genomföras till följd av att en skyldighet enligt 5 kap. 6 § åsidosatts genom grov oaktsamhet, ansvarar kontohavaren för hela beloppet.

Är kontohavaren konsument, är ansvaret enligt första stycket begränsat till högst 12 000 kronor. Har kontohavaren handlat särskilt klandervärt, ansvarar han eller hon dock för hela beloppet.

4 §

Oavsett vad som anges i 2 och 3 §§, ansvarar kontohavaren inte för något belopp som har belastat kontot efter det att kontohavaren har anmält till betaljänstleverantören att betalnings-

instrumentet ska spärras. Detta gäller dock inte om kontohavaren genom svikligt förfarande har orsakat eller bidragit till de obehöriga transaktionerna.

När stark kundautentisering inte har använts

5 §

Om stark kundautentisering inte har använts vid en sådan betalningstransaktion som avses i 5 b kap. 4 § första stycket 2, ansvarar kontohavarens betaltjänstleverantör för hela beloppet för de obehöriga transaktionerna, oavsett vad som anges i 2 och 3 §§. Detta gäller dock inte om kontohavaren genom svikligt förfarande har orsakat eller bidragit till de obehöriga transaktionerna.

Om betalningsmottagaren eller dennes betaltjänstleverantör inte har krävt stark kundautentisering, ska den part som inte krävt detta ersätta betalarens betaltjänstleverantör för de förluster som uppkommit hos leverantören enligt första stycket.

Kontohavarens ansvar att underrätta betaltjänstleverantören

6 §

Om kontohavaren inte underrättar betaltjänstleverantören så snart det kan ske efter att ha fått vetskap om de obehöriga transaktionerna, ansvarar kontohavaren för hela beloppet. Detsamma gäller om betaltjänstleverantören har lämnat information om transaktionerna till kontohavaren och denne inte underrättar leverantören inom tretton månader från det att beloppen belastade kontot.

Underrättelse enligt första stycket ska göras till den kontoförvaltande betaltjänstleveran-

tören, även om den obehöriga transaktionen har initierats av leverantör av betalningsinrättningar.

Kontohavarens ansvar för någon annans handlande

7 §

Om även någon annan än kontohavaren är behörig enligt kontouttalet att använda ett betalningsinstrument, ska, vid bedömningen enligt 1–6 §§ av om kontohavaren ansvarar för något belopp, den andra personens handlande räknas som om kontohavaren själv hade handlat.

Möjlighet att avvika från bestämmelserna

8 §

En betaltjänstleverantör får komma överens med en betaltjänst-användare som inte är konsument om avvikelser från bestämmelserna i 2–5 §§ och 6 § första stycket.

5 b kap. Operativa risker och stark kundautentisering

Hantering av operativa risker

1 §

En betaltjänstleverantör ska ha ett system med lämpliga åtgärder och kontrollmekanismer för att hantera operativa risker och säkerhetsrisker som är förknippade med de betaltjänster som den tillhandahåller. Inom ramen för detta system ska betaltjänstleverantören reglera hur incidenter ska hanteras.

2 §

En betaltjänstleverantör ska till Finansinspektionen rapportera vilka operativa risker och säkerhetsrisker som är förknippade med

de betaltjänster som leverantören tillhandahåller och vilka åtgärder som har vidtagits för att hantera dessa risker.

Betaltjänstleverantören ska till Finansinspektionen lämna statistiska uppgifter om svikliga förfaranden som har ägt rum i samband med användningen av leverantörens betaltjänster.

3 §

En betaltjänstleverantör ska så snart det kan ske underrätta Finansinspektionen om en allvarlig operativ incident eller säkerhetsincident som uppkommit i verksamheten. Finansinspektionen ska så snart det kan ske informera Riksbanken, andra berörda svenska myndigheter, Europeiska bankmyndigheten och Europeiska centralbanken.

Om incidenten påverkar eller kan påverka betaltjänstanvändarnas ekonomiska intressen, ska betaltjänstleverantören så snart det kan ske informera användarna om incidenten och om de åtgärder som kan vidtas för att begränsa risken för skada.

Stark kundautentisering

4 §

En betaltjänstleverantör ska tillämpa stark kundautentisering när betalaren

1. loggar in på sitt betalkonto online,
2. initierar en elektronisk betalningstransaktion, eller
3. genomför någon åtgärd på distans som kan innebära en risk för svikligt förfarande eller andra former av missbruk.

För elektroniska betalningstransaktioner på distans enligt första stycket 2 ska betaltjänstleverantören tillämpa stark kundautentisering som kopplar trans-

aktionen till ett specifikt belopp och en specifik betalningsmottagare.

När stark kundautentisering tillämpas ska betaltjänstleverantören vidta särskilda åtgärder för att skydda betaltjänstanvändarens personliga behörighetsfunktioner mot obehörig åtkomst och försvanskning.

Första och andra styckena gäller inte om annat följer av tekniska standarder som antagits av Europeiska kommissionen i enlighet med artikel 98 i betaltjänstdirektivet.

5 §

En kontoförvaltande betaltjänstleverantör som tillhandahåller betaltjänstanvändaren ett betalkonto som är tillgängligt online ska göra det möjligt för leverantörer av betalningsinitieringstjänster och kontoinformations-tjänster att förlita sig på den autentisering som den kontoförvaltande betaltjänstleverantören tillhandahåller betaltjänstanvändaren.

Bemyndiganden

6 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. hur ett system enligt 1 § ska utformas,

2. vilka upplysningar en betaltjänstleverantör ska lämna enligt 2 § samt hur och när uppgifterna ska lämnas,

3. vad som utgör en allvarlig operativ incident eller säkerhetsincident enligt 3 § första stycket,

4. hur bedömningen av om en incident påverkar eller kan påverka betaltjänstanvändarnas ekonomiska intressen enligt 3 § andra stycket ska göras, och

5. hur betaltjänstanvändarna ska informeras enligt 3 § andra stycket.

7 kap. Tillträde till betalningssystem

7 kap. Betaltjänstleverantörers tillträde till betalningssystem och tillgång till betalkontotjänster

4 §

Om en deltagare i ett betalningssystem enligt lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden tillåter en betaltjänstleverantör som inte är deltagare i systemet att sända överföringsorder genom systemet, ska deltagaren på ett objektivt, icke-diskriminerande och proportionellt sätt ge även andra betaltjänstleverantörer som begär det motsvarande möjlighet. För sådant indirekt tillträde gäller vad som anges i 1 §.

Om en deltagare nekar en betaltjänstleverantör sådant tillträde till betalningssystem som avses i första stycket, ska deltagaren ge betaltjänstleverantören skälen för detta.

5 §

Ett kreditinstitut ska på objektiva, icke-diskriminerande och proportionella grunder ge betaltjänstleverantörer som begär det tillgång till kreditinstitutets betalkontotjänster. Sådant tillgång ska ges i den omfattning som krävs för att betaltjänstleverantörer obehindrat och effektivt ska kunna tillhandahålla sina betaltjänster.

Om ett kreditinstitut nekar en betaltjänstleverantör tillgång till institutets betalkontotjänster, ska institutet meddela Finansinspektionen och ange skälen för detta.

8 kap.1 §¹⁵

Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i denna lag följs, liksom bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009.

För betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer omfattar tillsynen även att deras betaltjänstverksamhet drivs enligt andra författningar som reglerar deras verksamhet, bolagsordning, stadgar samt interna instruktioner som har sin grund i en författning som reglerar deras verksamhet. I fråga om tillsynen över övriga betaltjänstleverantörer enligt 1 kap. 3 § gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar deras verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot någon som har ansvar för betalningssystem för överträdelse av 7 kap. 1 och 2 §§.

Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i denna lag följs, liksom bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 924/2009 av den 16 september 2009 om gränsöverskridande betalningar i gemenskapen och om upphävande av förordning (EG) nr 2560/2001 och i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012.

Finansinspektionen ska samråda med Konkurrensverket innan en tillsynsåtgärd eller ett ingripande vidtas mot

1. någon som har ansvar för betalningssystem för överträdelse av 7 kap. 1 och 2 §§,

2. en deltagare i ett betalningssystem för överträdelse av 7 kap. 4 §, eller

3. ett kreditinstitut för överträdelse av 7 kap. 5 §.

2 §

Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer och den eller de som har ansvar för ett betalningssystem ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed

Betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, den som har ansvar för ett betalningssystem, den som är anmälnings-skyldig enligt 1 kap. 9 § och utländska företag som tillhanda

¹⁵ Senaste lydelse 2014:220.

sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

håller betaltjänster i Sverige från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

Utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § ska utse en central kontaktpunkt här i landet om Finansinspektionen begär det.

3 §

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett betalningsinstitut,
2. en registrerad betaltjänstleverantör, och
3. utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige enligt 3 kap. 26 och 27 §§.

3. utländska företag som tillhandahåller betaltjänster i Sverige enligt 3 kap. 26 §.

Om det behövs för tillsynen av ett betalningsinstitut eller en registrerad betaltjänstleverantör, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller leverantören, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller leverantören.

En undersökning hos en registrerad betaltjänstleverantör får endast omfatta den verksamhet som avser tillhandahållande av betaltjänster.

4 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. *Inspektionen ska dessutom samarbeta och utbyta information* med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet, i den utsträckning som följer av betalkontodirektivet och betaltjänstdirektivet, samarbeta och utbyta information med motsvarande behöriga myndigheter inom EES. Samarbeta och informationsutbyte ska även ske med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker, *Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten* och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på betaltjänstleverantörer.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får delegera uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett betalningsinstitut som står under dess tillsyn till en behörig myndighet i ett annat land inom EES.

4 a §¹⁶

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör samarbete mellan behöriga myndigheter, särskilt om informationsutbyte, till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artikel 23 i betalkontodirektivet.

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör samarbete mellan behöriga myndigheter, särskilt om informationsutbyte, till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i enlighet med artikel 23 i betalkontodirektivet *eller artikel 27 i betaltjänstdirektivet.*

Register över betalningsinstitut och registrerade betaltjänstleverantörer

Register över betaltjänstverksamhet

5 §

Finansinspektionen ska föra ett register över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer. Registret ska innehålla uppgifter om vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla. *Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.*

Finansinspektionen ska föra ett register över betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer *samt över dem som avses i 1 kap. 10 §.* Registret ska innehålla uppgifter om

1. vilka betaltjänster som betalningsinstitut, registrerade betaltjänstleverantörer, deras ombud och filialer har rätt att tillhandahålla,

2. den verksamhet som drivs av den som avses i 1 kap. 10 §,

3. tillstånd som har återkallats,

4. vilka registrerade betaltjänstleverantörer som inte längre uppfyller villkoren för registrering enligt 2 kap. 3 §.

Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta Europeiska bankmyndigheten om den information som förs in i registret enligt första stycket och om skälen till att ett tillstånd återkallats eller till att en regist-

¹⁶ Senaste lydelse 2017:342.

rerad betaltjänstleverantör inte längre uppfyller villkoren för registrering enligt 2 kap. 3 §.

13 §

Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett betalningsinstitut överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. *Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.*

Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett betalningsinstitut överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. *Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och de behöriga myndigheterna i övriga berörda länder inom EES om vilka åtgärder som vidtas.*

21 §¹⁷

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 eller 27 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte *bedrivs* enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med förordning (EU) 2015/847.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte bedrivs i enlighet med 4 och 5 kap.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 § att göra rättelse, om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte *drivs* enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism eller i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/847.

Om ett utländskt företag som i Sverige tillhandahåller betaltjänster från en filial eller genom ett ombud enligt 3 kap. 26 § inte driver denna verksamhet i enlighet med bestämmelserna i denna lag, ska Finansinspektionen så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Finansinspektionen får förelägga företaget att göra rättelse om dess verksamhet med betaltjänster i Sverige inte drivs i enlighet med 4 och 5–5 b kap.

¹⁷ Senaste lydelse 2017:652.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

22 §

Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26 eller 27 § har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26 § har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

23 e §

Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att en registrerad betalningstjänstleverantör som tillhandahåller kontoinformationstjänster överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 23 § mot betalningstjänstleverantören, om det föreligger någon omständighet som anges där. Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och de behöriga myndigheterna i övriga berörda länder inom EES om vilka åtgärder som vidtas.

27 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka upplysningar ett *betalningsinstitut, en registrerad betalningstjänstleverantör eller den eller de som har ansvar för ett betalningssystem* ska lämna till Finansinspektionen *för dess tillsynsverksamhet*, och

2. sådana avgifter som avses i 7 §.

1. vilka upplysningar ett *företag* ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § första stycket och när *upplysningarna ska lämnas*, och

1. Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer i fråga om 5 kap. 10, 13, 17, 19 och 25 §§ och 5 b kap. 4 § och i övrigt den 1 maj 2018.

2. Genom lagen upphävs lagen (2010:738) om obehöriga transaktioner med betalningsinstrument. I fråga om avtal som ingåtts före ikraftträdandet av denna lag gäller den upphävda lagen.

3. Den som vid ikraftträdandet av denna lag har tillstånd att driva verksamhet som betalningsinstitut får fortsätta verksamheten till och med den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd har getts in till Finansinspektionen före den 1 november 2018, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda ska Finansinspektionen meddela tillstånd oavsett om någon ansökan om det gjorts eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda personen innan tillstånd meddelas.

4. Den som vid ikraftträdandet av denna lag är beviljad ett undantag enligt 2 kap. 3 § får fortsätta verksamheten till och med den 1 maj 2019. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs ett nytt undantag eller tillstånd. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt har getts in till Finansinspektionen före den 1 maj 2019, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för att bevilja undantag är uppfyllda, ska inspektionen bevilja undantag oavsett om någon ansökan om det gjorts eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda personen innan undantag beviljas.

5. Den som vid ikraftträdandet av denna lag har tillstånd att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 6 i den äldre lydelsen får fortsätta verksamheten till och med den 1 maj 2020. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd har getts in till Finansinspektionen före den 1 maj 2020, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen finner att den berörda personen uppfyller kraven i 3 kap. 1–3 §§, ska inspektionen meddela tillstånd att tillhandahålla sådana betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 3 i den nya lydelsen oavsett om någon ansökan om tillstånd gjorts eller inte.

6. Den som vid ikraftträdandet av denna lag driver verksamhet som leverantör av betalningsinitieringstjänster eller kontoinformationstjänster får fortsätta med verksamheten till och med den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs tillstånd eller undantag från tillståndsplikt. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt har getts in till Finansinspektionen före den 1 november 2018, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt.

7. Den som vid ikraftträdandet av denna lag driver uppräkningsverksamhet får fortsätta med verksamheten till och med den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs tillstånd

eller undantag från tillståndsplikt. Om en ansökan om tillstånd eller undantag från tillståndsplikt har getts in till Finansinspektionen före den 1 november 2018, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt.

8. En kontoförvaltande betaltjänstleverantör som den dag då 5 kap. 10, 13, 17, 19 och 25 §§ och 5 b kap. 4 § träder i kraft ännu inte uppfyller de tekniska standarderna för stark kundautentisering och gemensamma och säkra öppna kommunikationsstandarder som avses i artikel 98 i betaltjänstdirektivet får inte missbruka det förhållandet för att blockera eller förhindra användningen av betalningsinitierings- eller kontoinformationstjänster.

9. Sådana ändringar i ramavtal som syftar till att införa villkor i enlighet med de krav som följer av de nya bestämmelserna ska, oavsett vad som stadgas i avtalet, kunna genomföras genom att betaltjänstleverantören meddelar betaltjänstanvändaren om ändringarna minst en månad före den dag då de föreslås börja tillämpas. Ändringar som gynnar betaltjänstanvändaren får genomföras utan att denne meddelas i förväg. Om betaltjänstanvändaren inte godkänner de föreslagna ändringarna ska användaren meddela leverantören detta före det datum då ändringen föreslås träda i kraft.

2 Förslag till lag om ändring i lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1992:160) om utländska filialer m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

Verkställande direktören ska varje år till registreringsmyndigheten ge in en bestyrkt kopia av

1. filialens redovisningshandlingar och revisionsberättelse för det senaste räkenskapsåret,

2. motsvarande handlingar för företaget i dess helhet, om de gjorts offentliga i företagets hemland.

Första stycket 1 gäller inte, om företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget,

2. är ett kreditinstitut, *betalningsinstitut* eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

2. är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller

4. är ett europakooperativ.

Handlingar som avses i första stycket ska ges in inom tre månader efter det att det utländska företagets redovisningshandlingar och revisionsberättelse lades fram för företagets delägare, dock senast sju månader från det att filialens räkenskapsår gick ut. Handlingarna ska vara upprättade på eller översatta till svenska.

Med en bestyrkt kopia jämställs vid tillämpningen av denna lag ett elektroniskt original.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.

¹ Senaste lydelse 2010:755.

3 Förslag till lag om ändring i bokföringslagen (1999:1078)

Härigenom föreskrivs att 6 kap. 3 a § och 8 kap. 2 § bokföringslagen (1999:1078) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

3 a §¹

Skyldigheten enligt 1 § att upprätta en årsredovisning gäller inte för en filial, om det utländska företaget lyder under lagstiftningen i en stat inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och

1. har en rättslig form som är jämförbar med aktiebolaget,
2. är ett kreditinstitut, *betalningsinstitut* eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
2. är ett kreditinstitut eller värdepappersbolag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
3. är ett försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag, eller
4. är ett europakooperativ.

Om filialen till följd av första stycket inte upprättar någon årsredovisning, ska den i stället upprätta ett årsbokslut. För årsbokslutet tillämpas

1. i en filial till ett företag som avses i första stycket 1 eller 4 och som inte är ett sådant företag som avses i samma stycke 2 eller 3, bestämmelserna i 4, 5, 7 och 8 §§,
2. i en filial till ett företag som avses i första stycket 2, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), och
3. i en filial till ett företag som avses i första stycket 3, bestämmelserna i 2 kap. 2 § och 3–5 kap. lagen om årsredovisning i försäkringsföretag, med undantag för hänvisningen till 3 kap. 5 § årsredovisningslagen.

8 kap.

2 §²

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om bokföringsskyldighetens fullgörande enligt 4 kap. 7 § och om utformning av och innehåll i den redovisning som enligt 6 kap. 3 a § ska lämnas för verksamhet i en filial till

1. ett utländskt kreditinstitut, *betalningsinstitut* eller värdepappersbolag av mot-
1. ett utländskt kreditinstitut eller värdepappersbolag av mot-

¹ Senaste lydelse 2017:437.

² Senaste lydelse 2017:437.

persbolag av motsvarande slag svarande slag som de företag som
som de företag som omfattas av omfattas av lagen (1995:1559) om
lagen (1995:1559) om årsredovis- årsredovisning i kreditinstitut och
ning i kreditinstitut och värdepap- värdepappersbolag, och
persbolag, och

2. ett utländskt försäkringsföretag av motsvarande slag som de företag
som omfattas av lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkrings-
företag.

Rätten att meddela föreskrifter gäller även sådan verksamhet som avses
i 4 kap. 8 § och 6 kap. 3 b §.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.

4 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:595) om europakooperativ

Härigenom föreskrivs att 31 § lagen (2006:595) om europakooperativ ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

31 §¹

Ett europakooperativ ska upprätta årsredovisning och, i förekommande fall, koncernredovisning i enlighet med de bestämmelser i årsredovisningslagen (1995:1554) som är tillämpliga på ekonomiska föreningar. När det gäller europakooperativ som driver försäkringsrörelse tillämpas i stället de bestämmelser i lagen (1995:1560) om årsredovisning i försäkringsföretag som är tillämpliga på försäkringsföreningar.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar, driver finansieringsrörelse *eller tillhandahåller betaltjänster* tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 3 kap. 9 § *andra stycket* lagen (2010:751) om betaltjänster respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

När det gäller europakooperativ som ger ut elektroniska pengar *eller* driver finansieringsrörelse tillämpas 12 kap. 28 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse respektive 3 kap. 10 § lagen (2011:755) om elektroniska pengar i stället för första stycket.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.

¹ Senaste lydelse 2011:771.

5 Förslag till lag om ändring i marknadsföringslagen (2008:486)

Härigenom föreskrivs att 1 § marknadsföringslagen (2008:486) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §¹

Denna lag har till syfte att främja konsumenternas och näringslivets intressen i samband med marknadsföring av produkter och att motverka marknadsföring som är otillbörlig mot konsumenter och näringsidkare.

Bestämmelser om marknadsföring finns bl.a. i

- lagen (1992:1672) om paketresor,
- tobakslagen (1993:581),
- lotterilagen (1994:1000),
- sjölagen (1994:1009),
- lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
- lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet,
- lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas,
- lagen (1999:158) om investerarskydd,
- lagen (2002:562) om elektronisk handel och andra informationssamhällets tjänster,
- lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
- lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
- prisinformationslagen (2004:347),
- lagen (2005:59) om distansavtal och avtal utanför affärslokaler,
- försäkringsavtalslagen (2005:104),
- lagen (2005:405) om försäkringsförmedling,
- lagen (2006:484) om franchisegivares informationsskyldighet,
- lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
- lagen (2010:510) om lufttransporter,
- radio- och tv-lagen (2010:696),
- *lagen (2010:751) om betaltjänster,*
- alkohollagen (2010:1622),
- konsumentkreditlagen (2010:1846),
- lagen (2011:914) om konsumentskydd vid avtal om tidsdelat boende eller långfristig semesterprodukt,
- lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
- lagen (2013:1054) om marknadsföring av modersmjölk ersättning och tillskottsnäring,
- lagen (2014:1344) med kompletterande bestämmelser till EU:s tåg-, fartygs- och busspassagerarförordningar,
- lagen (2015:671) om alternativ tvistlösning i konsumentförhållanden,
- lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter,

¹ Senaste lydelse 2017:1309.

- lagen (2016:415) om förmedlingsavgifter för kortbaserade betalningstransaktioner,
 - lagen (2016:915) om krav på installationer för alternativa drivmedel, och
 - lagen (2017:425) om elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare.
-

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.

6 Förslag till lag om ändring i lagen (2011:755) om elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2011:755) om elektroniska pengar

dels att 2 kap. 2 §, 3 kap. 6, 18–22, 25–27 och 29 §§ och 5 kap. 2–5, 13, 21, 22 och 27 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 3 kap. 19 a och 29 a §§ och 5 kap. 4 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §

Tillstånd att ge ut elektroniska pengar behövs inte för

1. banker och kreditmarknadsföretag enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. statliga och kommunala myndigheter, när de ägnar sig åt myndighetsutövning,

3. sådana utländska fysiska och juridiska personer och myndigheter inom EES som motsvarar dem i 1 och 2,

4. Europeiska centralbanken och nationella centralbanker i andra EES-länder, när de inte agerar i egenskap av monetär eller offentlig myndighet,

5. postgiroinstitut inom EES som enligt nationell lagstiftning har rätt att ge ut elektroniska pengar, och

6. filialer till kreditinstitut från länder utanför EES.

Särskilda bestämmelser om utländska företag finns i 3 kap. 26–28 §§.

Särskilda bestämmelser om utländska företag finns i 3 kap. 26 och 28 §§.

3 kap.

6 §

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får i sin verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster inte

1. ta emot insättningar eller andra återbetalningspliktiga medel från allmänheten, eller

2. erbjuda andra konton än betalkonton som uteslutande används för betalningstransaktioner.

Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana

Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare får i sin verksamhet med betaltjänster bevilja kredit för sådana

¹ Jfr Europaparlamentet och rådet direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, i den ursprungliga lydelsen.

betaltjänster som avses i 1 kap. 2 § 2–4 och 6 lagen (2010:751) om betaltjänster om

1. krediten endast utnyttjas i samband med genomförande av en betalningstransaktion,

2. krediten inte beviljas ur medel som innehas för att genomföra en betalningstransaktion eller ur medel som tagits emot i utbyte mot elektroniska pengar, och

3. kredit som utnyttjas vid betalning med betalningsinstrument, som lämnats inom ramen för gränsöverskridande verksamhet inom EES, återbetalas inom 12 månader.

Institut för elektroniska pengar får bevilja kredit enligt andra stycket bara om institutets kapitalbas är tillfredsställande med hänsyn till det totala kreditbeloppet.

18 §²

Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska institutet eller utgivaren anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen.

Anmälan ska innehålla

1. ombudets namn och adress,

2. om ombudet är en juridisk person, namn, personnummer eller motsvarande samt adress för *dem* som ingår i ombudets styrelse eller är verkställande direktör,

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster, *och*

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare vill tillhandahålla betaltjänster genom ombud, ska institutet eller utgivaren anmäla ombudet för registrering hos Finansinspektionen. *En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationstjänster.*

1. ombudets namn och adress *samt ombudets unika identifikationskod eller identifikationsnummer om sådana uppgifter finns,*

2. om ombudet är en juridisk person, *dessutom* namn, personnummer eller motsvarande samt adress för *var och en* som ingår i ombudets styrelse eller är *dess* verkställande direktör,

3. uppgifter som visar att de personer som avses i 2 är lämpliga för en sådan uppgift eller, om ombudet är en fysisk person, att han eller hon är lämplig att tillhandahålla betaltjänster,

4. ombudets interna regler för hur ombudet ska leva upp till de krav som anges i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism, *och*

² Senaste lydelse 2017:655.

5. uppgifter om vilka betaltjänster ombudet har i uppdrag att tillhandahålla.

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för med stöd av 5 kap. 5 §. *Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska försäkra sig om att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänst-användarna om detta förhållande.*

Om anmälan uppfyller kraven i andra stycket ska Finansinspektionen registrera ombudet i det register som inspektionen för enligt 5 kap. 5 §. *Beslut i fråga om registrering ska fattas inom två månader från det att anmälan togs emot.*

Ombudet får inte tillhandahålla betaltjänster innan registrering enligt tredje stycket har gjorts.

Institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska försäkra sig om att ombud som agerar för deras räkning informerar betaltjänst-användarna om detta förhållande. Detta gäller inte för kontoinformationstjänster.

19 §

Om ett institut för elektroniska pengar vill distribuera elektroniska pengar, lösa in elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom ombud i ett annat land inom EES, ska institutet underrätta Finansinspektionen om detta.

Underrättelsen ska innehålla

1. *en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om ombudets organisation och de tjänster som ombudet avser att tillhandahålla, och*

2. *uppgifter om ombudets namn och adress samt dess ansvariga ledning.*

1. *uppgifter om institutets namn och adress,*

2. *uppgift om i vilket land verksamheten ska drivas, och*

3. *de uppgifter som anges i 18 § andra stycket.*

Institutet ska underrätta Finansinspektionen om vilken dag verksamheten genom ombudet påbörjas i det andra landet.

19 a §

Inom en månad från det att en underrättelse enligt 19 § första eller tredje stycket togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten

i det land där ombudet ska verka.

Finansinspektionen ska inom tre månader från det att en underrättelse enligt 19 § första stycket togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och institutet om sitt beslut i fråga om registrering. Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet inte har samma uppfattning i frågan om registrering, ska underrättelsen även innehålla skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska vägra att registrera ett ombud eller återkalla en utförd registrering, om det inte är lämpligt att institutet anlitar ombudet. Finansinspektionen ska vid denna bedömning beakta den information som inspektionen tagit emot från den behöriga myndigheten i det andra landet.

20 §

Ett institut för elektroniska pengar som avser att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom en filial i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. *en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens organisation och de tjänster som den avser att tillhandahålla, och*

2. *uppgifter om i vilket land filialen ska inrättas samt om filialens adress och ansvariga ledning.*

1. *uppgifter om institutets namn och adress,*

2. *uppgift om i vilket land filialen ska inrättas,*

3. *uppgifter om vilka tjänster filialen avser att tillhandahålla, och*

4. *en beskrivning av filialens organisatoriska struktur och vilka som är ansvariga för ledningen av filialen.*

Innan Finansinspektionen beslutar att registrera filialen enligt 5 kap. 5 §, ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet. Underrättelsen ska innehålla uppgifterna enligt första stycket. Finansinspektionen får vägra att registrera en filial

Institutet ska underrätta Finansinspektionen om vilken dag verksamheten genom filialen påbörjas i det andra landet.

eller återkalla en utförd registrering, om den behöriga myndigheten i det andra landet har skälig anledning att anta att penningtvätt eller finansiering av terrorism äger rum eller har ägt rum eller har försökt genomföras i anknytning till filialen, eller om anlitandet av filialen kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

21 §

Finansinspektionen ska lämna över en underrättelse enligt 20 § till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas inom en månad från det att underrättelsen från institutet för elektroniska pengar togs emot.

Inom en månad från det att en underrättelse enligt 20 § första eller tredje stycket togs emot ska Finansinspektionen lämna över den till den behöriga myndigheten i det land där filialen ska inrättas.

Finansinspektionen ska inom tre månader från det att en underrättelse enligt 20 § första stycket togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet och institutet om sitt beslut i fråga om registrering. Om Finansinspektionen och den behöriga myndigheten i det andra landet inte har samma uppfattning i frågan om registrering, ska underrättelsen även innehålla skälen för beslutet.

Finansinspektionen ska vägra att registrera en filial eller återkalla en utförd registrering, om det inte är lämpligt att institutet inrättar filialen. Finansinspektionen ska vid denna bedömning beakta den information som inspektionen tagit emot från den behöriga myndigheten i det andra landet.

22 §

Ett institut för elektroniska pengar som avser att från Sverige ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i ett annat land inom EES ska underrätta Finansinspektionen innan verksamheten påbörjas. Underrättelsen ska innehålla

1. en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om de tjänster som institutet för elektroniska pengar avser att tillhandahålla

1. uppgifter om institutets namn och adress,

hålla, och

2. uppgifter om i vilket land verksamheten ska bedrivas.

2. uppgift om i vilket land institutet ska driva sin verksamhet, och

3. uppgifter om vilka tjänster institutet avser att tillhandahålla.

25 §

Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare avser att ändra den verksamhet som avses i 18, 19, 20, 22 eller 24 § ska institutet eller utgivaren underrätta Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör verksamhet som ett institut för elektroniska pengar *bedriver* i ett annat land, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

Om ändringen rör verksamhet som ett institut för elektroniska pengar *driver* i ett annat land, ska Finansinspektionen *inom en månad från det att underrättelsen togs emot* underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

26 §

Ett utländskt företag som hör hemma inom EES och som i hemlandet har tillstånd att ge ut elektroniska pengar behöver inte tillstånd enligt 2 kap. 1 § för att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i Sverige.

Ett sådant utländskt företag får ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom filial i Sverige, samt tillhandahålla betaltjänster, distribuera elektroniska pengar eller lösa in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot *en underrättelse* från den behöriga myndigheten i *företagets hemland som innehåller*

1. *en plan för den avsedda verksamheten med uppgift om filialens eller ombudets organisation och de tjänster som filialen eller ombudet avser att tillhandahålla, och*

2. *uppgifter om filialens eller ombudets adress och ansvariga ledning.*

Ett utländskt företag som avses i första stycket får ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster genom filial i Sverige, samt tillhandahålla betaltjänster, distribuera elektroniska pengar eller lösa in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, efter det att Finansinspektionen har tagit emot *ett beslut* från den behöriga myndigheten i *det land där företaget hör hemma om att ombudet eller filialen har registrerats av den myndigheten.*

27 §

Ett utländskt företag som avses i 26 § första stycket får ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i Sverige från

När Finansinspektionen har tagit emot *en underrättelse från en myndighet i ett annat land inom EES om att ett utländskt företag*

sitt hemland så snart Finansinspektionen har tagit emot en underrättelse från behörig myndighet i företagets hemland som anger vilka tjänster institutet för elektroniska pengar avser att tillhandahålla i Sverige.

avser att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster i Sverige, ska inspektionen inom en månad lämna relevanta uppgifter till den behöriga myndigheten i det andra landet om det utländska företagets planerade tillhandahållande av tjänster här i landet. Om tjänster ska tillhandahållas genom ett ombud eller en filial, ska det av underrättelsen framgå om Finansinspektionen har skälig anledning att anta att anlitaandet av filialen eller ombudet kan öka risken för penningtvätt eller finansiering av terrorism.

29 §

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster. Institutet eller utgivaren ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen.

Ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare får uppdra åt någon annan att utföra ett visst arbete eller vissa operativa funktioner som ingår i dess verksamhet med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster. Institutet eller utgivaren ska anmäla sådana uppdragsavtal till Finansinspektionen. *En sådan anmälan behöver inte göras när det gäller kontoinformationsjänster.*

Uppdrag åt någon annan att utföra sådana funktioner som är av väsentlig betydelse för verksamheten med utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster får bara ges om institutet eller utgivaren ansvarar för att

1. verksamheten drivs av uppdragstagaren under kontrollerade och säkerhetsmässigt betryggande former, och

2. uppdraget inte väsentligt försämrar kvaliteten på institutets eller utgivarens internkontroll och Finansinspektionens möjligheter att övervaka att institutet eller utgivaren följer de regler som gäller för verksamheten.

29 a §

Om ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare avser att ändra den uppdragsverksamhet som avses i 29 §, ska institutet eller utgivaren anmäla detta till Finansinspektionen innan ändringen genomförs.

Om ändringen rör ett instituts verksamhet i ett annat land inom EES, ska Finansinspektionen inom en månad från det att anmälan togs emot underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet om ändringen.

5 kap.

2 §

Ett institut för elektroniska pengar och en registrerad utgivare ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet som inspektionen begär.

Ett institut för elektroniska pengar, en registrerad utgivare och utländska företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial i Sverige, eller tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud enligt 3 kap. 26 §, ska lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär.

3 §

Finansinspektionen får när det är nödvändigt genomföra en undersökning hos

1. ett institut för elektroniska pengar,
2. en registrerad utgivare, och
3. utländska företag som ger ut elektroniska pengar i Sverige enligt 3 kap. 26–28 §§.
3. utländska företag som ger ut elektroniska pengar i Sverige enligt 3 kap. 26 och 28 §§.

Om det behövs för tillsynen av ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare, får Finansinspektionen genomföra en undersökning hos

1. en filial till institutet,
2. ett ombud till institutet eller utgivaren, och
3. ett företag som har fått i uppdrag att utföra visst arbete eller vissa funktioner åt institutet eller utgivaren.

En undersökning hos en registrerad utgivare får endast omfatta den verksamhet som avser utgivning av elektroniska pengar eller tillhandahållande av betaltjänster.

4 §

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen ska dessutom samarbeta

Finansinspektionen ska i sin tillsynsverksamhet, i den utsträckning som följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september

och utbyta information med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på utgivare av elektroniska pengar.

2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG, i den ursprungliga lydelsen, samarbeta och utbyta information med motsvarande behöriga myndigheter inom EES. Samarbete och informationsutbyte ska även ske med Europeiska centralbanken, nationella centralbanker, Europeiska kommissionen, Europeiska bankmyndigheten och andra behöriga myndigheter som utsetts i enlighet med unionsrätt som är tillämplig på utgivare av elektroniska pengar.

En behörig myndighet inom EES får närvara vid en kontroll som utförs av Finansinspektionen.

Finansinspektionen får till en behörig myndighet i ett annat land inom EES överlåta uppgiften att genomföra en kontroll på plats av en filial eller ombud till ett institut för elektroniska pengar som står under dess tillsyn.

4 a §

Finansinspektionen får hänskjuta frågor som rör samarbete mellan behöriga myndigheter till Europeiska bankmyndigheten för tvistlösning i de fall som framgår av artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG, i den ursprungliga lydelsen, och artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2366 av den 25 november 2015 om betaltjänster på den inre marknaden, om ändring av direktiven 2002/65/EG, 2009/110/EG och 2013/36/EU samt förordning (EU) nr 1093/2010 och om upphävande av direktiv 2007/64/EG, i den ursprungliga lydelsen.

5 §

Finansinspektionen ska föra ett register över institut för elek-

Finansinspektionen ska föra ett register över institut för elektroniska

troniska pengar, registrerade utgivare, deras ombud och filialer. Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

pengar, registrerade utgivare, deras ombud och filialer. *Registret ska innehålla uppgifter om tillstånd som har återkallats och uppgifter om de registrerade utgivare som inte längre uppfyller villkoren för registrering enligt 2 kap. 3 §.* Registret ska hållas tillgängligt hos Finansinspektionen.

Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta Europeiska bankmyndigheten om den information som förs in i registret enligt första stycket och om skälen till att ett tillstånd återkallats eller till att en registrerad utgivare inte längre uppfyller villkoren för registrering enligt 2 kap. 3 §.

13 §

Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett institut för elektroniska pengar har överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. *Inspektionen ska underrätta den behöriga myndigheten om vilka åtgärder som vidtas.*

Om en behörig myndighet i ett annat land har underrättat Finansinspektionen om att ett institut för elektroniska pengar har överträtt föreskrifter i det landet, ska inspektionen vidta de åtgärder som anges i 8–11 §§ mot institutet, om det föreligger någon omständighet som anges där. *Finansinspektionen ska så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i det andra landet samt de behöriga myndigheterna i övriga berörda länder inom EES om vilka åtgärder som vidtas.*

21 §³

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26–28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte *bedrivs* enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag som ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster i enlighet med 3 kap. 26 och 28 §§ att göra rättelse om utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte *drivs* enligt gällande bestämmelser om åtgärder mot penningtvätt och

³ Senaste lydelse 2017:655.

finansiering av terrorism eller i enlighet med förordning (EU) 2015/847.

Finansinspektionen får förelägga ett utländskt företag att göra rättelse, om

finansiering av terrorism eller i enlighet med *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) 2015/847.

Om ett utländskt företag som i Sverige ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial eller tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud enligt 3 kap. 26 §, inte driver denna verksamhet i enlighet med bestämmelserna i denna lag, ska Finansinspektionen så snart det kan ske underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. Finansinspektionen får förelägga företaget att göra rättelse, om

1. det är fråga om ett företag som enligt 3 kap. 26 §

a) ger ut elektroniska pengar eller tillhandahåller betaltjänster genom filial i Sverige, eller

b) tillhandahåller betaltjänster, distribuerar elektroniska pengar eller löser in elektroniska pengar genom ombud i Sverige, och

2. utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte *bedrivs* i enlighet med bestämmelserna i 4 kap. denna lag eller 4 och 5 kap. lagen (2010:751) om betaltjänster.

2. utgivningen av elektroniska pengar eller tillhandahållandet av betaltjänster i Sverige inte *drivs* i enlighet med bestämmelserna i 4 kap. denna lag eller 4 och 5–5 b kap. lagen (2010:751) om betaltjänster.

Om ett företag inte följer ett föreläggande enligt första eller andra stycket, ska Finansinspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland.

Om rättelse inte sker, får Finansinspektionen förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller tillhandahålla betaltjänster här i landet. Innan förbud meddelas ska inspektionen underrätta den behöriga myndigheten i företagets hemland. I brådskande fall får inspektionen meddela förbud utan föregående underrättelse till myndigheten i företagets hemland. Denna ska dock underrättas så snart det kan ske.

22 §

Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26–28 §§ har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

Om ett utländskt företag som driver verksamhet enligt 3 kap. 26 och 28 §§ har fått sitt verksamhetstillstånd indraget i hemlandet, ska Finansinspektionen genast förbjuda företaget att ge ut elektroniska pengar eller påbörja nya betalningstransaktioner här i landet.

27 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. beräkningen av genomsnittligt utestående skulder enligt 2 kap. 3 § 5,
2. vad som utgör tillräckliga styr- och kontrollformer vid prövning av en ansökan enligt 2 kap. 6 § första stycket 2 a,
3. beräkningen av kapitalkrav enligt 3 kap. 2 § första stycket,
4. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 6 §,
5. hur institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska hantera medel enligt 3 kap. 7 § andra stycket som tagits emot i utbyte mot utgivna elektroniska pengar och andra medel som tagits emot för genomförandet av betalningstransaktioner och hur stor andel av medlen hos instituten eller utgivarna som omfattas av skyddskraven enligt 3 kap. 7 § tredje och fjärde styckena,
6. vilka uppgifter som ska ges till Finansinspektionen enligt 3 kap. 8 §,
7. vilka uppgifter som ska anses relevanta enligt 3 kap. 9 §,
8. vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iaktta och vilka krav institutet eller utgivaren ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 29 §,
8. vad institut för elektroniska pengar och registrerade utgivare ska iaktta och vilka krav institutet eller utgivaren ska uppfylla vid uppdragsavtal enligt 3 kap. 29 §,
9. vilka upplysningar ett institut för elektroniska pengar eller en registrerad utgivare ska lämna till Finansinspektionen för dess tillsynsverksamhet enligt 2 §, och
9. vilka upplysningar ett företag ska lämna till Finansinspektionen enligt 2 § och när upplysningarna ska lämnas, och
10. sådana avgifter som avses i 7 §.

-
1. Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.
 2. Den som vid ikraftträdandet av denna lag har tillstånd att driva verksamhet som institut för elektroniska pengar får fortsätta verksamheten till och med den 1 november 2018. För att fortsätta verksamheten efter det datumet krävs ett nytt tillstånd. Om en ansökan om tillstånd har getts in till Finansinspektionen före den 1 november 2018, får den berörda personen dock fortsätta med verksamheten till dess att ansökan har prövats slutligt. Om Finansinspektionen bedömer att förutsättningarna för tillstånd är uppfyllda ska Finansinspektionen meddela tillstånd oavsett om någon ansökan om det gjorts eller inte. Finansinspektionen ska informera den berörda personen innan tillstånd meddelas.

7 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2017:630) om åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagna lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller för fysiska och juridiska personer som driver

1. bank- eller finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
2. livförsäkringsrörelse,
3. värdepappersrörelse enligt 2 kap. 1 § lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,
4. verksamhet som kräver ansökan hos Finansinspektionen enligt lagen (1996:1006) om valutaväxling och annan finansiell verksamhet eller lagen (2004:299) om inlåningsverksamhet,
5. försäkringsförmedling enligt lagen (2005:405) om försäkringsförmedling, i fråga om sådan verksamhet rörande livförsäkring, bedriven av andra än anknutna försäkringsförmedlare,
6. verksamhet för utgivning av elektroniska pengar enligt lagen (2011:755) om elektroniska pengar,
7. fondverksamhet enligt lagen (2004:46) om värdepappersfonder,
8. verksamhet med att som betalningsinstitut tillhandahålla betaltjänster enligt lagen (2010:751) om betaltjänster,
9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut,
9. verksamhet med att tillhandahålla betaltjänster enligt lagen om betaltjänster utan att vara betalningsinstitut, *dock inte om verksamheten uteslutande avser kontoinformationstjänster,*
10. verksamhet som förvaltare av alternativa investeringsfonder enligt lagen (2013:561) om förvaltare av alternativa investeringsfonder,
11. verksamhet med konsumentkrediter enligt lagen (2014:275) om viss verksamhet med konsumentkrediter,
12. verksamhet med bostadskrediter enligt lagen (2016:1024) om verksamhet med bostadskrediter,
13. verksamhet som fastighetsmäklare med fullständig registrering enligt fastighetsmäklarlagen (2011:666),
14. verksamhet som anordnare av kasinospel enligt kasinolagen (1999:355),
15. verksamhet som anordnare av speltjänster som bedrivs med tillstånd eller registrering enligt lotterilagen (1994:1000), dock inte till den del verksamheten avser anordnande av spel på varuspelsautomater enligt 25 § samma lag,
16. yrkesmässig handel med varor, om det kan antas att det i verksamheten eller en del av verksamheten genomförs eller kommer att

genomförs transaktioner, enstaka eller sådana som kan antas ha samband, som innebär att utbetalt eller mottaget belopp i kontanter uppgår till motsvarande 5 000 euro eller mer,

17. verksamhet enligt pantbankslagen (1995:1000),

18. verksamhet som auktoriserad eller godkänd revisor eller registrerat revisionsbolag,

19. yrkesmässig verksamhet som avser bokföringstjänster eller revisionstjänster som inte omfattas av 18,

20. yrkesmässig rådgivning avseende skatter och avgifter (skatterådgivare),

21. yrkesmässig verksamhet som advokat eller biträdande jurist på advokatbyrå, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket,

22. yrkesmässig verksamhet som annan oberoende jurist än som avses i 21, till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § första stycket, eller

23. yrkesmässig verksamhet till den del verksamheten avser tjänster som anges i 4 § andra stycket och verksamhetsutövaren inte är en sådan person som avses i 18–22.

Vissa speltjänster får undantas från tillämpning av lagen eller bestämmelser i den enligt föreskrifter som meddelas med stöd av 8 kap. 1 § 1.

Denna lag träder i kraft den 1 maj 2018.

BILAGA 3

Utskottets lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:342) om
ändring i lagen (2010:751) om betaltjänster

Härigenom föreskrivs att 4 a kap. 5 § lagen (2010:751) om betaltjänster i stället för lydelsen enligt lagen (2017:342) om ändring i den lagen ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2017:342

Utskottets förslag

4 a kap.**5 §**

En betaltjänstleverantör ska i rimlig tid innan den ingår ett avtal om betalkonto ge konsumenten en förteckning över de mest representativa tjänsterna som är knutna till betalkonton i Sverige och, i den utsträckning betaltjänstleverantören tillhandhåller dessa tjänster, informera konsumenten om avgifterna för dem. Informationen ska lämnas i pappersform eller på annat varaktigt medium.

Betaltjänstleverantören ska också hålla förteckningen och en ordlista som minst omfattar de begrepp som fastställts i förteckningen tillgängliga för konsumenten.

Betaltjänstleverantören ska, utöver de informationskrav som följer av 4 kap. minst en gång per år ge konsumenten kostnadsfri information om aktuella avgifter och räntesatser för de tjänster som är knutna till betalkontot. Betaltjänstleverantören och konsumenten ska komma överens om på vilket sätt avgifterna ska redovisas. Redovisningen ska lämnas i pappersform om konsumenten begär det.

Om information inte lämnas i enlighet med denna paragraf, ska även marknadsföringslagen (2008:486) tillämpas, med undantag av bestämmelserna i 29–36 §§ om marknadsstörrningsavgift. Sådan information ska anses vara väsentlig enligt 10 § tredje stycket den lagen.